Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

►B EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013	L 176	1	27.6.2013
►M2	Komission delegoitu asetus (EU) N:o 1002/2013, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2013	L 279	2	19.10.2013
►M3	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014	L 173	190	12.6.2014
►M4	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 600/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014	L 173	84	12.6.2014
►M5	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015	L 141	73	5.6.2015
►M6	Komission delegoitu asetus (EU) 2015/1515, annettu 5 päivänä kesäkuuta 2015	L 239	63	15.9.2015
►M7	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/2365, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015	L 337	1	23.12.2015
►M8	Komission delegoitu asetus (EU) 2017/610, annettu 20 päivänä joulukuuta 2016	L 86	3	31.3.2017
►M9	Komission delegoitu asetus (EU) 2017/979, annettu 2 päivänä maaliskuuta 2017	L 148	1	10.6.2017
►M10	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2402, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017	L 347	35	28.12.2017

Oikaistu:

►C1 Oikaisu, EUVL L 321, 30.11.2013, s. 6 (575/2013)

►C2 Oikaisu, EUVL L 189, 27.6.2014, s. 262 (648/2012)

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 648/2012,

annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012,

OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

I OSASTO

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan OTC-johdannaissopimuksia koskevat määritykseen ja kahdenväliseen riskienhallintaan liittyvät vaatimukset, johdannaissopimuksia koskevat raportointivaatimukset sekä keskusvastapuolten ja kauppatietorekisterien toiminnan harjoittamista koskevat yhdenmukaiset vaatimukset.

2. Tätä asetusta sovelletaan keskusvastapuoliin ja niiden määritysosapuoliin, finanssialalla toimiviin vastapuoliin ja kauppatietorekistereihin. Sitä sovelletaan finanssialan ulkopuolisiin vastapuoliin ja markkinapaikkoihin, jos niin säädetään.

3. Tämän asetuksen V osastoa sovelletaan ainoastaan direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 18 alakohdan a ja b alakohdassa ja 19 alakohdassa määriteltyihin siirtokelpoisiin arvopapereihin ja rahamarkkinavälineisiin.

4. Tätä asetusta ei sovelleta

a) EKPJ:n jäseniin, muihin jäsenvaltioiden toimielimiin, jotka harjoittavat vastaavanlaista toimintaa, eikä muihin unionin julkisiin elimiin, joiden vastuulla on julkisen velan hoito tai jotka osallistuvat sen hoitoon;

b) Kansainväliseen järjestelypankkiin;

▼M2

c) keskuspankkeihin ja julkisiin elimiin, joiden vastuulla on julkisen velan hoito tai jotka osallistuvat sen hoitoon, seuraavissa maissa:

i) Japani

ii) Amerikan yhdysvallat

▼M9

iii) Australia

iv) Kanada

v) Hongkong

vi) Meksiko

vii) Singapore

viii) Sveitsi.

▼B

5. Jäljempänä olevan 9 artiklan mukaista ilmoitusvelvollisuutta lukuun ottamatta tätä asetusta ei sovelleta seuraaviin yhteisöihin:

a) direktiivin 2006/48/EY liitteessä VI olevan 1 osan 4.2 kohdassa luetellut monenkeskiset kehityspankit;

▼B

b) direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 18 kohdassa tarkoitetut keskushallinnon omistamat julkisyhteisöt ja julkisoikeudelliset laitokset, joilla on erityiset keskushallinnon tarjoamat takausjärjestelyt;

c) Euroopan rahoitusvakausväline ja Euroopan vakausmekanismi.

6. Komissiolle siirretään valta antaa 82 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän artiklan 4 kohdassa olevan luettelon muuttamiseksi.

►C2 Tätä varten komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 17 päivänä marraskuuta 2012 kertomuksen, jossa se arvioi sellaisten julkisten elinten, joiden vastuulla on julkisen velan hoito tai jotka osallistuvat sen hoitoon, sekä keskuspankkien kansainvälistä kohtelua.

Kertomus sisältää vertailevan analyysin näiden elinten ja keskuspankkien kohtelusta useiden kolmansien maiden oikeusjärjestelmässä, mukaan lukien vähintään kolme kaupan kohteena olevien sopimusten määrän suhteen tärkeintä lainkäyttöaluetta, ja riskienhallintamenetelmistä, joita sovelletaan näiden elinten ja keskuspankkien tekemiin johdannaistransaktioihin kyseisillä lainkäyttöalueilla. ◄ Jos kertomuksessa todetaan etenkin vertailuanalyysin valossa, että on tarpeen ottaa käyttöön määritys- ja ilmoitusvelvollisuutta koskeva vapautus näiden kolmansien maiden keskuspankkien osalta, komissio lisää ne 4 kohdassa olevaan luetteloon.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

1) ’keskusvastapuolella’ oikeushenkilöä, joka asettuu sellaisten vastapuolten väliin, joiden välisillä sopimuksilla käydään kauppaa yhdellä tai useammalla rahoitusmarkkinalla, ja joka tulee jokaiseen myyjään nähden ostajaksi ja jokaiseen ostajaan nähden myyjäksi;

2) ’kauppatietorekisterillä’ oikeushenkilöä, joka keskitetysti kerää ja ylläpitää johdannaisia koskevia tietoja;

3) ’määrityksellä’ positioiden todentamismenettelyä, mukaan luettuna nettovelvoitteiden laskeminen, sekä sen varmistamista, että rahoitusvälineitä ja/tai käteisvaroja on saatavilla näistä positioista johtuvien vastuiden kattamiseksi;

4) ’markkinapaikalla’ direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määritellyn sijoituspalveluyrityksen tai mainitun direktiivin 4 artiklan 1 kohdan 13 alakohdassa määritellyn markkinoiden ylläpitäjän, joka ei ole 4 artiklan 1 kohdan 7 alakohdassa määritelty kauppojen sisäinen toteuttaja, ylläpitämää järjestelmää, jossa kootaan yhteen rahoitusvälineitä koskevat osto- tai myynti-intressit siten, että tuloksena on mainitun direktiivin II tai III osaston mukainen sopimus;

5) ’johdannaisella’ tai ’johdannaissopimuksella’ direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan C osan 4–10 kohdassa tarkoitettuja rahoitusvälineitä, sellaisina kuin ne on pantu täytäntöön asetuksen (EY) N:o 1287/2006 38 ja 39 artiklalla;

▼B

6) ’johdannaislajilla’ sellaisten johdannaissopimusten alaryhmää, joiden ominaisuudet, kuten ainakin suhde kohde-etuuteen, kohde-etuuden laji ja se, missä valuutassa nimellismäärä on ilmaistu, ovat keskeisiltä osiltaan samanlaiset. Saman johdannaislajin johdannaisilla voi olla eri voimassaoloaika;

▼M7

7) ’OTC-johdannaisella’ tai ’OTC-johdannaissopimuksella’ johdannaissopimuksia, joita ei panna täytäntöön direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 14 alakohdassa määritellyllä säännellyllä markkinalla tai sellaisella kolmannen maan markkinalla, jota pidetään säänneltyä markkinaa vastaavana markkinana tämän asetuksen 2 a artiklan mukaisesti;

▼B

8) ’finanssialalla toimivalla vastapuolella’ direktiivin 2004/39/EY mukaisesti toimiluvan saanutta sijoituspalveluyritystä, direktiivin 2006/48/EY mukaisesti toimiluvan saanutta luottolaitosta, direktiivin 73/239/ETY mukaisesti toimiluvan saanutta vahinkovakuutusyritystä, direktiivin 2002/83/EY mukaisesti toimiluvan saanutta henkivakuutusyritystä, direktiivin 2005/68/EY mukaisesti toimiluvan saanutta jälleenvakuutusyritystä, direktiivin 2009/65/EY mukaisesti toimiluvan saanutta yhteissijoitusyritystä ja tilanteen mukaan sen rahastoyhtiötä, direktiivin 2003/41/EY 6 a artiklassa määriteltyä, ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavaa laitosta ja direktiivin 2011/61/EU mukaisesti toimiluvan saaneiden tai rekisteröityjen vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajien hoitamaa vaihtoehtoista sijoitusrahastoa;

9) ’finanssialan ulkopuolisella vastapuolella’ muuta unioniin sijoittautunutta yritystä kuin 1 ja 8 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä;

10) ’eläkejärjestelmällä’

a) direktiivin 2003/41/EY 6 a artiklassa tarkoitettuja ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavia laitoksia, mukaan lukien kyseisen direktiivin 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut hyväksytyt yhteisöt, jotka vastaavat tällaisten laitosten hallinnoinnista ja toimivat niiden puolesta, ja oikeushenkilöt, jotka on perustettu tällaisten laitosten sijoituksia varten ja jotka toimivat ainoastaan ja yksinomaan niiden hyväksi;

b) direktiivin 2003/41/EY 3 artiklassa tarkoitettujen laitosten ammatillisten lisäeläkkeiden tarjoamista koskevaa liiketoimintaa;

c) direktiivin 2002/83/EY soveltamisalaan kuuluvien henkivakuutusyritysten ammatillisten lisäeläkkeiden tarjoamista koskevaa liiketoimintaa, edellyttäen että vastaavat varallisuuserät ja vastuut pidetään erillään ja että niitä hallinnoidaan ja järjestellään erillään vakuutusyrityksen muista toiminnoista ilman siirtomahdollisuutta;

d) muita mahdollisia hyväksyttyjä ja valvottuja yhteisöjä tai kansallisesti toimivia järjestelyjä, edellyttäen että

i) ne on tunnustettu kansallisessa oikeudessa; ja

ii) niiden ensisijaisena tarkoituksena on tarjota eläke-etuuksia;

▼B

11) ’vastapuoliluottoriskillä’ riskiä siitä, että transaktion vastapuolesta tulee maksukyvytön ennen kuin transaktion kassavirrat on lopullisesti toimitettu;

12) ’yhteentoimivuusjärjestelyllä’ kahden tai useamman keskusvastapuolen välistä järjestelyä, joka koskee transaktioiden toteuttamista eri järjestelmien välillä;

13) ’toimivaltaisella viranomaisella’ tämän artiklan 8 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä tarkoitettua toimivaltaista viranomaista, 10 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua toimivaltaista viranomaista tai kunkin jäsenvaltion 22 artiklan mukaisesti nimeämää viranomaista;

14) ’määritysosapuolella’ yritystä, joka toimii keskusvastapuolessa ja vastaa kyseisestä osallistumisesta johtuvien taloudellisten velvoitteiden täyttämisestä;

15) ’asiakkaalla’ yritystä, jolla on keskusvastapuolen määritysosapuolen kanssa sopimussuhde, joka mahdollistaa kyseisen yrityksen transaktioiden määrityksen keskusvastapuolessa;

16) ’konsernilla’ yritysryhmää, joka muodostuu direktiivin 83/349/ETY 1 ja 2 artiklassa tarkoitetuista emoyrityksestä ja sen tytäryrityksistä, tai direktiivin 2006/48/EY 3 artiklan 1 kohdassa ja 80 artiklan 7 ja 8 kohdassa tarkoitettua yritysryhmää;

17) ’rahoituslaitoksella’ sellaista muuta yritystä kuin luottolaitosta, jonka pääasiallisena toimintana on hankkia omistusosuuksia tai harjoittaa yhtä tai useampaa direktiivin 2006/48/EY liitteessä I olevassa 2–12 kohdassa lueteltua toimintaa;

18) ’rahoitusalan omistusyhteisöllä’ rahoituslaitosta, jonka tytäryritykset ovat joko yksinomaan tai pääasiallisesti luotto- tai rahoituslaitoksia ja tällaisista tytäryrityksistä vähintään yksi on luottolaitos, ja joka ei ole finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta 16 päivänä joulukuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/87/EY ([1]) 2 artiklan 15 kohdassa tarkoitettu rahoitusalan sekaholdingyhtiö;

19) ’oheispalveluyrityksellä’ yritystä, jonka pääasiallisena liiketoimintana on kiinteistöjen hallinta tai hoito, tietojenkäsittelyyn liittyvien palvelujen tuottaminen tai vastaava yhden tai useamman luottolaitoksen pääasiallista toimintaa palveleva toiminta;

([1]) EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1.

▼B

20) ’merkittävällä omistusosuudella’ keskusvastapuolesta tai kauppatietorekisteristä suoraan tai välillisesti omistettua osuutta, joka on vähintään 10 prosenttia pääomasta tai äänivallasta säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta 15 päivänä joulukuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY ([1]) 9 ja 10 artiklan mukaisesti, kun otetaan huomioon mainitun direktiivin 12 artiklan 4 ja 5 kohdassa vahvistetut osuuksien yhteen laskemista koskevat ehdot, tai jolla voidaan vaikuttaa merkittävällä tavalla sen keskusvastapuolen tai kauppatietorekisterin johtamiseen, jossa osuus on;

21) ’emoyrityksellä’ direktiivin 83/349/ETY 1 ja 2 artiklassa kuvattua emoyritystä;

22) ’tytäryrityksellä’ direktiivin 83/349/ETY 1 ja 2 artiklassa kuvattua tytäryritystä, perimmäisen emoyrityksen tytäryrityksen tytäryritys mukaan lukien;

23) ’määräysvallalla’ direktiivin 83/349/ETY 1 artiklassa kuvattua emoyrityksen ja tytäryrityksen välistä yhteyttä;

24) ’merkittävällä sidonnaisuudella’ tilannetta, jossa kahden tai useamman luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön välillä on sidossuhde,

a) jolla hallitaan suoran omistuksen tai määräysvallan perusteella vähintään 20 prosentin osuutta yrityksen äänioikeuksista tai osakepääomasta; tai

b) joka perustuu määräysvaltaan tai muuhun tähän rinnastuvaan suhteeseen kenen tahansa luonnollisen henkilön tai minkä tahansa oikeushenkilön ja yrityksen välillä, jolloin myös tytäryrityksen tytäryritys katsotaan näiden yritysten johdossa olevan emoyrityksen tytäryritykseksi.

Kun vähintään kaksi luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä on määräysvallan kautta pysyvästi sidoksissa samaan henkilöön, myös näiden henkilöiden välillä katsotaan olevan merkittävä sidonnaisuus;

25) ’pääomalla’ pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä 8 päivänä joulukuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/635/ETY ([2]) 22 artiklan mukaista merkittyä pääomaa siinä määrin kuin se on maksettu, sekä ylikurssitilillä olevia varoja, kun pääoma kattaa tappiot kokonaisuudessaan toimintaa keskeyttämättä ja sijoittuu konkurssissa tai selvitystilassa kaikkien muiden saamisten jälkeen;

26) ’rahastoilla’ perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla, yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä 25 päivänä heinäkuuta 1978 annetun neljännen neuvoston direktiivin 78/660/ETY ([3]) 9 artiklan mukaisia rahastoja ja edellisten tilikausien lopullisen tuloksen käsittelyn yhteydessä syntynyttä voittoa tai tappiota;

([1]) EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38.
([2]) EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1.
([3]) EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11.

▼B

27) ’hallituksella’ kansallisen yhtiöoikeuden mukaista hallinto- tai valvontaelintä tai molempia;

28) hallituksen ’riippumattomalla jäsenellä’ hallituksen jäsentä, jolla ei ole liike-, perhe- tai muita suhteita, jotka aiheuttaisivat eturistiriidan asianomaisen keskusvastapuolen, sen määräysvaltaisten osakkeenomistajien, sen johdon taikka sen määritysosapuolten kanssa ja jolla ei ole ollut mitään tällaista suhdetta viiteen vuoteen ennen hallituksen jäsenyyttä;

29) ’ylimmällä johdolla’ yhtä tai useampaa henkilöä, joka tosiasiallisesti johtaa keskusvastapuolen tai kauppatietorekisterin liiketoimintaa, sekä hallituksen yhtä tai useampaa toimeenpanevaa jäsentä;

▼M10

30) ’katetulla joukkolainalla’ joukkolainaa, joka täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan vaatimukset;

31) ’katettujen joukkolainojen yhteisöllä’ katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskijoita tai katetun joukkolainan katekantaa.

▼M7

2 a artikla

Vastaavuutta koskevat päätökset OTC-johdannaisten määrittelemiseksi

1. Tämän asetuksen 2 artiklan 7 kohdan soveltamiseksi kolmannen maan markkinaa pidetään säänneltyä markkinaa vastaavana markkinana direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 14 alakohdan mukaisesti silloin, kun markkina noudattaa oikeudellisesti sitovia vaatimuksia, jotka vastaavat kyseisen direktiivin III osastossa säädettyjä vaatimuksia, ja se on jatkuvasti tehokkaan valvonnan ja täytäntöönpanotoimien alainen kyseisessä kolmannessa maassa, kuten komissio on määrittänyt tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa todetaan, että kolmannen maan markkina noudattaa oikeudellisesti sitovia vaatimuksia, jotka vastaavat direktiivin 2004/39/EY III osastossa säädettyjä vaatimuksia, ja se on jatkuvasti tehokkaan valvonnan ja täytäntöönpanotoimien alainen kyseisessä kolmannessa maassa 1 kohdan tarkoituksia varten.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään tämän asetuksen 86 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Komissio ja arvopaperimarkkinaviranomainen julkaisevat verkkosivuillaan luettelon niistä markkinoista, joita pidetään vastaavina 2 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen mukaisesti. Luettelo saatetaan säännöllisesti ajan tasalle.

▼B

3 artikla

Konsernin sisäiset transaktiot

1. Konsernin sisäinen transaktio on finanssialan ulkopuoliseen vastapuoleen nähden OTC-johdannaissopimus, joka on tehty samaan konserniin kuuluvan toisen vastapuolen kanssa edellyttäen, että molemmat vastapuolet sisältyvät kokonaisuudessaan samaan konsolidointiin ja että vastapuoliin sovelletaan asianmukaisia keskitettyjä riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyjä ja että tämä vastapuoli on sijoittautunut unioniin tai, jos se on sijoittautunut kolmanteen maahan, komissio on antanut 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen kyseisen kolmannen maan osalta.

▼B

2. Konsernin sisäinen transaktio on finanssialalla toimivaan vastapuoleen nähden jokin seuraavista:

a) samaan konserniin kuuluvan toisen vastapuolen kanssa tehty OTC-johdannaissopimus, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

i) vastapuoli on sijoittautunut unioniin tai, jos se on sijoittautunut kolmanteen maahan, komissio on antanut 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen kyseisen kolmannen maan osalta;

ii) toinen vastapuoli on finanssialalla toimiva vastapuoli, rahoitusalan omistusyhteisö, rahoituslaitos tai oheispalveluyritys, johon sovelletaan asianmukaisia vakavaraisuusvaatimuksia;

iii) molemmat vastapuolet sisältyvät kokonaisuudessaan samaan konsolidointiin; ja

iv) molempiin vastapuoliin sovelletaan asianmukaisia keskitettyjä riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyjä;

b) jonkin toisen vastapuolen kanssa tehty OTC-johdannaissopimus, kun molemmat vastapuolet kuuluvat direktiivin 2006/48/EY 80 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuun samaan laitosten suojajärjestelmään ja kun tämän kohdan a alakohdan ii alakohdassa asetettu edellytys täyttyy;

c) OTC-johdannaissopimus, joka on tehty direktiivin 2006/48/EY 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen samaan keskusyhteisöön kuuluvien luottolaitosten tai tällaisen luottolaitoksen ja keskusyhteisön välillä; tai

d) OTC-johdannaissopimus, joka on tehty samaan konserniin kuuluvan finanssialan ulkopuolisen vastapuolen kanssa, edellyttäen, että molemmat vastapuolet sisältyvät kokonaisuudessaan samaan konsolidointiin ja että vastapuoliin sovelletaan asianmukaisia keskitettyjä riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyjä ja että tämä vastapuoli on sijoittautunut unioniin tai sellaisen kolmannen maan lainkäyttöalueelle, jonka osalta komissio on antanut 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen.

3. Tätä artiklaa sovellettaessa vastapuolten katsotaan kuuluvan samaan konsolidointiin, kun ne molemmat joko:

a) sisällytetään konsolidointiin direktiiviin 83/349/ETY mukaisesti tai noudattaen kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja, jotka hyväksytään asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti, tai kun kyse on konsernista, jonka emoyrityksellä on päätoimipaikka kolmannessa maassa, noudattaen yleisesti hyväksyttyjä kolmannen maan tilinpäätösstandardeja, joiden katsotaan vastaavan kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja asetusta (EY) N:o 1569/2007 vastaavalla tavalla (tai kolmannen maan tilinpäätösstandardeja, joiden käyttö on sallittua mainitun asetuksen 4 artiklan mukaisesti); tai

b) kuuluvat saman konsolidoidun valvonnan alaisuuteen direktiivin 2006/48/EY tai direktiivin 2006/49/EY mukaisesti, tai kun kyse on konsernista, jonka emoyrityksellä on päätoimipaikka kolmannessa maassa, kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen sen konsolidoidun valvonnan alaisuuteen, jonka todetaan vastaavan valvontaa, jota koskevat periaatteet, joista säädetään direktiivin 2006/48/EY 143 artiklassa tai direktiivin 2006/49/EY 2 artiklassa.

▼B

II OSASTO

OTC-JOHDANNAISTEN MÄÄRITYS, ILMOITTAMINEN JA RISKIEN PIENENTÄMINEN

4 artikla

Määritysvelvollisuus

1. Vastapuolten on määritettävä kaikki OTC-johdannaissopimukset, jotka koskevat OTC-johdannaislajia, jonka on ilmoitettu kuuluvan määritysvelvollisuuden piiriin 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti, jos kyseiset sopimukset täyttävät molemmat seuraavista ehdoista:

a) ne on tehty jollakin seuraavista tavoista:

i) kahden finanssialalla toimivan vastapuolen välillä;

ii) finanssialalla toimivan vastapuolen ja 10 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut edellytykset täyttävän finanssialan ulkopuolisen vastapuolen välillä;

iii) kahden 10 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut edellytykset täyttävän finanssialan ulkopuolisen vastapuolen välillä;

iv) finanssialalla toimivan vastapuolen tai 10 artiklan 1 b alakohdassa tarkoitetut edellytykset täyttävän finanssialan ulkopuolisen vastapuolen ja sellaisen kolmanteen maahan sijoittautuneen yhteisön välillä, joka kuuluisi määritysvelvollisuuden piiriin, jos se olisi sijoittautunut unioniin; tai

v) kahden sellaisen yhteen tai useampaan kolmanteen maahan sijoittautuneen yhteisön välillä, jotka kuuluisivat määritysvelvollisuuden piiriin, jos ne olisivat sijoittautuneet unioniin, edellyttäen, että sopimuksella on suora, merkittävä ja ennakoitavissa oleva vaikutus unionissa tai että tällainen edellytys on tarpeen tai asianmukainen tämän asetuksen säännösten kiertämisen estämiseksi; ja

b) ne tehdään tai uusitaan joko:

i) määritysvelvollisuuden voimaantulopäivänä tai sen jälkeen; tai

ii) 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen päivänä tai sen jälkeen mutta ennen päivää, josta lähtien määritysvelvollisuus tulee voimaan, jos sopimusten jäljellä oleva voimassaoloaika on komission 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti määrittämää lyhintä mahdollista jäljellä olevaa voimassaoloaikaa pidempi.

2. OTC-johdannaissopimukset, jotka ovat 3 artiklassa kuvattuja konsernin sisäisiä transaktioita, eivät kuulu määritysvelvollisuuden piiriin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 11 artiklan mukaisten riskinpienentämistekniikoiden soveltamista.

Ensimmäisessä alakohdassa säädettyä vapautusta sovelletaan vain:

a) kun kaksi unioniin sijoittautunutta samaan konserniin kuuluvaa vastapuolta on ensin kirjallisesti ilmoittanut omille toimivaltaisille viranomaisilleen aikovansa soveltaa vapautusta keskinäisiin OTC-johdannaissopimuksiinsa. Ilmoitus on tehtävä viimeistään 30 kalenteripäivää ennen vapautuksen hyödyntämistä. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vastustaa vapautusta 30 kalenteripäivän kuluessa tämän ilmoituksen vastaanottamisesta, jos vastapuolten väliset transaktiot eivät täytä 3 artiklassa säädettyjä ehtoja, sanotun kuitenkaan

▼B

rajoittamatta toimivaltaisten viranomaisten oikeutta olla hyväksymättä vapautusta 30 kalenteripäivän jakson päätyttyä, jos ehdot eivät enää täyty. Jos toimivaltaiset viranomaiset ovat keskenään eri mieltä, arvopaperimarkkinaviranomainen voi auttaa näitä viranomaisia pääsemään sopimukseen käyttäen asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan mukaisia valtuuksiaan;

b) kahden samaan konserniin kuuluvan vastapuolen välisiin OTC-johdannaissopimuksiin, kun vastapuolet ovat sijoittautuneet johonkin jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan, kun unioniin sijoittautunut vastapuoli on saanut toimivaltaiselta viranomaiseltaan luvan soveltaa vapautusta 30 kalenteripäivän kuluessa siitä, kun unioniin sijoittautunut vastapuoli on antanut sille ilmoituksen, edellyttäen että 3 artiklassa säädetyt ehdot täyttyvät. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava päätöksestä arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

3. OTC-johdannaissopimukset, jotka 1 kohdan nojalla kuuluvat määritysvelvollisuuden piiriin, on määritettävä sellaisessa keskusvastapuolessa, jolle on myönnetty 14 artiklan nojalla toimilupa tai 25 artiklan nojalla tunnustus määrittää tämä OTC-johdannaislaji ja joka on merkitty rekisteriin 6 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti.

Tätä varten vastapuolesta tulee määritysosapuoli tai asiakas tai se ottaa käyttöön epäsuoria määritysmenettelyjä määritysosapuolen kanssa edellyttäen, että menettelyt eivät lisää vastapuoliriskiä ja että niillä varmistetaan, että vastapuolen omaisuuseriin ja positioihin sovelletaan suojaa, joka vastaa 39 ja 48 artiklassa tarkoitettua suojaa.

4. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa voidaan määrittää sopimukset, joilla katsotaan olevan suora, merkittävä ja ennakoitavissa oleva vaikutus unionissa, tai tapaukset, joissa on tarpeen tai asianmukaista estää tämän asetuksen säännösten kiertäminen 1 kohdan a alakohdan v alakohdassa tarkoitetulla tavalla, sekä sellaiset epäsuorat sopimusjärjestelytyypit, jotka täyttävät 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut ehdot.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼M10

5. Tämän artiklan 1 kohtaa ei sovelleta sellaisten OTC-johdannaissopimusten osalta, joita katettujen joukkolainojen yhteisöt ovat tehneet katetun joukkolainan yhteydessä tai joita arvopaperistamista varten perustettu erillisyhtiö on tehnyt Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2017/2402 ([1]) tarkoitetun arvopaperistamisen yhteydessä, edellyttäen, että

a) jos on kyse arvopaperistamista varten perustetuista erillisyhtiöistä, arvopaperistamista varten perustettu erillisyhtiö laskee liikkeeseen yksinomaan arvopaperistamisia, jotka täyttävät asetuksen (EU) 2017/2402 [arvopaperistamisasetus] 18 artiklan ja 19–22 artiklan tai 23–26 artiklan vaatimukset;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2402, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, yleisestä arvopaperistamista koskevasta kehyksestä ja erityisestä kehyksestä yksinkertaiselle, läpinäkyvälle ja standardoidulle arvopaperistamiselle sekä direktiivien 2009/65/EY, 2009/138/EY ja 2011/61/EU ja asetusten (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 347, 28.12.2017, s. 35).).

▼M10

b) OTC-johdannaissopimusta käytetään ainoastaan suojautumaan katettua joukkolainaa tai arvopaperistamista koskevalta korko- tai valuuttapoikkeamalta; ja

c) katettua joukkolainaa tai arvopaperistamista koskevat järjestelyt lieventävät riittävästi vastapuoliluottoriskiä niiden OTC-johdannaissopimusten osalta, joita katettujen joukkolainojen yhteisö on tehnyt katetun joukkolainan yhteydessä tai joita arvopaperistamista varten perustettu erillisyhtiö on tehnyt katetun joukkolainan tai arvopaperistamisen yhteydessä.

6. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen ja koska on tarpeen ottaa huomioon toimijalle suotuisimman sääntelyn hyväksikäytön estäminen, Euroopan valvontaviranomaiset laativat luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään perusteet sille, mitkä katettuja joukkolainoja tai arvopaperistamisia koskevat järjestelyt lieventävät riittävästi vastapuoliluottoriskiä 5 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

Euroopan valvontaviranomaiset toimittavat kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 18 päivänä heinäkuuta 2018.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tässä kohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 tai asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼B

5 artikla

Määritysvelvollisuutta koskeva menettely

1. Kun toimivaltainen viranomainen myöntää 14 tai 15 artiklan nojalla keskusvastapuolelle luvan määrittää tietyn OTC-johdannaislajin johdannaisia, sen on viipymättä ilmoitettava kyseisestä toimiluvasta arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään yksityiskohtaiset tiedot, jotka on sisällytettävä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin ilmoituksiin.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä toisessa alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

2. Kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun arvopaperimarkkinaviranomainen on saanut 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen tai saattanut päätökseen 25 artiklassa säädetyn tunnustamismenettelyn, sen on järjestettyään julkisen kuulemisen sekä kuultuaan järjestelmäriskikomiteaa ja tarvittaessa kolmansien maiden toimivaltaisia viranomaisia laadittava ja annettava komission hyväksyttäviksi luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään seuraavat seikat:

a) OTC-johdannaislaji, jonka olisi kuuluttava 4 artiklassa tarkoitetun määritysvelvollisuuden piiriin;

▼B

b) päivämäärä tai päivämäärät, jolloin määritysvelvollisuus tulee voimaan, mukaan lukien mahdollinen siirtymäaika ja niiden vastapuolten ryhmät, joihin velvollisuutta sovelletaan; ja

c) 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen OTC-johdannaissopimusten lyhin mahdollinen jäljellä oleva voimassaoloaika.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼M4

Laatiessaan tämän kohdan nojalla luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi arvopaperimarkkinaviranomainen ei saa rajoittaa direktiivin 2014/65/EU ([1]) 95 artiklassa säädetyn, C osan 6 kohdan energiajohdannaissopimuksia koskevan siirtymäsäännöksen soveltamista.

▼B

3. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on omasta aloitteestaan ja järjestettyään julkisen kuulemisen sekä kuultuaan järjestelmäriskikomiteaa ja tarvittaessa kolmansien maiden toimivaltaisia viranomaisia yksilöitävä 4 kohdan a, b ja c alakohdassa esitettyjen perusteiden mukaisesti ne johdannaislajit, joiden olisi kuuluttava 4 artiklassa säädetyn määritysvelvollisuuden piiriin mutta joita varten mikään keskusvastapuoli ei ole vielä saanut toimilupaa, ja ilmoitettava ne komissiolle.

Ilmoituksen jälkeen arvopaperimarkkinaviranomaisen on julkaistava kutsu kyseisten johdannaislajien määritystä koskevien ehdotusten laatimiseksi.

4. Järjestelmäriskin kokonaisvaltaiseksi vähentämiseksi teknisten sääntelystandardien luonnoksissa on 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuilta osin otettava huomioon seuraavat perusteet:

a) kyseisten OTC-johdannaislajien sopimusehtojen ja toimintaprosessien standardoinnin aste;

b) kyseisten OTC- johdannaislajien määrä ja likviditeetti;

c) rehellisten, luotettavien ja yleisesti hyväksyttyjen hintatietojen saatavuus kyseisessä OTC-johdannaislajissa.

Arvopaperimarkkinaviranomainen voi näitä teknisten sääntelystandardien luonnoksia laadittaessa ottaa huomioon asianomaisia OTC-johdannaislajeja käyttävien vastapuolten keskinäiset yhteydet, ennakoidun vaikutuksen vastapuoliluottoriskin tasoihin vastapuolten välillä sekä vaikutuksen kilpailuun kaikkialla unionissa.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349).

▼B

Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetut perusteet.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä kolmannessa alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

5. Teknisten sääntelystandardien luonnoksissa on 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuilta osin otettava huomioon seuraavat perusteet:

a) kulloisenkin OTC-johdannaislajin ennakoitu määrä;

b) se, määrittääkö useampi kuin yksi keskusvastapuoli jo samaa OTC-johdannaislajia;

c) asianomaisten keskusvastapuolten kyky käsitellä ennakoitua määrää ja hallita kyseisen OTC-johdannaislajin määrityksestä koituva riski;

d) kyseisen OTC-johdannaislajin markkinoilla toimivien tai tulevaisuudessa mahdollisesti toimivien vastapuolten tyyppi ja lukumäärä;

e) aika, jonka määritysvelvollisuuden alainen vastapuoli tarvitsee järjestelyjä varten määrittääkseen OTC-johdannaissopimuksensa keskusvastapuolessa;

f) niiden kyseisen OTC-johdannaislajin markkinoilla toimivien vastapuolten riskienhallinta, oikeuskelpoisuus ja toimintakyky, jotka 4 artiklan 1 kohdan nojalla kuuluisivat määritysvelvollisuuden piiriin.

6. Jos OTC-johdannaissopimuslajilla ei enää ole keskusvastapuolta, jolle on myönnetty toimilupa tai tunnustus määrittää kyseisiä sopimuksia tämän asetuksen mukaisesti, se ei enää kuulu 4 artiklassa tarkoitetun määritysvelvollisuuden piiriin, ja tällöin sovelletaan tämän artiklan 3 kohtaa.

6 artikla

Julkinen rekisteri

1. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on perustettava julkinen rekisteri, ylläpidettävä sitä ja pidettävä se ajan tasalla, jotta määritysvelvollisuuden piiriin kuuluvat OTC-johdannaislajit voidaan tunnistaa asianmukaisesti ja yksiselitteisesti. Julkiseen rekisteriin on oltava pääsy arvopaperimarkkinaviranomaisen verkkosivustolla.

▼B

2. Rekisteri sisältää

a) OTC-johdannaislajit, jotka 4 artiklan nojalla kuuluvat määritysvelvollisuuden piiriin;

b) keskusvastapuolet, joille on myönnetty toimilupa tai tunnustus määritysvelvollisuuteen liittyviä toimenpiteitä varten;

c) päivämäärät, jolloin määritysvelvollisuus tulee voimaan, mukaan lukien mahdollista asteittaista täytäntöönpanoa koskevat tiedot;

d) arvopaperimarkkinaviranomaisen 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti yksilöimät OTC-johdannaislajit;

e) 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen johdannaissopimusten lyhin mahdollinen jäljellä oleva voimassaoloaika;

f) keskusvastapuolet, jotka toimivaltainen viranomainen on ilmoittanut arvopaperimarkkinaviranomaiselle määritysvelvollisuutta varten, ja niiden kunkin osalta ilmoituksen päivämäärä.

3. Jos keskusvastapuolella ei ole enää tämän asetuksen mukaista toimilupaa tai tunnustusta tietyn johdannaislajin määritykseen, arvopaperimarkkinaviranomaisen on poistettava se viipymättä kyseistä OTC-johdannaislajia koskevasta julkisesta rekisteristä.

4. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään tarkemmin 1 kohdassa tarkoitettuun julkiseen rekisteriin sisällytettävät tiedot.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava tällaiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

7 artikla

Keskusvastapuoleen pääsy

▼M4

1. Keskusvastapuolen, jolle on myönnetty toimilupa OTC-johdannaissopimusten määritystä varten, on kauppapaikasta riippumatta suostuttava määrittämään tällaisia sopimuksia syrjimättömästi ja avoimesti, myös mitä tulee määrityspalvelujärjestelmään pääsyyn liittyviin vakuusvaatimuksiin ja siitä veloitettaviin maksuihin. Näin on varmistettava erityisesti se, että kauppapaikalla on oikeus niiden sopimusten syrjimättömään kohteluun, joilla käydään kauppaa kyseisessä kauppapaikassa, seuraavien seikkojen osalta:

a) vakuusvaatimukset ja taloudellisesti vastaavien sopimusten nettoutus, kun tällaisten sopimusten sisällyttäminen keskusvastapuolen sulkeutuviin (close-out) ja muihin nettoutusmenettelyihin sovellettavan maksukyvyttömyyslainsäädännön nojalla ei vaaranna näiden menettelyjen moitteetonta ja asianmukaista toimintaa, pätevyyttä tai täytäntöönpanokelpoisuutta; ja

b) samassa keskusvastapuolessa määritettävien sopimusten, joiden välillä on merkittävä korrelaatio, vakuuksien ristiinkäyttö 41 artiklan mukaisen riskienhallintamallin puitteissa.

▼M4

Keskusvastapuoli voi vaatia, että kauppapaikassa noudatetaan keskusvastapuolen vahvistamia toiminnallisia ja teknisiä vaatimuksia, riskienhallintavaatimukset mukaan lukien.

▼B

2. Keskusvastapuoli hyväksyy markkinapaikan esittämän keskusvastapuoleen pääsyä koskevan virallisen pyynnön tai epää sen kolmen kuukauden kuluessa pyynnön esittämisestä.

3. Jos keskusvastapuoli epää pääsyn 2 kohdan nojalla, se ilmoittaa markkinapaikalle kaikki epäämisen perustelut.

4. Elleivät markkinapaikan toimivaltainen viranomainen ja keskusvastapuolen toimivaltainen viranomainen epää pääsyä, keskusvastapuolen on, jollei toisesta alakohdasta muuta johdu, myönnettävä pääsy kolmen kuukauden kuluessa päätöksestä, jolla suostutaan markkinapaikan viralliseen pyyntöön 2 kohdan mukaisesti.

Markkinapaikan toimivaltainen viranomainen ja keskusvastapuolen toimivaltainen viranomainen voivat evätä pääsyn keskusvastapuoleen markkinapaikan esittämän virallisen pyynnön jälkeen ainoastaan silloin, jos pääsy uhkaisi markkinoiden moitteetonta ja asianmukaista toimintaa tai vaikuttaisi kielteisesti järjestelmäriskiin.

5. Arvopaperimarkkinaviranomainen ratkaisee toimivaltaisten viranomaisten väliset mahdolliset erimielisyydet asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan mukaisten valtuuksiensa mukaisesti.

▼M4

6. Edellä 1 kohdassa säädetyt edellytykset kauppapaikassa kaupan kohteena olevien sopimusten syrjimättömälle kohtelulle vakuusvaatimusten ja taloudellisesti vastaavien sopimusten nettoutuksen osalta sekä samassa keskusvastapuolessa määritettävien sopimusten, joiden välillä on merkittävä korrelaatio, vakuuksien ristiinkäytön osalta määritetään tarkemmin teknisissä sääntelystandardeissa, jotka hyväksytään asetuksen (EU) N:o 600/2014 ([1]) 35 artiklan 6 kohdan e alakohdan mukaisesti.

▼B

8 artikla

Markkinapaikkaan pääsy

1. Markkinapaikan on keskusvastapuolen pyynnöstä toimitettava kauppatietoja syrjimättömästi ja avoimesti mille tahansa keskusvastapuolelle, jolla on lupa määrittää kyseisessä markkinapaikassa tehdyt OTC-johdannaissopimukset.

2. Kun keskusvastapuoli on virallisesti esittänyt markkinapaikkaan pääsyä koskevan pyynnön markkinapaikalle, markkinapaikan on annettava keskusvastapuolelle vastaus kolmen kuukauden kuluessa.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 600/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 84).

▼B

3. Jos markkinapaikka epää pääsyn, sen on ilmoitettava asiasta keskusvastapuolelle ja esitettävä kaikki epäämisen perustelut.

4. Markkinapaikan on mahdollistettava pääsy kolmen kuukauden kuluessa pääsyä koskevaan pyyntöön annetusta myönteisestä vastauksesta, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta markkinapaikan keskusvastapuolen ja toimivaltaisten viranomaisten päätökseen.

Keskusvastapuolelle myönnetään pääsy markkinapaikkaan vain siinä tapauksessa, että pääsy ei edellytä yhteentoimivuutta eikä aiheuta markkinoiden sujuvalle ja moitteettomalle toiminnalle uhkaa erityisesti likviditeetin pirstoutumisen kautta ja että markkinapaikalla on käytettävissään asiaan kuuluvat mekanismit tällaisen pirstoutumisen estämiseksi.

5. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään likviditeetin pirstoutumisen käsite.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

9 artikla

Ilmoitusvelvollisuus

1. Vastapuolten ja keskusvastapuolten on varmistettava, että tiedot kaikista niiden tekemistä johdannaissopimuksista ja sopimuksen mahdollisesta muuttamisesta tai päättämisestä ilmoitetaan 55 artiklan mukaisesti rekisteröityyn tai 77 artiklan mukaisesti tunnustettuun kauppatietorekisteriin. Tiedot on ilmoitettava viimeistään sopimuksen tekemistä, muuttamista tai päättymistä seuraavana työpäivänä.

Ilmoitusvelvollisuus koskee johdannaissopimuksia, jotka

a) on tehty ennen 16 päivää elokuuta 2012 ja jotka ovat yhä voimassa tuona päivänä;

b) tehdään 16 päivänä elokuuta 2012 tai sen jälkeen.

Ilmoitusvelvollinen vastapuoli tai keskusvastapuoli voi siirtää toiselle johdannaissopimuksia koskevien tietojen ilmoittamisen.

Vastapuolten ja keskusvastapuolten on varmistettava, että niiden johdannaissopimuksia koskevat tiedot ilmoitetaan ilman päällekkäisyyksiä.

2. Vastapuolten on pidettävä kirjaa kaikista tekemistään johdannaissopimuksista ja kaikista muutoksista vähintään viiden vuoden ajan sopimuksen päättymisen jälkeen.

3. Jos käytettävissä ei ole kauppatietorekisteriä johdannaissopimusta koskevien tietojen rekisteröimiseksi, vastapuolten ja keskusvastapuolten on varmistettava, että tällaiset tiedot ilmoitetaan arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

Siinä tapauksessa arvopaperimarkkinaviranomaisen on varmistettava, että kaikilla 81 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla asianomaisilla yhteisöillä on pääsy kaikkiin niihin johdannaissopimusten tietoihin, joita ne tarvitsevat täyttääkseen velvollisuutensa ja toimeksiantonsa.

▼B

4. Vastapuolen tai keskusvastapuolen, joka ilmoittaa johdannaissopimusta koskevat tiedot kauppatietorekisteriin tai arvopaperimarkkinaviranomaiselle, tai tällaiset tiedot vastapuolen tai keskusvastapuolen puolesta ilmoittavan yhteisön ei katsota rikkovan kyseiseen sopimukseen taikka lakiin, asetuksiin tai hallinnollisiin määräyksiin perustuvia tietojen ilmaisemista koskevia rajoituksia.

Tiedot ilmaisevaa yhteisöä, sen johtoa tai työntekijöitä ei saa asettaa vastuuseen niiden ilmaisemisesta.

5. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten tiedot ja tyypit johdannaislajeittain.

Edellä 1 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa ilmoituksissa on yksilöitävä ainakin:

a) tiedot johdannaissopimuksen osapuolista sekä sopimuksesta johtuvien oikeuksien ja velvollisuuksien edunsaajasta, jos tämä on eri kuin sopimuksen osapuoli;

b) tiedot johdannaissopimusten keskeisistä ominaisuuksista, kuten niiden sopimustyypistä, kohde-etuuden voimassaoloajasta, nimellisarvosta ja toimituspäivästä.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

6. Jotta voidaan varmistaa 1 ja 3 kohdan yhtenäiset soveltamisedellytykset, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa yksilöidään:

a) kunkin johdannaislajin osalta 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten muoto ja se, kuinka usein ne annetaan;

b) päivämäärä, johon mennessä johdannaissopimukset on ilmoitettava, sekä mahdollinen siirtymäaika niiden sopimusten osalta, jotka on tehty ennen kuin ilmoitusvelvollisuuden soveltaminen alkaa.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

10 artikla

Finanssialan ulkopuoliset vastapuolet

1. Jos finanssialan ulkopuolinen vastapuoli ottaa OTC-johdannaissopimuksissa positioita ja nämä positiot ylittävät 3 kohdan mukaisesti vahvistetun määrityskynnysarvon, kyseisen finanssialan ulkopuolisen vastapuolen on:

▼B

a) välittömästi ilmoitettava siitä arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja 5 kohdassa tarkoitetulle toimivaltaiselle viranomaiselle;

b) tultava määritysvelvollisuuden piiriin tulevaisuudessa tehtävien sopimusten osalta 4 artiklan mukaisesti, jos position 30 pankkipäivän liukuva keskiarvo ylittää tämän kynnysarvon; ja

c) määritettävä kaikki asiaankuuluvat tulevat sopimukset neljän kuukauden kuluessa määritysvelvollisuuden alkamisesta.

2. Finanssialan ulkopuolinen vastapuoli, joka on tullut määritysvelvollisuuden piiriin 1 kohdan b alakohdan mukaisesti ja joka tämän jälkeen osoittaa 5 kohdan mukaisesti nimetylle viranomaiselle, että sen 30 pankkipäivän liukuvat keskimääräiset positiot eivät ylitä määrityskynnysarvoa, ei enää kuulu 4 artiklassa säädetyn määritysvelvollisuuden piiriin.

3. Laskettaessa 1 kohdassa tarkoitettuja positioita finanssialan ulkopuolisen vastapuolen on otettava huomioon kaikki ne OTC-johdannaissopimukset, jotka finanssialan ulkopuolinen vastapuoli tai jokin muu finanssialan ulkopuolinen yhteisö on tehnyt siinä konsernissa, johon finanssialan ulkopuolinen vastapuoli kuuluu, ja jotka eivät vähennä suoraan finanssialan ulkopuolisen vastapuolen tai kyseisen konsernin liiketoimintaan tai rahoitustoimintaan liittyviä riskejä objektiivisesti mitattavissa olevalla tavalla.

4. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii järjestelmäriskikomiteaa ja muita asianomaisia viranomaisia kuultuaan luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään:

a) perusteet, joilla määritellään, mitkä OTC-johdannaissopimukset vähentävät objektiivisesti mitattavissa olevalla tavalla riskejä, jotka liittyvät suoraan 3 kohdassa tarkoitettuun liiketoimintaan tai rahoitustoimintaan; ja

b) määrityskynnysarvot, jotka vahvistetaan ottaen huomioon kunkin vastapuolen yhteenlaskettujen nettomääräisten positioiden ja vastuiden merkitys järjestelmän kannalta OTC-johdannaislajeittain.

Järjestettyään avoimen julkisen kuulemisen arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on EKPJ:tä ja muita asianomaisia viranomaisia kuultuaan tarkasteltava kynnysarvoja määräajoin uudelleen ja tarvittaessa ehdotettava teknisiä sääntelystandardeja niiden muuttamiseksi.

5. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä viranomainen vastaamaan siitä, että 1 kohdan mukainen velvollisuus täytetään.

▼B

11 artikla

Sellaisia OTC-johdannaissopimuksia koskevat riskienpienentämistekniikat, joita ei määritetä keskusvastapuolessa

1. Finanssialalla toimivien vastapuolten ja finanssialan ulkopuolisten vastapuolten, jotka tekevät OTC-johdannaissopimuksen, jota ei määritetä keskusvastapuolessa, on asianmukaista huolellisuutta noudattaen varmistettava, että toiminnallisen riskin ja vastapuoliriskin mittaamista, valvomista ja pienentämistä varten on olemassa asianmukaiset menettelyt ja järjestelyt, jotka sisältävät ainakin

a) asianomaisen OTC-johdannaissopimuksen ehtojen vahvistamisen ajoissa sähköisin välinein, mikäli tällaiset välineet ovat saatavilla;

b) vahvat, kestävät ja tarkastettavissa olevat vakioidut menettelyt, joilla täsmäytetään sijoitussalkut, hallitaan niihin liittyviä riskejä, todetaan osapuolten väliset erimielisyydet varhaisessa vaiheessa ja ratkaistaan ne sekä seurataan voimassa olevien sopimusten arvoa.

2. Edellä 10 artiklassa tarkoitettujen finanssialalla toimivien vastapuolten ja finanssialan ulkopuolisten vastapuolten on arvostettava voimassa olevien sopimusten arvo päivittäin markkina-arvoon. Jos markkinatilanne estää arvostamisen markkina-arvoon, käytetään luotettavaa ja varovaista arvostusmallia.

3. Finanssialalla toimivien vastapuolten riskienhallintamenettelyissä on edellytettävä, että vakuudet vaihdetaan oikea-aikaisesti, tarkasti ja asianmukaisesti eroteltuina niiden OTC-johdannaissopimusten osalta, jotka tehdään 16 päivänä elokuuta 2012 tai sen jälkeen. Edellä 10 artiklassa tarkoitettujen finanssialan ulkopuolisten vastapuolten riskienhallintamenettelyissä on edellytettävä, että vakuudet vaihdetaan oikea-aikaisesti, tarkasti ja asianmukaisesti eroteltuina niiden OTC-johdannaissopimusten osalta, jotka tehdään määrityskynnysarvon ylittyessä tai ylittymisen jälkeen.

4. Finanssialalla toimivilla vastapuolilla on oltava asianmukainen ja oikeasuhteinen määrä pääomaa hallitakseen riskin, jota ei ole katettu riittävällä vakuuksien vaihdolla.

5. Tämän artiklan 3 kohdassa säädettyä velvoitetta ei sovelleta 3 artiklassa tarkoitettuun konsernin sisäiseen transaktioon, jonka tekevät samaan jäsenvaltioon sijoittautuneet vastapuolet, edellyttäen, että vastapuolten väliselle nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle ei ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä.

6. Eri jäsenvaltioihin sijoittautuneiden vastapuolten tekemä 3 artiklan 2 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettu konsernin sisäinen transaktio vapautetaan kokonaan tai osittain tämän artiklan 3 kohdassa asetetusta velvoitteesta molempien asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten myönteisen päätöksen perusteella edellyttäen, että seuraavat ehdot täyttyvät:

a) vastapuolten riskienhallintamenettelyt ovat riittävän luotettavia, vahvoja ja johdannaistransaktion monimutkaisuutta vastaavia;

▼B

b) vastapuolten väliselle nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle ei ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä.

Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät tee myönteistä päätöstä 30 kalenteripäivän kuluessa vapauttamispyynnön vastaanottamisesta, arvopaperimarkkinaviranomainen voi asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklassa säädettyjen valtuuksiensa mukaisesti auttaa kyseisiä viranomaisia pääsemään sopimukseen.

7. Eri jäsenvaltioihin sijoittautuneiden finanssialan ulkopuolisten vastapuolten tekemä 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu konsernin sisäinen transaktio vapautetaan tämän artiklan 3 kohdassa säädetystä velvoitteesta edellyttäen, että seuraavat ehdot täyttyvät:

a) vastapuolten riskienhallintamenettelyt ovat riittävän luotettavia, vahvoja ja johdannaistransaktion monimutkaisuutta vastaavia;

b) vastapuolten väliselle nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle ei ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä.

Finanssialan ulkopuolisten vastapuolten on ilmoitettava 10 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuille toimivaltaisille viranomaisille aikomuksestaan soveltaa vapautusta. Vapautus on voimassa, paitsi jos jokin toimivaltainen viranomainen, jolle päätöksestä on ilmoitettu, katsoo kolmen kuukauden kuluessa ilmoituksesta, että ensimmäisen alakohdan a tai b alakohdassa tarkoitetut ehdot eivät täyty.

8. Unioniin sijoittautuneen vastapuolen ja kolmannen maan lainkäyttöalueelle sijoittautuneen vastapuolen tekemä 3 artiklan 2 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettu konsernin sisäinen transaktio vapautetaan kokonaan tai osittain tämän artiklan 3 kohdassa asetetusta velvoitteesta unioniin sijoittautuneen vastapuolen valvonnasta vastaavan asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen myönteisen päätöksen perusteella edellyttäen, että seuraavat ehdot täyttyvät:

a) vastapuolten riskienhallintamenettelyt ovat riittävän luotettavia, vahvoja ja johdannaistransaktion monimutkaisuutta vastaavia;

b) vastapuolten väliselle nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle ei ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä.

9. Unioniin sijoittautuneen finanssialan ulkopuolisen vastapuolen ja kolmannen maan lainkäyttöalueelle sijoittautuneen vastapuolen tekemä 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu konsernin sisäinen transaktio vapautetaan tämän artiklan 3 kohdassa asetetusta velvoitteesta edellyttäen, että seuraavat ehdot täyttyvät:

a) vastapuolten riskienhallintamenettelyt ovat riittävän luotettavia, vahvoja ja johdannaistransaktion monimutkaisuutta vastaavia;

▼B

b) vastapuolten väliselle nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle ei ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä.

Finanssialan ulkopuolisen vastapuolen on ilmoitettava 10 artiklan 5 kohdassa tarkoitetulle toimivaltaiselle viranomaiselle aikomuksestaan soveltaa vapautusta. Vapautus on voimassa, paitsi jos toimivaltainen viranomainen, jolle asiasta on ilmoitettu, katsoo kolmen kuukauden kuluessa ilmoituksesta, että ensimmäisen alakohdan a tai b alakohdassa tarkoitetut ehdot eivät täyty.

10. Eri jäsenvaltioihin sijoittautuneiden finanssialan ulkopuolisen vastapuolen ja finanssialalla toimivan vastapuolen tekemä 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu konsernin sisäinen transaktio vapautetaan kokonaan tai osittain tämän artiklan 3 kohdassa asetetusta velvoitteesta finanssialalla toimivan vastapuolen valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen myönteisen päätöksen perusteella edellyttäen, että seuraavat ehdot täyttyvät:

a) vastapuolten riskienhallintamenettelyt ovat riittävän luotettavia, vahvoja ja johdannaistransaktion monimutkaisuutta vastaavia;

b) vastapuolten väliselle nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle ei ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä.

Finanssialalla toimivan vastapuolen valvonnasta vastaavan asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava tällaisesta päätöksestä 10 artiklan 5 kohdassa tarkoitetulle toimivaltaiselle viranomaiselle. Vapautus on voimassa, paitsi jos toimivaltainen viranomainen, jolle päätöksestä on ilmoitettu, katsoo, että ensimmäisen alakohdan a tai b alakohdassa tarkoitetut ehdot eivät täyty. Jos toimivaltaiset viranomaiset ovat erimielisiä, arvopaperimarkkinaviranomainen voi asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklassa säädettyjen valtuuksiensa mukaisesti auttaa niitä pääsemään sopimukseen.

11. Edellä 3 kohdassa säädetystä velvoitteesta vapautetun konsernin sisäisen transaktion vastapuolen on julkistettava tiedot vapautuksesta.

Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle kaikista 6, 8 tai 10 kohdan mukaisesti tehdyistä päätöksistä tai 7, 9 tai 10 kohdan mukaisesti vastaanotetuista ilmoituksista ja toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle tiedot kyseisestä konsernin sisäisestä transaktiosta.

12. Edellä 1–11 kohdassa säädettyjä velvollisuuksia sovelletaan sellaisten kolmannen maan yhteisöjen välillä tehtyihin OTC-johdannaissopimuksiin, jotka kuuluisivat näiden velvollisuuksien piiriin, jos ne olisivat sijoittautuneet unioniin, edellyttäen, että näillä sopimuksilla on suora, merkittävä ja ennakoitavissa oleva vaikutus unionissa tai että tällainen velvollisuus on tarpeen tai asianmukainen tämän asetuksen säännösten kiertämisen estämiseksi.

▼B

13. Arvopaperimarkkinaviranomainen valvoo säännöllisesti sellaisilla johdannaisilla, jotka eivät ole määrityskelpoisia, käytävää kauppaa, jotta tunnistetaan tapaukset, joissa tietty johdannaislaji saattaa aiheuttaa järjestelmäriskejä, ja estetään sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttö määritettävien ja muiden kuin määritettävien johdannaistransaktioiden välillä. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on järjestelmäriskikomiteaa kuultuaan erityisesti ryhdyttävä 5 artiklan 3 kohdan mukaisiin toimiin tai tarkasteltava tämän artiklan 14 kohdan ja 41 artiklan mukaisia vakuusvaatimuksia koskevia teknisiä sääntelystandardeja.

14. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään:

a) 1 kohdassa tarkoitetut menettelyt ja järjestelyt;

b) markkinaolosuhteet, jotka estävät markkina-arvoon arvostamisen, ja perusteet 2 kohdassa tarkoitetun arvostusmallin käyttämiselle;

c) tiedot 7, 9 ja 10 kohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen sisällytettävistä vapautetuista konsernin sisäisistä transaktioista;

d) tiedot 11 kohdassa tarkoitetuista vapautetuista konsernin sisäisistä transaktioista;

e) sopimukset, joilla katsotaan olevan suora, merkittävä ja ennakoitavissa oleva vaikutus unionissa, tai tapaukset, joissa on tarpeen tai asianmukaista estää tämän asetuksen säännösten kiertäminen 12 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼M10

15. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, Euroopan valvontaviranomaiset laativat yhteiset luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään

a) riskienhallintamenettelyt, mukaan lukien vakuuksien taso ja tyyppi sekä erottelumenettelyt, joita 3 kohdan noudattaminen edellyttää;

b) menettelyt, joita vastapuolten ja asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on noudatettava 6–10 kohdassa tarkoitettuja vapautuksia soveltaessaan;

c) edellä 5–10 kohdassa tarkoitetut sovellettavat perusteet, mukaan lukien erityisesti se, mitä on pidettävä käytännöllisenä tai oikeudellisena esteenä vastapuolten väliselle nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle.

▼M10

Niiden vakuuksien taso ja tyyppi, joita vaaditaan OTC-johdannaissopimuksilta, joita katettujen joukkolainojen yhteisöt ovat tehneet katetun joukkolainan yhteydessä tai joita arvopaperistamista varten perustettu erillisyhtiö on tehnyt tässä asetuksessa tarkoitetun arvopaperistamisen yhteydessä ja jotka täyttävät tämän asetuksen 4 artiklan 5 kohdan edellytykset ja asetuksen (EU) 2017/2402 [arvopaperistamisasetus] 18 artiklassa ja 19–22 artiklassa tai 23–26 artiklassa säädetyt vaatimukset, on määritettävä ottaen huomioon mahdolliset esteet, joita on kohdattu vakuuksien vaihdossa katettua joukkolainaa tai arvopaperistamista koskevien olemassa olevien vakuusjärjestelyjen osalta.

Euroopan valvontaviranomaisten on toimitettava kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 18 päivänä heinäkuuta 2018.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tässä kohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit joko asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 tai asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti riippuen siitä, mikä on vastapuolen oikeudellinen luonne.

▼B

12 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava tämän osaston sääntöjen rikkomisesta määrättäviä seuraamuksia koskevat säännöt ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamuksiin on sisällytettävä ainakin hallinnolliset sakot. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset, jotka vastaavat finanssialalla toimivien ja tarvittaessa finanssialan ulkopuolisten vastapuolten valvonnasta, julkistavat kaikki 4, 5 ja 7–11 artiklan rikkomisista määrätyt seuraamukset, jollei julkistaminen vaaranna vakavasti finanssimarkkinoita tai aiheuta suhteetonta vahinkoa osapuolille. Jäsenvaltioiden on säännöllisin väliajoin julkaistava arviointikertomuksia sovellettavien seuraamussääntöjen tehokkuudesta. Tällainen tietojen julkistaminen ei saa sisältää direktiivin 95/46/EY 2 a artiklassa tarkoitettuja henkilötietoja.

Jäsenvaltioiden on annettava 1 kohdassa tarkoitetut säännöt komissiolle tiedoksi viimeistään 17 päivänä helmikuuta 2013. Niiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle näitä sääntöjä koskevista myöhemmistä muutoksista.

3. Tämän osaston säännösten rikkominen ei vaikuta OTC-johdannaissopimuksen voimassaoloon eikä osapuolten mahdollisuuteen panna täytäntöön OTC-johdannaissopimuksen määräykset. Tämän osaston säännösten rikkominen ei oikeuta korvauksen saamiseen OTC-johdannaissopimuksen osapuolelta.

13 artikla

Järjestelmä päällekkäisten tai ristiriitaisten vaatimusten välttämiseksi

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen avustaa komissiota 4, 9, 10 ja 11 artiklassa säädettyjen periaatteiden kansainvälisen soveltamisen seurannassa ja tätä soveltamista koskevien Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitettavien kertomusten valmistelussa, erityisesti silti osin kuin kyse on markkinatoimijoita koskevien vaatimusten mahdollisesta päällekkäisyydestä tai ristiriitaisuudesta, ja suosittelee mahdollisia toimia.

▼B

2. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa todetaan kolmannen maan oikeudellisista järjestelyistä sekä valvonta- ja täytäntöönpanojärjestelyistä seuraavaa:

a) ne vastaavat tämän asetuksen 4, 9, 10 ja 11 artiklassa säädettyjä vaatimuksia;

b) niillä taataan salassapitovelvollisuus, joka vastaa tämän asetuksen mukaista salassapitovelvollisuutta; ja

c) niitä sovelletaan tehokkaasti ja ne pannaan täytäntöön yhdenvertaisella ja vääristämättömällä tavalla niin, että tehokas valvonta ja täytäntöönpano voidaan varmistaa asianomaisessa kolmannessa maassa.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 86 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuun vastaavuutta koskevaan täytäntöönpanosäädökseen on sisällytettävä se, että tämän asetuksen piiriin kuuluvan transaktion tekevien vastapuolten katsotaan täyttäneen 4, 9, 10 ja 11 artiklassa säädetyt velvollisuudet, jos ainakin yksi vastapuolista on sijoittautunut kyseiseen kolmanteen maahan.

4. Komissio seuraa yhteistyössä arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa, että 4, 9, 10 ja 11 artiklassa säädettyjä vaatimuksia vastaavat vaatimukset pannaan tosiasiallisesti täytäntöön niissä kolmansissa maissa, joiden osalta vastaavuutta koskeva täytäntöönpanosäädös on annettu, ja antaa säännöllisesti vähintään vuosittain Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen. Jos kertomuksesta ilmenee, että kolmannen maan viranomaiset soveltavat vastaavia vaatimuksia riittämättömästi tai epäyhtenäisesti, komissio peruuttaa kyseisen kolmannen maan lainsäädännön vastaavuuden tunnustamisen 30 kalenteripäivän kuluessa kertomuksen esittämisestä. Jos vastaavuutta koskeva täytäntöönpanosäädös kumotaan, vastapuolten on automaattisesti jälleen noudatettava kaikkia tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia.

III OSASTO

KESKUSVALTAPUOLTEN TOIMILUPA JA VALVONTA

1 LUKU

Keskusvastapuolen toimiluvan myöntämisedellytykset ja -menettelyt

14 artikla

Toimiluvan myöntäminen keskusvastapuolelle

1. Jos unioniin sijoittautunut oikeushenkilö aikoo tarjota määrityspalveluja keskusvastapuolena, sen on haettava toimilupaa sijoittautumisjäsenvaltionsa toimivaltaiselta viranomaiselta, jäljempänä ’keskusvastapuolen toimivaltainen viranomainen’, 17 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

▼B

2. Kun toimilupa on myönnetty 17 artiklan mukaisesti, se on voimassa unionin koko alueella.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu toimilupa myönnetään vain määritykseen liittyviin toimiin, ja siinä on yksilöitävä palvelut tai toiminta, joita keskusvastapuolella on lupa tarjota tai harjoittaa, mukaan luettuina ne rahoitusvälinelajit, joita tällainen toimilupa koskee.

4. Keskusvastapuolen on aina noudatettava toimiluvan myöntämisedellytyksiä.

Keskusvastapuolen on ilman aiheetonta viivytystä ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista olennaisista muutoksista, jotka vaikuttavat toimiluvan myöntämisedellytyksiin.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu toimilupa ei saa estää jäsenvaltioita hyväksymästä lisävaatimuksia tai jatkamasta niiden soveltamista jäsenvaltioiden alueelle sijoittautuneiden keskusvastapuolten osalta, mukaan lukien direktiivin 2006/48/EY mukaiset tietyt toimilupaa koskevat vaatimukset.

15 artikla

Toiminnan ja palvelujen laajentaminen

1. Keskusvastapuolen, joka haluaa laajentaa toimintaansa lisäpalveluilla tai -toiminnalla, jotka eivät kuulu alkuperäisen toimiluvan piiriin, on haettava toimilupansa laajentamista keskusvastapuolen toimivaltaiselta viranomaiselta. Toimiluvan laajentamisena pidetään sellaisten määrityspalvelujen tarjoamista, joita varten keskusvastapuolelle ei ole jo myönnetty toimilupaa.

Toimiluvan laajentaminen on tehtävä 17 artiklan mukaista menettelyä noudattaen.

2. Jos keskusvastapuoli haluaa laajentaa liiketoimintaansa toiseen jäsenvaltioon kuin siihen, johon se on sijoittautunut, keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä ilmoitettava asiasta kyseisen toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

16 artikla

Pääomavaatimukset

1. Saadakseen 14 artiklan mukaisen toimiluvan keskusvastapuolella on oltava vähintään 7,5 miljoonan euron suuruinen pysyvä ja käytettävissä oleva alkupääoma.

2. Keskusvastapuolen pääoman on yhdessä sen jakamattoman voiton ja rahastojen kanssa oltava oikeassa suhteessa keskusvastapuolen toiminnasta aiheutuviin riskeihin. Pääoman on oltava aina riittävän suuri sen varmistamiseksi, että toiminta voidaan hallitusti lopettaa tai järjestää uudelleen kohtuullisen ajan kuluessa ja että keskusvastapuoli on asianmukaisesti suojattu luotto-, vastapuoli- ja markkinariskeiltä, toiminnallisilta ja oikeudellisilta riskeiltä sekä yritysriskeiltä, joita 41–44 artiklassa tarkoitetut erityiset rahoitusvarat eivät vielä kata.

▼B

3. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, pankkiviranomaisen on tiiviissä yhteistyössä EKPJ:n kanssa ja arvopaperimarkkinaviranomaista kuultuaan laadittava luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään 2 kohdassa tarkoitetut keskusvastapuolen pääomaa, jakamatonta voittoa ja rahastoja koskevat vaatimukset.

Pankkiviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

17 artikla

Toimiluvan myöntämisessä ja epäämisessä noudatettava menettely

1. Toimilupaa hakevan keskusvastapuolen on toimitettava toimilupahakemus sijoittautumisjäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle.

2. Toimilupaa hakevan keskusvastapuolen on toimitettava kaikki tarvittavat tiedot, joiden perusteella toimivaltainen viranomainen voi varmistua siitä, että toimilupaa hakeva keskusvastapuoli on toimiluvan myöntämisajankohtana toteuttanut kaikki tarvittavat järjestelyt tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi. Toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä toimitettava kaikki toimilupaa hakevan keskusvastapuolen antamat tiedot arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle kollegiolle.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on 30 työpäivän kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta arvioitava, onko hakemus täydellinen. Jos hakemus ei ole täydellinen, toimivaltaisen viranomaisen on asetettava määräaika, johon mennessä toimilupaa hakevan keskusvastapuolen on toimitettava lisätiedot. Arvioituaan, että hakemus on täydellinen, toimivaltaisen viranomaisen on lähetettävä ilmoitus toimilupaa hakevalle keskusvastapuolelle, 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustetun kollegion jäsenille ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

4. Toimivaltainen viranomainen saa myöntää toimiluvan vain, jos se on täysin vakuuttunut siitä, että toimilupaa hakeva keskusvastapuoli täyttää kaikki tässä asetuksessa säädetyt vaatimukset ja että keskusvastapuoli on ilmoitettu järjestelmänä direktiivin 98/26/EY nojalla.

Toimivaltaisen viranomaisen on otettava asianmukaisesti huomioon 19 artiklan mukaisesti annettu kollegion lausunto. Jos keskusvastapuolen toimivaltainen viranomainen ei hyväksy kollegion myönteistä lausuntoa, sen päätös on perusteltava kaikilta osin ja siihen on sisällyttävä selitys siltä osin kuin kyseisestä myönteisestä lausunnosta poiketaan merkittävästi.

Keskusvastapuolelle ei ole annettava toimilupaa, jos kaikki kollegion jäsenet keskusvastapuolen sijoittautumisjäsenvaltion viranomaisia lukuun ottamatta pääsevät 19 artiklan 1 kohdan nojalla yhteisymmärrykseen yhteisestä lausunnosta, jonka mukaan keskusvastapuolelle ei ole myönnettävä toimilupaa. Tässä lausunnossa on perusteltava kirjallisesti kaikilta osin ne syyt, joiden vuoksi kollegio katsoo, etteivät tässä asetuksessa tai muualla unionin lainsäädännössä säädetyt vaatimukset täyty.

▼B

Jos kolmannessa alakohdassa tarkoitettuun yhteisymmärryksessä annettavaan yhteiseen lausuntoon ei ole päästy ja kollegion kahden kolmasosan enemmistö on esittänyt kielteisen lausunnon, mitkä hyvänsä asianomaisista toimivaltaisista viranomaisista voivat kollegion kahden kolmasosan enemmistön kannattamana saattaa asian arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi 30 kalenteripäivän kuluessa kielteisen lausunnon antamisesta asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan mukaisesti.

Päätöksessä saattaa asia arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi on esitettävä kirjallisesti kaikilta osin ne syyt, joiden vuoksi asianomaiset kollegion jäsenet katsovat, etteivät tässä asetuksessa tai muualla unionin lainsäädännössä säädetyt vaatimukset täyty. Tuolloin keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen on lykättävä toimilupapäätöstään ja odotettava toimilupapäätöstä, jonka arvopaperimarkkinaviranomainen voi tehdä asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä oma päätöksensä arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksen mukaisesti. Asiaa ei voida saattaa arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljännessä alakohdassa tarkoitettu 30 päivän määräaika on päättynyt.

Kun kaikki kollegion jäsenet keskusvastapuolen sijoittautumisjäsenvaltion viranomaisia lukuun ottamatta antavat 19 artiklan 1 kohdan nojalla yhteisymmärryksessä yhteisen lausunnon, jonka mukaan keskusvastapuolelle ei ole myönnettävä toimilupaa, keskusvastapuolen toimivaltainen viranomainen voi saattaa asian arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan mukaisesti.

Keskusvastapuolen sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava päätös muille asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille.

5. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimittava asetuksen (EU) N:o 1095/2010 17 artiklan mukaisesti, jos keskusvastapuolen toimivaltainen viranomainen ei ole soveltanut tämän asetuksen säännöksiä tai on soveltanut niitä tavalla, joka vaikuttaa olevan unionin oikeuden vastaista.

Arvopaperimarkkinaviranomainen voi tutkia unionin oikeuden väitettyä rikkomista tai noudattamatta jättämistä kollegion jäsenen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan ilmoitettuaan asiasta toimivaltaiselle viranomaiselle.

6. Kun kollegion jäsenet suorittavat tehtäviään, yhdenkään jäsenen toiminta ei saa suoraan tai välillisesti olla jotakin jäsenvaltiota tai jäsenvaltioiden ryhmää syrjivää missä hyvänsä valuutassa suoritettavien määrityspalvelujen suorituspaikkana.

7. Toimivaltaisen viranomaisen on annettava toimilupaa hakevalle keskusvastapuolelle kuuden kuukauden kuluessa täydellisen hakemuksen jättämisestä kaikilta osin perusteltu kirjallinen ilmoitus siitä, onko toimilupa myönnetty vai evätty.

18 artikla

Kollegio

1. Keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen on perustettava kollegio 30 kalenteripäivän kuluessa siitä, kun täydellinen hakemus on jätetty 17 artiklan mukaisesti, sekä hallittava ja johdettava sitä helpottaakseen 15, 17, 49, 51 ja 54 artiklassa tarkoitettujen tehtävien hoitamista.

▼B

2. Kollegion jäseninä ovat

a) arvopaperimarkkinaviranomainen;

b) keskusvastapuolen toimivaltainen viranomainen;

c) toimivaltaiset viranomaiset, jotka vastaavat niihin kolmeen jäsenvaltioon sijoittautuneiden keskusvastapuolen määritysosapuolten valvonnasta, jotka kokonaismäärän perusteella suorittavat yhden vuoden aikana suurimmat maksut 42 artiklassa tarkoitettuun keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon;

d) toimivaltaiset viranomaiset, jotka vastaavat niiden markkinapaikkojen valvonnasta, joille keskusvastapuoli tarjoaa palvelujaan;

e) toimivaltaiset viranomaiset, jotka valvovat niitä keskusvastapuolia, joiden kanssa on tehty yhteentoimivuusjärjestelyt;

f) toimivaltaiset viranomaiset, jotka valvovat niitä arvopaperikeskuksia, joihin keskusvastapuoli on sidoksissa;

g) keskusvastapuolen valvonnasta vastaavat EKPJ:n jäsenet ja niiden keskusvastapuolten valvonnasta vastaavat EKPJ:n jäsenet, joiden kanssa on tehty yhteentoimivuusjärjestelyt;

h) keskuspankit, jotka laskevat liikkeeseen määritettävien rahoitusvälineiden kannalta tärkeimmät unionin valuutat.

3. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, joka ei ole kollegion jäsen, voi pyytää kollegiolta kaikkia valvontatehtäviensä kannalta olennaisia tietoja.

4. Kollegio hoitaa seuraavia tehtäviä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen mukaisia toimivaltaisten viranomaisten velvollisuuksia:

a) 19 artiklassa tarkoitetun lausunnon valmistelu;

b) tietojenvaihto, mukaan luettuina 84 artiklan mukaiset tiedonsaantipyynnöt;

c) vapaaehtoisesta tehtävänjaosta sopiminen sen jäsenten kesken;

d) keskusvastapuolta koskevaan riskiarviointiin perustuvien valvontatarkkailuohjelmien koordinointi; ja

e) menettelyjen ja valmiussuunnitelmien määrittäminen 24 artiklassa tarkoitettujen hätätilanteiden varalta.

5. Kollegion perustamisen ja toiminnan on perustuttava sen kaikkien jäsenten väliseen kirjalliseen sopimukseen.

Sopimuksessa on määritettävä kollegion toimintaa koskevat käytännön järjestelyt, mukaan lukien 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut äänestysmenettelyjä koskevat yksityiskohtaiset säännöt, ja siinä voidaan määrittää keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen tai kollegion muun jäsenen hoidettaviksi annettavat tehtävät.

▼B

6. Jotta voidaan varmistaa kollegioiden yhdenmukainen ja johdonmukainen toiminta kaikkialla unionissa, arvopaperimarkkinaviranomainen valmistelee luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään edellytykset, joiden perusteella 2 kohdan h alakohdassa tarkoitettuja unionin valuuttoja pidetään tärkeimpinä, sekä 5 kohdassa tarkoitettujen käytännön järjestelyjen yksityiskohdat.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

19 artikla

Kollegion lausunto

1. Keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä keskusvastapuolta koskeva riskinarviointi ja annettava siitä kertomus kollegiolle neljän kuukauden kuluessa siitä, kun keskusvastapuoli on jättänyt täydellisen hakemuksen 17 artiklan mukaisesti.

Kollegion on 30 kalenteripäivän kuluessa kertomuksen vastaanottamisesta laadittava kertomuksen sisällön pohjalta yhteinen lausunto siitä, täyttääkö toimilupaa hakeva keskusvastapuoli kaikki tässä asetuksessa säädetyt vaatimukset.

Jos yhteistä lausuntoa ei saada aikaan toisen alakohdan mukaisesti, kollegion on annettava enemmistölausunto samassa ajassa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 17 artiklan 4 kohdan neljännen alakohdan soveltamista.

2. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on helpotettava yhteisen lausunnon antamista asetuksen (EU) N:o 1095/2010 31 artiklan mukaisen yleisen koordinointitehtävänsä mukaisesti.

3. Kollegion enemmistölausunto hyväksytään kollegion jäsenten yksinkertaisella enemmistöllä. Korkeintaan 12 jäsentä käsittävässä kollegiossa enintään kaksi samaan jäsenvaltioon kuuluvaa kollegion jäsentä voi äänestää, ja kullakin äänestävällä jäsenellä on yksi ääni. Yli 12 jäsentä käsittävässä kollegiossa enintään kolme samaan jäsenvaltioon kuuluvaa jäsentä voi äänestää, ja kullakin äänestävällä jäsenellä on yksi ääni. Arvopaperimarkkinaviranomaisella ei ole oikeutta äänestää kollegion lausunnoista.

20 artikla

Toimiluvan peruuttaminen

1. Keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen on peruutettava toimilupa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 22 artiklan 3 kohdan soveltamista, jos keskusvastapuoli:

a) ei ole ryhtynyt käyttämään toimilupaa 12 kuukauden kuluessa, nimenomaisesti luopuu toimiluvasta tai ei ole tarjonnut palveluja tai harjoittanut toimintaa kuuden edeltävän kuukauden aikana;

▼B

b) on saanut toimiluvan valheellisen ilmoituksen perusteella tai millä tahansa muilla epärehellisillä keinoilla;

c) ei enää täytä toimiluvan myöntämisedellytyksiä eikä ole toteuttanut keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen edellyttämiä korjaavia toimia määräajassa;

d) on vakavasti ja järjestelmällisesti rikkonut tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia.

2. Jos keskusvastapuolen toimivaltainen viranomainen katsoo, että kyse on jostain 1 kohdassa tarkoitetusta olosuhteesta, sen on ilmoitettava asiasta viiden työpäivän kuluessa arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja kollegion jäsenille.

3. Keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen on kuultava kollegion jäseniä tarpeesta peruuttaa keskusvastapuolen toimilupa, paitsi jos päätös on tehtävä kiireellisesti.

4. Kollegion jäsen voi milloin tahansa pyytää keskusvastapuolen toimivaltaista viranomaista tutkimaan, täyttääkö keskusvastapuoli yhä toimiluvan myöntämisedellytykset.

5. Keskusvastapuolen toimivaltainen viranomainen voi rajoittaa toimivallan peruuttamisen koskemaan tiettyä palvelua, toimintaa tai rahoitusvälinelajia.

6. Keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja kollegion jäsenille kaikilta osin perusteltu päätöksensä, jossa on otettava huomioon kollegion jäsenten esittämät varaumat.

7. Päätös toimiluvan peruuttamisesta tulee voimaan koko unionissa.

21 artikla

Uudelleentarkastelu ja arviointi

1. Jäljempänä 22 artiklassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten on tarkasteltava uudelleen keskusvastapuolten tämän asetuksen noudattamiseksi käyttöön ottamia järjestelyjä, strategioita, prosesseja ja mekanismeja sekä arvioitava riskejä, joille keskusvastapuolet altistuvat tai voivat altistua, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta kollegion tehtävään.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tarkastelun ja arvioinnin on koskettava kaikkia tässä asetuksessa keskusvastapuolten osalta säädettyjä vaatimuksia.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on päätettävä siitä, kuinka usein ja kuinka perusteellisesti 1 kohdassa tarkoitettu uudelleentarkastelu ja arviointi tehdään, ottaen huomioon asianomaisten keskusvastapuolten toiminnan suuruus ja sen merkitys koko rahoitusjärjestelmälle sekä niiden toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus. Uudelleentarkastelu ja arviointi on toteutettava vähintään kerran vuodessa.

Keskusvastapuolten toimintaan kohdistetaan paikalla tehtäviä tarkastuksia.

▼B

4. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava kollegiolle säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa 1 kohdassa tarkoitetun uudelleentarkastelun ja arvioinnin tuloksista, myös mahdollisista korjaavista toimista tai seuraamuksista.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava keskusvastapuolta, joka ei täytä tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia, toteuttamaan tarpeelliset toimet tai ratkaisut varhaisessa vaiheessa tilanteen korjaamiseksi.

6. Arvopaperimarkkinaviranomaisella on koordinoiva tehtävä toimivaltaisten viranomaisten välillä ja kollegioiden kesken pyrittäessä saamaan aikaan yhteinen valvontamenettely ja johdonmukaiset valvontakäytännöt, varmistamaan yhdenmukaiset menettelyt ja johdonmukaiset toimintatavat ja vahvistamaan valvonnan tulosten yhdenmukaisuutta.

Ensimmäisen alakohdan soveltamiseksi arvopaperimarkkinaviranomaisen on vähintään kerran vuodessa:

a) suoritettava asetuksen (EU) N:o 1095/2010 30 artiklan mukaisesti vertaisarviointianalyysi kaikkien toimivaltaisten viranomaisten valvontatoimista, jotka liittyvät keskusvastapuolten toimilupiin ja valvontaan; ja

b) aloitettava ja sovitettava yhteen unionin laajuisia arviointeja keskusvastapuolten kyvystä kestää epäsuotuisaa markkinakehitystä asetuksen (EU) N:o 1095/2010 32 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Jos toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettu arviointi paljastaa puutteita yhden tai useamman vastapuolen kestävyydessä, arvopaperimarkkinaviranomaisen on annettava tarvittavat suositukset asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaisesti.

2 LUKU

Keskusvastapuoliin kohdistuva valvonta

22 artikla

Toimivaltainen viranomainen

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä toimivaltainen viranomainen, joka vastaa tästä asetuksesta johtuvien tehtävien suorittamisesta kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden keskusvastapuolten toimilupien ja valvonnan osalta, ja ilmoitettava siitä komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

Jos jäsenvaltio nimeää useamman kuin yhden toimivaltaisen viranomaisen, sen on selvästi yksilöitävä kunkin tehtävät ja nimettävä yksi viranomainen, joka vastaa 23, 24, 83 ja 84 artiklan mukaisesti komission, arvopaperimarkkinaviranomaisen, muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten, pankkiviranomaisen ja EKPJ:n asianomaisten jäsenten välisen yhteistyön ja tietojenvaihdon koordinoinnista.

2. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että toimivaltaisella viranomaisella on tehtäviensä hoitamisen edellyttämät valvonta- ja tutkintavaltuudet.

▼B

3. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että tämän asetuksen noudattamatta jättämisestä vastuussa olevia luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä vastaan voidaan toteuttaa tai määrätä asianmukaisia kansallisen oikeuden mukaisia hallinnollisia toimenpiteitä.

Kyseisten toimenpiteiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, ja niihin voi sisältyä vaatimuksia korjaavista toimista tietyn määräajan kuluessa.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkaisee verkkosivustollaan luettelon 1 kohdan mukaisesti nimetyistä toimivaltaisista viranomaisista.

3 LUKU

Yhteistyö

23 artikla

Viranomaisten välinen yhteistyö

1. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä tiivistä yhteistyötä toistensa, arvopaperimarkkinaviranomaisen ja tarvittaessa EKPJ:n kanssa.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on yleisten tehtäviensä hoitamisen yhteydessä otettava asianmukaisesti huomioon tekemiensä päätösten mahdollinen vaikutus rahoitusjärjestelmän vakauteen kaikissa muissa asianomaisissa jäsenvaltioissa ja erityisesti 24 artiklassa tarkoitetuissa hätätilanteissa kyseisenä ajankohtana saatavissa olevien tietojen pohjalta.

24 artikla

Hätätilanteet

Keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen tai muun viranomaisen on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle, kollegiolle, EKPJ:n asianomaisille jäsenille ja muille asianomaisille viranomaisille ilman aiheetonta viivytystä keskusvastapuoleen liittyvistä hätätilanteista, finanssimarkkinoiden muutokset mukaan luettuina, joilla saattaa olla haitallinen vaikutus markkinoiden likviditeettiin ja rahoitusjärjestelmän vakauteen missä tahansa jäsenvaltiossa, johon kyseinen keskusvastapuoli tai jokin sen määritysosapuolista on sijoittautunut.

4 LUKU

Suhteet kolmansiin maihin

25 artikla

Kolmannen maan keskusvastapuolen tunnustaminen

1. Kolmanteen maahan sijoittautunut keskusvastapuoli voi tarjota määrityspalveluja unioniin sijoittautuneille määritysosapuolille tai markkinapaikoille vain, jos arvopaperimarkkinaviranomainen on tunnustanut kyseisen keskusvastapuolen.

▼B

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi 3 kohdassa tarkoitettuja viranomaisia kuultuaan tunnustaa kolmanteen maahan sijoittautuneen keskusvastapuolen, joka on hakenut tunnustamista tarjotakseen tiettyjä määrityspalveluja tai -toimia, jos:

a) komissio on antanut 6 kohdan mukaisen täytäntöönpanosäädöksen;

b) keskusvastapuoli on saanut toimiluvan kyseisessä kolmannessa maassa, jossa sitä ja vaatimusten täytäntöönpanoa myös tosiasiallisesti valvotaan varmistaen, että se täyttää kyseisessä kolmannessa maassa sovellettavat vakavaraisuusvaatimukset täysimääräisesti;

c) yhteistyöjärjestelyt on vahvistettu 7 kohdan mukaisesti;

▼M5

d) keskusvastapuoli on sijoittautunut kolmanteen maahan tai saanut toimiluvan kolmannessa maassa, jonka kansallisessa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmässä komissio Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 ([1]) mukaisesti ei katso olevan strategisia puutteita, jotka muodostavat merkittäviä uhkia unionin rahoitusjärjestelmälle.

▼B

3. Arvioidessaan, täyttyvätkö 2 kohdassa tarkoitetut edellytykset, arvopaperimarkkinaviranomaisen on kuultava:

a) sen jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista, jossa keskusvastapuoli tarjoaa tai aikoo tarjota määrityspalveluja ja jonka keskusvastapuoli on valinnut;

b) toimivaltaisia viranomaisia, jotka vastaavat niihin kolmeen jäsenvaltioon sijoittautuneiden keskusvastapuolen määritysosapuolten valvonnasta, jotka kokonaismäärän perusteella suorittavat tai joiden keskusvastapuoli odottaa suorittavan suurimmat maksut 42 artiklassa tarkoitettuun keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon yhden vuoden aikana;

c) toimivaltaisia viranomaisia, jotka vastaavat niiden unionissa sijaitsevien markkinapaikkojen valvonnasta, joille keskusvastapuoli tarjoaa tai aikoo tarjota palvelujaan;

d) toimivaltaisia viranomaisia, jotka valvovat niitä unioniin sijoittautuneita keskusvastapuolia, joiden kanssa on tehty yhteentoimivuusjärjestelyt;

e) niiden jäsenvaltioiden asianomaisia EKPJ:n jäseniä, joissa keskusvastapuoli tarjoaa tai aikoo tarjota määrityspalveluja, sekä niiden keskusvastapuolten, joiden kanssa on tehty yhteentoimivuusjärjestelyt, valvonnasta vastaavia EKPJ:n asianomaisia jäseniä;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

▼B

f) keskuspankkeja, jotka laskevat liikkeeseen määritettyjen tai määritettävien rahoitusvälineiden kannalta tärkeimmät unionin valuutat.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun keskusvastapuolen on jätettävä hakemuksensa arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

Tunnustamista hakevan keskusvastapuolen on annettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen sen tunnustamiseksi. Arvopaperimarkkinaviranomainen arvioi 30 työpäivän kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta, sisältääkö se kaikki tarvittavat tiedot. Jos hakemus ei ole täydellinen, arvopaperimarkkinaviranomaisen on asetettava määräaika, johon mennessä tunnustamista hakevan keskusvastapuolen on toimitettava lisätiedot.

Tunnustamispäätöksen on perustuttava 2 kohdassa vahvistettuihin edellytyksiin, ja se ei saa pohjautua arviointiin, jota käytetään 13 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun vastaavuuspäätöksen perustana.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on ennen päätöksensä tekemistä kuultava 3 kohdassa tarkoitettuja viranomaisia ja yhteisöjä.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on annettava tunnustamista hakevalle keskusvastapuolelle 180 työpäivän kuluessa täydellisen hakemuksen jättämisestä perusteltu kirjallinen ilmoitus siitä, onko tunnustaminen myönnetty vai evätty.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on julkaistava verkkosivustollaan luettelo tämän asetuksen mukaisesti tunnustetuista keskusvastapuolista.

5. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on 3 kohdassa tarkoitettuja viranomaisia ja yhteisöjä kuultuaan tarkasteltava uudelleen kolmanteen maahan sijoittautuneelle keskusvastapuolelle myönnettyä tunnustamista, jos kyseinen keskusvastapuoli on laajentanut toimintaansa ja palvelujaan unioniin. Uudelleentarkastelu toteutetaan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi peruuttaa kyseiselle keskusvastapuolelle myönnetyn tunnustamisen, jos 2 kohdan mukaiset edellytykset eivät enää täyty ja 20 artiklassa kuvattuja olosuhteita vastaavissa olosuhteissa.

6. Komissio voi antaa asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan mukaisen täytäntöönpanosäädöksen, jossa todetaan, että kolmannen maan oikeudellisilla järjestelyillä ja valvontajärjestelyillä varmistetaan, että kyseisessä kolmannessa maassa toimiluvan saaneet keskusvastapuolet noudattavat oikeudellisesti sitovia vaatimuksia, jotka vastaavat tämän asetuksen IV osastossa säädettyjä vaatimuksia, että kyseiset keskusvastapuolet ovat kyseisessä kolmannessa maassa jatkuvasti tehokkaan valvonnan ja täytäntöönpanon seurannan alaisia ja että kyseisen kolmannen maan lainsäädännössä säädetään kolmansien maiden oikeusjärjestysten nojalla toimiluvan saaneiden keskusvastapuolten tunnustamista koskevasta vastaavasta järjestelmästä.

7. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on vahvistettava järjestelyt, joita sovelletaan yhteistyöhön sellaisten kolmansien maiden asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa, joiden lainsäädännön ja valvontajärjestelmän on tunnustettu vastaavan tätä asetusta 6 kohdan mukaisesti. Järjestelyissä on määritettävä ainakin:

▼B

a) arvopaperimarkkinaviranomaisen ja kyseisten kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten välinen tietojenvaihtojärjestelmä, mukaan lukien pääsy kaikkiin sellaisiin arvopaperimarkkinaviranomaisen pyytämiin tietoihin, jotka koskevat kolmansissa maissa toimiluvan saaneita keskusvastapuolia;

b) järjestelmä, jolla arvopaperimarkkinaviranomaiselle ilmoitetaan viipymättä, jos kolmannen maan toimivaltainen viranomainen katsoo, että sen valvonnan alaisena oleva keskusosapuoli rikkoo toimilupansa ehtoja tai muuta lainsäädäntöä, jota siihen sovelletaan;

c) järjestelmä, jolla kolmannen maan toimivaltainen viranomainen ilmoittaa viipymättä arvopaperimarkkinaviranomaiselle, jos sen valvonnan alaisena olevalle keskusvastapuolelle on myönnetty oikeus tarjota määrityspalveluja unioniin sijoittautuneille määritysosapuolille tai asiakkaille;

d) valvontatoimien koordinointimenettelyt, mukaan lukien tarvittaessa paikalla tehtävät tarkastukset.

8. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään tarkemmin tiedot, jotka tunnustamista hakevan keskusvastapuolen on toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle tunnustamista koskevassa hakemuksessaan.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

IV OSASTO

KESKUSVASTAPUOLIA KOSKEVAT VAATIMUKSET

1 LUKU

Organisaatiovaatimukset

26 artikla

Yleiset säännökset

1. Keskusvastapuolella on oltava vahvat päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyt, joihin sisältyvät selkeä organisaatiorakenne, jossa vastuualueet on määritelty yksityiskohtaisesti, avoimesti ja kattavasti, sekä tehokkaat menettelyt sellaisten riskien tunnistamista, hallitsemista, valvomista ja raportointia varten, joille se on tai saattaa olla alttiina, ja riittävät sisäisen valvonnan menetelmät, mukaan luettuina luotettavat hallinto- ja laskentamenetelmät.

2. Keskusvastapuolen on omaksuttava toimintatavat ja menettelyt, jotka ovat riittävän tehokkaita sen varmistamiseksi, että tätä asetusta noudatetaan ja että myös keskusvastapuolen johto ja työntekijät noudattavat kaikkia tämän asetuksen säännöksiä.

3. Keskusvastapuolen on pidettävä yllä ja käytettävä organisaatiorakennetta, jolla varmistetaan sen palvelujen tarjoamisen ja toiminnan harjoittamisen jatkuvuus ja säännönmukaisuus. Sen on käytettävä tarkoituksenmukaisia ja oikeasuhteisia järjestelmiä, voimavaroja ja menettelyjä.

▼B

4. Keskusvastapuolen on pidettävä riskienhallintaan ja muuhun toimintaansa liittyvät raportointisuhteet selvästi erillään toisistaan.

5. Keskusvastapuolen on vahvistettava palkka- ja palkkiopolitiikka, jolla edistetään järkevää ja tehokasta riskienhallintaa ja joka ei houkuttele riskienhallinnan tason alentamiseen, sekä toteutettava ja ylläpidettävä tällaista politiikkaa.

6. Keskusvastapuolen on pidettävä yllä tietotekniikkajärjestelmiä, jotka ovat tarjottavien palvelujen ja harjoitettavan toiminnan monimutkaisuuden, moninaisuuden ja tyypin kannalta tarkoituksenmukaisia, jotta varmistetaan korkea turvallisuustaso sekä säilytettävien tietojen eheys ja luottamuksellisuus.

7. Keskusvastapuolen on asetettava maksutta saataville päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelynsä ja kyseistä keskusvastapuolta koskevat säännöt sekä perusteet määritysosapuolen aseman saavuttamiselle.

8. Keskusvastapuolen on oltava usein järjestettävien riippumattomien tilintarkastusten kohteena. Näiden tilintarkastusten tulokset on ilmoitettava hallitukselle ja annettava toimivaltaisen viranomaisen saataville.

9. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii EKPJ:n jäseniä kuultuaan luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään 1–8 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen sekä päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyjen vähimmäissisältö.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

27 artikla

Ylin johto ja hallitus

1. Keskusvastapuolen ylimmän johdon on oltava riittävän hyvämaineinen ja kokenut keskusvastapuolen järkevän ja vakaan hoidon varmistamiseksi.

2. Keskusvastapuolella on oltava hallitus. Kyseisen hallituksen jäsenistä vähintään yhden kolmanneksen mutta kuitenkin vähintään kahden jäsenen on oltava riippumattomia. Määritysosapuolten asiakkaiden edustajat kutsutaan hallituksen kokouksiin 38 ja 39 artiklaa koskevien asioiden käsittelyä varten. Hallituksen riippumattomille ja muille toimivaan johtoon kuulumattomille jäsenille suoritettava korvaus ei saa olla sidoksissa keskusvastapuolen liiketoiminnan tulokseen.

Keskusvastapuolen hallituksen jäsenten, sen riippumattomat jäsenet mukaan luettuina, on oltava riittävän hyvämaineisia, ja heillä on oltava asianmukainen asiantuntemus finanssipalveluista, riskienhallinnasta ja määrityspalveluista.

▼B

3. Keskusvastapuolen on määritettävä hallituksen tehtävät ja vastuualueet selkeästi ja annettava hallituksen kokousten pöytäkirjat toimivaltaisen viranomaisen ja tilintarkastajien saataville.

28 artikla

Riskinarviointikomitea

1. Keskusvastapuolen on perustettava riskinarviointikomitea, joka muodostuu sen määritysosapuolten edustajista, hallituksen riippumattomista jäsenistä ja sen asiakkaiden edustajista. Riskinarviointikomitea voi pyytää keskusvastapuolen työntekijöitä ja riippumattomia ulkopuolisia asiantuntijoita osallistumaan kokouksiinsa ilman äänioikeutta. Toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää saada osallistua riskinarviointikomitean kokouksiin ilman äänioikeutta ja saada asianmukaisesti tietoa riskinarviointikomitean toiminnasta ja päätöksistä. Riskinarviointikomitean antamien neuvojen on oltava riippumattomia keskusvastapuolen johdon suorasta vaikutuksesta. Millään edustajien ryhmällä ei saa olla enemmistöä riskinarviointikomiteassa.

2. Keskusvastapuolen on selkeästi määritettävä riskinarviointikomitean toimeksianto, päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyt, joilla varmistetaan komitean riippumattomuus, sekä toimintamenettelyt ja jäsenten hyväksymisvaatimukset ja valintamenettely. Päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyjen on oltava julkisia, ja niissä on vahvistettava ainakin, että riskinarviointikomiteaa johtaa hallituksen riippumaton jäsen ja että se raportoi suoraan hallitukselle ja pitää säännöllisesti kokouksia.

3. Riskiarviointikomitean on annettava hallitukselle neuvoja järjestelyistä, jotka voivat vaikuttaa keskusvastapuolen riskienhallintaan, esimerkiksi sen riskimallin merkittävästä muuttumisesta, maksukyvyttömyyttä koskevista menettelyistä, määritysosapuolten hyväksymisperusteista, uusien välinelajien määrityksestä tai toimintojen ulkoistamisesta. Riskinarviointikomitean neuvoja ei pyydetä keskusvastapuolen päivittäistä toimintaa varten. Hätätilanteissa ryhdytään kohtuullisiin toimiin riskinarviointikomitean kuulemiseksi keskusvastapuolen riskienhallintaan vaikuttavasta kehityksestä.

4. Riskinarviointikomitean jäseniä sitoo salassapitovelvollisuus, sanotun kuitenkaan rajoittamatta toimivaltaisten viranomaisten oikeutta asianmukaisten tietojen saantiin. Jos riskinarviointikomitean puheenjohtaja toteaa, että jollakin jäsenellä on tai voi olla eturistiriita tietyssä asiassa, kyseinen jäsen ei saa äänestää siitä asiasta.

5. Keskusvastapuolen on viipymättä ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista päätöksistä, joissa hallitus päättää olla noudattamatta riskinarviointikomitean neuvoja.

29 artikla

Tietojen säilyttäminen

1. Keskusvastapuolen on säilytettävä kaikki tiedot suoritetuista palveluista ja harjoitetusta toiminnasta vähintään kymmenen vuoden ajan, jotta toimivaltainen viranomainen voi valvoa sitä, miten keskusvastapuoli noudattaa tätä asetusta.

▼B

2. Keskusvastapuolen on säilytettävä kaikki tiedot käsittelemistään sopimuksista vähintään kymmenen vuoden ajan kyseisten sopimusten päättymisestä. Tietojen perusteella on voitava todeta ainakin transaktion alkuperäiset ehdot ennen kyseisen keskusvastapuolen tekemää määritystä.

3. Keskusvastapuolen on pyynnöstä annettava toimivaltaisen viranomaisen, arvopaperimarkkinaviranomaisen ja EKPJ:n asianomaisten jäsenten saataville kaikki 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut aineistot ja tiedot sekä määritettyjen sopimusten positioita koskevat tiedot riippumatta markkinapaikasta, jossa transaktiot on toteutettu.

4. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään tarkemmin 1–3 kohdan mukaisesti säilytettävät aineistot ja tiedot.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

5. Jotta voidaan varmistaa 1 ja 2 kohdan yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa yksilöidään, missä muodossa aineistot ja tiedot säilytetään.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EY) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

30 artikla

Merkittäviä omistusosuuksia omistavat osakkeenomistajat ja jäsenet

1. Toimivaltainen viranomainen ei saa myöntää keskusvastapuolelle toimilupaa ellei sille ole ilmoitettu osakkeenomistajina tai jäseninä suoraan tai välillisesti olevia luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, joilla on merkittävä omistusosuus keskusvastapuolessa, sekä näiden merkittävien omistusosuuksien suuruuksia.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on evättävä keskusvastapuolelta toimilupa, jos se ei ole vakuuttunut niiden osakkeenomistajien tai jäsenten sopivuudesta, joilla on merkittävä omistusosuus keskusvastapuolessa, ottaen huomioon tarve varmistaa keskusvastapuolen järkevä ja vakaa hoito.

3. Jos keskusvastapuolen ja muun luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön välillä vallitsee merkittävä sidonnaisuus, toimivaltainen viranomainen voi myöntää toimiluvan vain, jos tämä sidonnaisuus ei estä toimivaltaista viranomaista hoitamasta tehokkaasti valvontatehtäviään.

▼B

4. Jos 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden vaikutusvalta todennäköisesti haittaa keskusvastapuolen järkevää ja vakaata hoitoa, toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet tämän tilanteen korjaamiseksi ja tarvittaessa peruutettava keskusvastapuolen toimilupa.

5. Toimivaltaisen viranomaisen on evättävä toimilupa, jos kolmannen maan lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset, joita sovelletaan yhteen tai useampaan luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön, johon keskusvastapuolella on merkittävä sidonnaisuus, taikka näiden lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten täytäntöönpanoon liittyvät vaikeudet estävät toimivaltaista viranomaista hoitamasta tehokkaasti valvontatehtäviään.

31 artikla

Toimivaltaisille viranomaisille annettavat tiedot

1. Keskusvastapuolen on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselleen kaikista johdon vaihdoksista ja annettava sille kaikki tarpeelliset tiedot sen arvioimiseksi, noudatetaanko 27 artiklan 1 kohtaa ja 27 artiklan 2 kohdan toista alakohtaa.

Jos hallituksen jäsenen käytös todennäköisesti haittaa keskusvastapuolen järkevää ja vakaata hoitoa, toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet, joihin voi kuulua kyseisen jäsenen erottaminen hallituksesta.

2. Luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taikka yhdessä toimivien tällaisten henkilöiden, jäljempänä ’hankkijaehdokas’, jotka ovat päättäneet hankkia suoraan tai välillisesti merkittävän omistusosuuden keskusvastapuolessa tai lisätä suoraan tai välillisesti merkittävää omistusosuuttaan keskusvastapuolessa siten, että hankkijaehdokkaan osuus äänistä tai osakepääomasta nousisi vähintään 10, 20, 30 tai 50 prosenttiin, tai siten, että keskusvastapuolesta tulisi hankkijaehdokkaan tytäryritys, jäljempänä ’ehdotettu hankinta’, on ensin ilmoitettava tästä kirjallisesti sen keskusvastapuolen toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa ne pyrkivät hankkimaan merkittävän omistusosuuden tai lisäämään sitä, mainiten samalla suunnitellun omistusosuuden suuruuden ja antaen 32 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut asianmukaiset tiedot.

Luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, joka on päättänyt luopua suoraan tai välillisesti merkittävästä omistusosuudestaan keskusvastapuolessa, jäljempänä ’myyjäehdokas’, on ensin kirjallisesti ilmoitettava tästä toimivaltaiselle viranomaiselle ja mainittava samalla tällaisen omistusosuuden suuruus. Tällaisen henkilön on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle myös päätöksestään vähentää merkittävää omistusosuutta siten, että kyseisen henkilön osuus äänistä tai osakepääomasta laskisi alle 10, 20, 30 tai 50 prosenttiin, tai siten, että keskusvastapuoli lakkaisi olemasta kyseisen henkilön tytäryritys.

Toimivaltaisen viranomaisen on kirjallisesti ilmoitettava hankkijaehdokkaalle tai myyjäehdokkaalle viipymättä ja joka tapauksessa kahden työpäivän kuluessa tässä kohdassa tarkoitetun ilmoituksen sekä 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta, että se on vastaanottanut ilmoituksen tai tiedot.

▼B

Toimivaltaisella viranomaisella on enintään 60 työpäivää aikaa ilmoituksen ja sellaisten asiakirjojen vastaanottamista koskevan kirjallisen ilmoituksen päiväyksestä, jotka on liitettävä ilmoitukseen 32 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun luettelon perusteella, jäljempänä ’arviointijakso’, suorittaa 32 artiklan 1 kohdassa säädetty arviointi, jäljempänä ’arviointi’.

Toimivaltaisen viranomaisen on vastaanottamista koskevan ilmoituksen antaessaan ilmoitettava hankkijaehdokkaalle tai myyjäehdokkaalle arviointijakson päättymispäivämäärä.

3. Toimivaltainen viranomainen voi tarvittaessa arviointijakson aikana mutta kuitenkin viimeistään sen viidentenäkymmenentenä työpäivänä pyytää lisätietoja, jotka ovat tarpeen arvioinnin suorittamiseksi. Pyyntö on esitettävä kirjallisesti, ja siinä on yksilöitävä tarvittavat lisätiedot.

Arviointijakso on keskeytettävä niiden päivien väliseksi ajaksi, jolloin toimivaltainen viranomainen pyytää tietoja ja jolloin se vastaanottaa hankkijaehdokkaalta vastauksen mainittuun pyyntöön. Keskeytys ei saa olla pitempi kuin 20 työpäivää. Toimivaltainen viranomainen voi harkintansa mukaan pyytää vielä täydentämään tai tarkentamaan tietoja, mutta tämä ei saa enää keskeyttää arviointijaksoa.

4. Toimivaltainen viranomainen voi pidentää 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua keskeytystä enintään 30 työpäiväksi, jos hankkijaehdokas tai myyjäehdokas on joko:

a) sijoittautunut unionin ulkopuolelle tai sitä säännellään unionin ulkopuolella;

b) luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka ei ole tämän asetuksen tai direktiivin 73/239/ETY, muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/49/ETY ([1]) tai direktiivien 2002/83/EY, 2003/41/EY, 2004/39/EY, 2005/68/EY, 2006/48/EY, 2009/65/EY tai 2011/61/EU mukaisen valvonnan alainen.

5. Jos toimivaltainen viranomainen arvioinnin tehtyään päättää vastustaa ehdotettua hankintaa, sen on ilmoitettava tästä hankkijaehdokkaalle kirjallisesti kahden työpäivän kuluessa ylittämättä arviointijaksoa ja perusteltava päätöksensä. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava tästä 18 artiklassa tarkoitetulle kollegiolle. Jollei kansallisesta oikeudesta muuta johdu, asianmukainen selvitys päätöksen perusteluista voidaan julkistaa hankkijaehdokkaan pyynnöstä. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin antaa toimivaltaiselle viranomaiselle luvan julkistaa perustelut ilman hankkijaehdokkaan pyyntöä.

6. Jos toimivaltainen viranomainen ei arviointijakson kuluessa vastusta ehdotettua hankintaa kirjallisesti, se katsotaan hyväksytyksi.

7. Toimivaltainen viranomainen voi määrätä enimmäisajan, jonka kuluessa ehdotettu hankinta on saatettava päätökseen, ja tarvittaessa pidentää tätä määräaikaa.

([1]) EYVL L 228, 11.8.1992, s. 1.

▼B

8. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa vaatimuksia, jotka ovat tiukempia kuin tässä asetuksessa säädetyt, sen osalta, miten toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoitetaan äänioikeuksien tai pääoman suorista tai välillisistä hankinnoista tai miten toimivaltainen viranomainen ne hyväksyy.

32 artikla

Arviointi

1. Arvioidessaan 31 artiklan 2 kohdan mukaista ilmoitusta ja 31 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tietoja toimivaltaisen viranomaisen on ehdotetun hankinnan kohteena olevan keskusvastapuolen järkevän ja vakaan hoidon varmistamiseksi ja ottaen huomioon hankkijaehdokkaan todennäköinen vaikutus keskusvastapuoleen arvioitava hankkijaehdokkaan sopivuutta ja ehdotetun hankinnan taloudellista järkevyyttä kaikilla seuraavilla perusteilla:

a) hankkijaehdokkaan maine ja taloudellinen vakaus;

b) sen henkilön maine ja kokemus, joka tulee johtamaan keskusvastapuolen liiketoimintaa ehdotetun hankinnan vuoksi;

c) keskusvastapuolen kyky noudattaa tätä asetusta ja jatkaa sen noudattamista;

d) onko perusteltua syytä epäillä, että ehdotetun hankinnan yhteydessä syyllistytään tai pyritään tai on syyllistytty tai pyritty direktiivin 2005/60/EY 1 artiklassa tarkoitettuun rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai että ehdotettu hankinta saattaisi lisätä tämän vaaraa.

Arvioidessaan hankkijaehdokkaan taloudellista vakautta toimivaltaisen viranomaisen on kiinnitettävä erityistä huomiota siihen liiketoimintatyyppiin, jota hankinnan kohteena olevassa keskusvastapuolessa harjoitetaan ja aiotaan harjoittaa.

Arvioidessaan keskusvastapuolen kykyä noudattaa tätä asetusta toimivaltaisen viranomaisen on kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, onko konsernilla, jonka osa keskusvastapuolesta tulee, sellainen rakenne, joka mahdollistaa tehokkaan valvonnan, tehokkaan tietojenvaihdon toimivaltaisten viranomaisten kesken ja toimivaltaisten viranomaisten keskinäisen vastuunjaon määrittämisen.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vastustaa ehdotettua hankintaa ainoastaan silloin, jos siihen on perusteltuja syitä 1 kohdassa säädetyillä perusteilla tai jos hankkijaehdokkaan toimittamat tiedot ovat puutteelliset.

3. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa ennakkoehtoja sen suhteen, millainen omistusosuuden taso on hankittava, eivätkä sallia toimivaltaisten viranomaistensa tarkastelevan ehdotettua hankintaa markkinoiden taloudellisten tarpeiden pohjalta.

▼B

4. Jäsenvaltioiden on julkistettava luettelo tiedoista, jotka tarvitaan arvioinnin tekemiseen ja jotka on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ilmoitusta annettaessa. Vaadittavien tietojen on oltava oikeasuhteisia ja mukautettuja hankkijaehdokkaan ja ehdotetun hankinnan luonteeseen. Jäsenvaltiot eivät saa vaatia tietoja, joilla ei ole merkitystä toiminnan vakauden arvioinnissa.

5. Sen estämättä, mitä 31 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädetään, toimivaltaisen viranomaisen on kohdeltava hankkijaehdokkaita syrjimättömällä tavalla, jos viranomaiselle on ilmoitettu vähintään kaksi ehdotusta, jotka koskevat merkittävän omistusosuuden hankkimista samasta keskusvastapuolesta tai samassa keskusvastapuolessa olevan merkittävän omistusosuuden lisäämistä.

6. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on arviointia suorittaessaan tehtävä tiiviisti yhteistyötä toisiaan kuullen, jos hankkijaehdokas on yksi seuraavista:

a) toinen keskusvastapuoli, luottolaitos, henkivakuutusyritys, vahinkovakuutusyritys, jälleenvakuutusyritys, sijoituspalveluyritys, markkinatoimija, arvopaperien selvitysjärjestelmän ylläpitäjä, yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiö tai vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja, joka on saanut toimiluvan toisessa jäsenvaltiossa;

b) sellaisen toisen keskusvastapuolen, luottolaitoksen, henkivakuutusyrityksen, vahinkovakuutusyrityksen, jälleenvakuutusyrityksen, sijoituspalveluyrityksen, markkinatoimijan, arvopaperien selvitysjärjestelmän ylläpitäjän, yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiön tai vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajan emoyritys, joka on saanut toimiluvan toisessa jäsenvaltiossa;

c) luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jolla on määräysvalta sellaisessa toisessa keskusvastapuolessa, luottolaitoksessa, henkivakuutusyrityksessä, vahinkovakuutusyrityksessä, jälleenvakuutusyrityksessä, sijoituspalveluyrityksessä, markkinatoimijassa, arvopaperien selvitysjärjestelmän ylläpitäjässä, yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiössä tai vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajassa, joka on saanut toimiluvan toisessa jäsenvaltiossa.

7. Toimivaltaisten viranomaisten on ilman aiheetonta viivytystä toimitettava toisilleen kaikki arvioinnin kannalta olennaiset tai asiaan vaikuttavat tiedot. Toimivaltaisten viranomaisten on pyynnöstä toimitettava toisilleen kaikki asiaan vaikuttavat tiedot ja toimitettava oma-aloitteisesti kaikki olennaiset tiedot. Ehdotetun hankinnan kohteena olevalle keskusvastapuolelle toimiluvan myöntäneen toimivaltaisen viranomaisen tekemässä päätöksessä on esitettävä hankkijaehdokkaasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen lausunnot tai varaumat.

33 artikla

Eturistiriidat

1. Keskusvastapuolen on pidettävä yllä ja käytettävä tehokkaita kirjallisia organisaatio- ja hallintojärjestelyjä havaitakseen ja hallitakseen eturistiriitoja, joita on kyseisen keskusvastapuolen, mukaan luettuina sen johto, työntekijät tai muut henkilöt, joilla on suoraa tai välillistä määräysvaltaa tai merkittävä sidonnaisuus, ja sen määritysosapuolten tai niiden keskusvastapuolen tiedossa olevien asiakkaiden välillä. Sen on pidettävä yllä ja sovellettava asianmukaisia menettelyjä, joilla pyritään ratkaisemaan mahdolliset eturistiriidat.

▼B

2. Jos keskusvastapuolen soveltamilla organisaatio- tai hallintojärjestelyillä, joilla eturistiriitoja pyritään hallitsemaan, ei pystytä riittävällä tavalla varmistamaan, että määritysosapuolen tai asiakkaan etuihin kohdistuvat riskit vältetään, kyseisen keskusvastapuolen on selkeästi ilmoitettava määritysosapuolelle eturistiriitojen yleinen luonne tai lähteet ennen kuin se hyväksyy tältä uusia transaktioita. Jos asiakas on keskusvastapuolen tiedossa, keskusvastapuolen on ilmoitettava asiasta asiakkaalle ja sille määritysosapuolelle, jonka asiakkaasta on kyse.

3. Jos keskusvastapuoli on emoyritys tai tytäryritys, kirjallisissa järjestelyissä on otettava huomioon myös kaikki sellaiset olosuhteet, joista keskusvastapuoli on tai sen pitäisi olla tietoinen ja jotka voivat johtaa eturistiriitoihin muiden sellaisten yritysten rakenteen ja liiketoiminnan vuoksi, joiden kanssa sillä on emoyritys- tai tytäryrityssuhde.

4. Edellä olevan 1 kohdan mukaisissa kirjallisissa järjestelyissä on yksilöitävä

a) olosuhteet, jotka aiheuttavat tai voivat aiheuttaa eturistiriidan, johon liittyy yhden tai useamman määritysosapuolen tai asiakkaan etuihin kohdistuva merkittävä riski;

b) tällaisen eturistiriidan hallitsemiseksi noudatettavat menettelyt ja toteutettavat toimenpiteet.

5. Keskusvastapuolen on toteutettava kaikki kohtuulliset toimet ehkäistäkseen järjestelmiinsä sisältyvien tietojen väärinkäyttö sekä estettävä kyseisten tietojen käyttö muuhun liiketoimintaan. Luonnollinen henkilö, jolla on merkittävä sidonnaisuus keskusvastapuoleen, tai oikeushenkilö, jolla on emoyritys- tai tytäryrityssuhde keskusvastapuolen kanssa, ei saa käyttää kyseisen keskusvastapuolen säilyttämiä luottamuksellisia tietoja kaupalliseen tarkoitukseen ilman nämä luottamukselliset tiedot omistavan asiakkaan kirjallista, ennakkoon annettua suostumusta.

34 artikla

Toiminnan jatkuvuus

1. Keskusvastapuolen on otettava käyttöön ja pantava täytäntöön asianmukaiset liiketoiminnan jatkuvuutta koskevat toimintaperiaatteet ja palautumissuunnitelma, joiden tavoitteena on varmistaa keskusvastapuolen toimintojen säilyminen, toiminnan nopea palautuminen ja velvollisuuksien täyttäminen, sekä ylläpidettävä niitä. Tällaisen suunnitelman on mahdollistettava ainakin kaikkien transaktioiden elvyttäminen häiriön aikana, jotta keskusvastapuoli voi jatkaa luotettavasti toimintaansa ja saattaa toimituksen loppuun määräaikaan mennessä.

2. Keskusvastapuolen on otettava käyttöön asianmukainen menettely, pantava se täytäntöön ja ylläpidettävä sitä, jotta varmistetaan asiakkaiden ja määritysosapuolten omaisuuserien ja positioiden oikea-aikainen ja asianmukainen toimitus tai siirtäminen, mikäli toimilupa peruutetaan 20 artiklan mukaisen päätöksen nojalla.

▼B

3. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii EKPJ:n jäseniä kuultuaan luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään tarkemmin toiminnan jatkuvuutta koskevien toimintaperiaatteiden ja palautumissuunnitelman vähimmäissisältö ja vaatimukset.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

35 artikla

Ulkoistaminen

1. Jos keskusvastapuoli ulkoistaa operatiivisia toimintoja, palveluja tai toimia, se on yhä täysin vastuussa kaikkien tämän asetuksen mukaisten velvollisuuksiensa täyttämisestä, ja sen on kaiken aikaa varmistettava, että:

a) ulkoistaminen ei johda keskusvastapuolen vastuun siirtämiseen;

b) keskusvastapuolen suhde määritysosapuoliinsa tai tapauskohtaisesti asiakkaisiinsa ja sen velvollisuudet niitä kohtaan eivät muutu;

c) keskusvastapuolen toimiluvan myöntämisedellytykset eivät tosiasiallisesti muutu;

d) ulkoistaminen ei estä valvontatehtävien hoitamista, mukaan lukien oikeus hankkia paikan päällä kaikki tehtävien hoitamisen edellyttämät olennaiset tiedot;

e) ulkoistaminen ei johda siihen, että keskusvastapuoli jää ilman järjestelmiä ja tarkastuksia, joita se tarvitsee itseensä kohdistuvien riskien hallitsemiseksi;

f) palveluntarjoaja panee täytäntöön toiminnan jatkuvuutta koskevat vaatimukset, jotka vastaavat niitä vaatimuksia, jotka keskusvastapuolen on täytettävä tämän asetuksen nojalla;

g) keskusvastapuolella säilyy asiantuntemus ja resurssit, joita tarvitaan tarjottavien palvelujen sekä palveluntarjoajan organisatoristen valmiuksien ja omien varojen riittävyyden arvioimisessa, ulkoistettujen toimintojen tehokkaassa valvonnassa ja ulkoistamiseen liittyvien riskien hallinnassa, ja se valvoo kyseisiä toimintoja ja hallitsee kyseisiä riskejä jatkuvasti;

h) keskusvastapuolella on suora pääsy ulkoistettuja toimintoja koskeviin olennaisiin tietoihin;

i) palveluntarjoaja tekee toimivaltaisen viranomaisen kanssa ulkoistettuihin toimintoihin liittyvää yhteistyötä;

▼B

j) palveluntarjoaja suojaa keskusvastapuolta, sen määritysosapuolia ja asiakkaita koskevat luottamukselliset tiedot tai, jos kyseinen palveluntarjoaja on sijoittautunut kolmanteen maahan, varmistaa, että kyseisen kolmannen maan tietosuojanormit tai osapuolten välisessä sopimuksessa vahvistetut tietosuojanormit ovat rinnastettavissa unionissa noudatettaviin tietosuojanormeihin.

Keskusvastapuoli ei saa ulkoistaa riskienhallintaan liittyviä tärkeimpiä toimia ilman toimivaltaisen viranomaisen lupaa.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on edellytettävä, että keskusvastapuoli selkeästi määrittää ja osoittaa omat oikeutensa ja velvollisuutensa sekä palveluntarjoajan oikeudet ja velvollisuudet kirjallisessa sopimuksessa.

3. Keskusvastapuolen on annettava pyynnöstä saataville kaikki tiedot, joita toimivaltainen viranomainen tarvitsee voidakseen arvioida, noudatetaanko ulkoistetuissa toimissa tätä asetusta.

2 LUKU

Liiketoiminnan harjoittamista koskevat säännöt

36 artikla

Yleiset säännökset

1. Tarjotessaan palveluja määritysosapuolilleen ja tarvittaessa niiden asiakkaille keskusvastapuolen on toimittava tasapuolisesti ja ammattimaisesti tällaisten määritysosapuolten ja asiakkaiden etujen ja järkevän riskienhallinnan mukaisesti.

2. Keskusvastapuolella on oltava helposti saatavilla olevat, avoimet ja oikeudenmukaiset säännöt valitusten nopeaa käsittelyä varten.

37 artikla

Osapuolivaatimukset

1. Keskusvastapuolen on vahvistettava tarvittaessa kustakin määritetystä tuotetyypistä määritysosapuolia varten osallistumisluokat ja osallistumisvaatimukset riskinarviointikomitean annettua lausuntonsa 28 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Osallistumisvaatimusten on oltava syrjimättömiä, avoimia ja objektiivisia sen varmistamiseksi, että keskusvastapuoleen pääsy on oikeudenmukaista ja avointa ja että määritysosapuolilla on riittävästi rahoitusvaroja ja toimintakapasiteettia täyttääkseen keskusvastapuoleen osallistumisesta johtuvat velvollisuudet. Pääsyä rajoittavat vaatimukset sallitaan ainoastaan, jos niillä pyritään hallitsemaan keskusvastapuoleen kohdistuvaa riskiä.

2. Keskusvastapuolen on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia sovelletaan jatkuvasti, ja tällaisen arvioinnin kannalta olennaisten tietojen on oltava oikea-aikaisesti sen saatavilla. Keskusvastapuolen on tehtävä vähintään kerran vuodessa perusteellinen selvitys siitä, noudattavatko sen määritysosapuolet tätä artiklaa.

▼B

3. Määritysosapuolilla, jotka määrittävät transaktioita asiakkaidensa puolesta, on oltava tähän toimintaan tarvittavat ylimääräiset rahoitusvarat ja toimintakapasiteetti. Keskusvastapuolen määritysosapuolia koskevissa säännöissä on sallittava, että se kerää asiaa koskevia perustietoja, jotta asiakkaille suunnattujen palvelujen tarjoamiseen liittyvät asiaankuuluvat riskikeskittymät voidaan tunnistaa ja jotta niitä voidaan valvoa ja hallinnoida. Määritysosapuolten on pyynnöstä ilmoitettava keskusvastapuolelle vaatimuksista ja järjestelyistä, joita ne soveltavat antaakseen asiakkailleen mahdollisuuden päästä käyttämään keskusvastapuolen palveluja. Vastuu siitä, että asiakkaat noudattavat velvollisuuksiaan, säilyy määritysosapuolilla.

4. Keskusvastapuolella on oltava objektiiviset ja avoimet menettelyt sellaisten määritysosapuolten osallistumisen keskeyttämistä ja asianmukaista poistumista varten, jotka eivät enää täytä 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia.

5. Keskusvastapuoli voi kieltää 1 kohdassa tarkoitetut vaatimukset täyttävien määritysosapuolten pääsyn ainoastaan silloin, kun kielto perustellaan asianmukaisesti ja kirjallisesti ja se perustuu kattavaan riskianalyysiin.

6. Keskusvastapuoli voi asettaa määritysosapuolille erityisiä lisävelvoitteita, esimerkiksi velvoittaa ne osallistumaan maksukyvyttömän määritysosapuolen position huutokauppoihin. Lisävelvoitteiden on oltava oikeassa suhteessa kyseisen määritysosapuolen aiheuttamaan riskiin, eikä niillä saa rajoittaa osallistumista koskemaan tiettyjä määritysosapuolten luokkia.

38 artikla

Avoimuus

1. Keskusvastapuolen ja sen määritysosapuolten on julkistettava tarjottaviin palveluihin liittyvät hinnat ja maksut. Niiden on julkistettava jokaisen erikseen suoritettavan palvelun hinnat ja maksut, mukaan luettuina alennukset ja hyvitykset sekä perusteet näiden vähennysten saamiseksi. Keskusvastapuolen on annettava määritysosapuolilleen ja tapauskohtaisesti niiden asiakkaille mahdollisuus päästä käyttämään tarjottuja erityispalveluja erikseen.

Keskusvastapuolen on kirjattava tarjottuja palveluja koskevat menot ja tulot erikseen ja ilmoitettava nämä tiedot toimivaltaiselle viranomaiselle.

2. Keskusvastapuolen on ilmoitettava määritysosapuolille ja asiakkaille, mitä riskejä liittyy sen tarjoamiin palveluihin.

3. Keskusvastapuolen on julkistettava määritysosapuolilleen ja toimivaltaiselle viranomaiselleen hintatiedot, joiden perusteella lasketaan sen määritysosapuoliin liittyvät vastuut päivän lopussa.

Keskusvastapuolen on julkistettava määrittämiensä transaktioiden määrät kunkin välinelajin osalta kokonaisuudessaan.

▼B

4. Keskusvastapuolen on julkistettava viestintäprotokolliin liittyvät toiminnalliset ja tekniset vaatimukset, jotka kattavat sisällön ja viestimuodot, joita se käyttää viestintään kolmansien osapuolten kanssa, mukaan luettuna 7 artiklassa tarkoitetut toiminnalliset ja tekniset vaatimukset.

5. Keskusvastapuolen on julkistettava kaikki määritysosapuolten tekemät 37 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten ja tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjen vaatimusten rikkomiset, paitsi jos toimivaltainen viranomainen arvopaperimarkkinaviranomaista kuultuaan katsoo, että tällainen julkistaminen uhkaisi rahoitusvakautta tai markkinoiden luottamusta tai vaarantaisi vakavasti finanssimarkkinoita tai aiheuttaisi suhteetonta vahinkoa osapuolille.

39 artikla

Erottelu ja siirrettävyys

1. Keskusvastapuolen on pidettävä erillisiä kirjausluetteloita ja tilejä, joiden perusteella se voi milloin tahansa viipymättä tunnistaa ylläpitämissään tileissä yhden määritysosapuolen tiliin ylläpidetyt omaisuuserät ja positiot toisen määritysosapuolen tiliin ylläpidetyistä omaisuuseristä ja positioista sekä omista omaisuuseristään.

2. Keskusvastapuolen on tarjouduttava pitämään erillisiä kirjausluetteloita ja tilejä, joiden avulla jokainen määritysosapuoli voi tunnistaa keskusvastapuolen ylläpitämissä tileissä kyseisen määritysosapuolen omaisuuserät ja positiot määritysosapuolen asiakkaiden tiliin ylläpidetyistä omaisuuseristä ja positioista, jäljempänä ’yhteisasiakaserottelu’.

3. Keskusvastapuolen on tarjouduttava pitämään erillisiä kirjausluetteloita ja tilejä, joiden avulla kukin määritysosapuoli voi tunnistaa selkeästi keskusvastapuolen ylläpitämissä tileissä tietyn asiakkaan tiliin ylläpidetyt omaisuuserät ja positiot muiden asiakkaiden tiliin ylläpidetyistä omaisuuseristä ja positioista, jäljempänä ’yksilöllinen asiakaserottelu’. Keskusvastapuolen on pyynnöstä tarjottava määritysosapuolille mahdollisuus avata lisää tilejä omalla nimellään tai asiakkaidensa puolesta.

4. Määritysosapuolen on pidettävä erillisiä kirjausluetteloita ja tilejä, joiden perusteella se voi erottaa sekä keskusvastapuolen ylläpitämissä tileissä että omissa tileissään omaisuuseränsä ja positionsa määritysosapuolen asiakkaiden tiliin keskusvastapuolessa ylläpidetyistä omaisuuseristä ja positioista.

5. Määritysosapuolen on tarjottava asiakkailleen vähintään mahdollisuus valita yhteisasiakaserottelun ja yksilöllisen asiakaserottelun välillä ja ilmoitettava niille kuhunkin vaihtoehtoon liittyvistä, 7 kohdassa tarkoitetuista suojan kustannuksista ja tasosta. Asiakkaan on vahvistettava valintansa kirjallisesti.

▼B

6. Kun asiakas valitsee yksilöllisen asiakaserottelun, mahdolliset asiakkaan vaatimuksen ylittävät vakuudet on myös asetettava keskusvastapuolelle ja erotettava muiden asiakkaiden tai määritysosapuolten vakuuksista, eikä muille tileille kirjattuihin positioihin liittyvä tappion riski saa kohdistua niihin.

7. Keskusvastapuolten ja määritysosapuolten on julkistettava tarjoamansa suojan tasot ja erottelun eri tasoihin liittyvät kustannukset ja tarjottava näitä palveluja kohtuullisin kaupallisin ehdoin. Erottelun eri tasoja koskevien tietojen on sisällettävä kuvaus tarjottujen erottelun tasojen tärkeimmistä oikeudellisista vaikutuksista, mukaan luettuna tiedot asiaankuuluvilla lainkäyttöalueilla sovellettavasta maksukyvyttömyyslainsäädännöstä.

8. Keskusvastapuolella on oltava käyttöoikeus rahoitusvakuusjärjestelyistä 6 päivänä kesäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/47/EY ([1]) 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun rahoitusvakuusjärjestelyn kautta kerättyihin vakuuksiin tai maksukyvyttömyysrahastoon suoritettaviin maksuihin edellyttäen, että tällaisten järjestelyjen käytöstä määrätään sen toimintasäännöissä. Määritysosapuolen on vahvistettava kirjallisesti, että se hyväksyy toimintasäännöt. Keskusvastapuolen on julkistettava käyttöoikeus, jota on harjoitettava 47 artiklan mukaisesti.

9. Vaatimus omaisuuserien ja positioiden erottelusta keskusvastapuolen ylläpitämissä tileissä täyttyy, jos:

a) omaisuuserät ja positiot kirjataan erillisille tileille;

b) eri tileille kirjattujen positioiden nettoutus on estetty;

c) tilille kirjatut positiot kattaviin omaisuuseriin ei kohdistu jollekin toiselle tilille kirjattuihin positioihin liittyvää tappioiden riskiä.

10. Omaisuuserillä tarkoitetaan positioiden kattamiseen tarkoitettua vakuutta, ja ne sisältävät oikeuden siirtää kyseistä vakuutta vastaavia omaisuuseriä tai vakuuden rahaksi muuttamisesta kertyneen tuoton, mutta eivät sisällä maksukyvyttömyysrahastoon suoritettavia maksuja.

3 LUKU

Vakavaraisuusvaatimukset

40 artikla

Riskienhallinta

Keskusvastapuolen on lähes reaaliaikaisesti mitattava ja arvioitava kuhunkin määritysosapuoleen liittyviä likviditeetti- ja luottoriskejään ja tarvittaessa sellaiseen toiseen keskusvastapuoleen liittyviä likviditeetti- ja luottoriskejään, jonka kanssa se on tehnyt yhteentoimivuusjärjestelyn. Keskusvastapuolella on oltava nopea ja syrjimätön pääsy olennaisiin hintatietolähteisiin, jotta se voi tehokkaasti mitata riskejään. Tämä on tehtävä kohtuullisin kustannuksin.

([1]) EYVL L 168, 27.6.2002, s. 43.

▼B

41 artikla

Vakuusvaatimukset

1. Keskusvastapuolen on luottoriskejään rajoittaakseen määrättävä ja vaadittava vakuuksia ja kerättävä niitä määritysosapuoliltaan ja tarvittaessa sellaisilta keskusvastapuolilta, joiden kanssa se on tehnyt yhteentoimivuusjärjestelyt. Vakuusvaatimusten on oltava riittäviä kattamaan mahdolliset riskit, joita keskusvastapuoli arvioi esiintyvän kyseisten positioiden realisointiin saakka. Niiden on myös oltava riittäviä kattamaan asianmukaisella aikavälillä tappiot, joita aiheuttaa vähintään 99 prosenttia riskimuutoksista, ja niiden avulla on varmistettava, että keskusvastapuoli kattaa vastuunsa vakuuksilla kaikkien määritysosapuoliensa osalta ja tarvittaessa sellaisten keskusvastapuolten osalta, joiden kanssa se on tehnyt yhteentoimivuusjärjestelyt, ainakin päiväkohtaisesti. Keskusvastapuolen on säännöllisesti seurattava ja tarvittaessa korjattava vakuusvaatimustensa tasoa senhetkisen markkinatilanteen mukaan, ottaen huomioon tällaisista korjauksista aiheutuvat mahdolliset myötäsykliset vaikutukset.

2. Vakuusvaatimuksia asettaessaan keskusvastapuolen on käytettävä malleja ja parametreja, jotka kuvaavat määritettävien tuotteiden riskiominaisuuksia ja joissa otetaan huomioon vakuuksien keräämisen aikaväli, markkinoiden likviditeetti sekä muutosten mahdollisuus transaktion aikana. Toimivaltainen viranomainen validoi kyseiset mallit ja parametrit, ja niistä annetaan lausunto 19 artiklan mukaisesti.

3. Keskusvastapuolen on vaadittava ja kerättävä vakuudet päivän sisäisesti ainakin silloin, kun ylitetään ennalta määritellyt kynnysarvot.

4. Keskusvastapuolen on vaadittava ja kerättävä vakuudet, jotka riittävät kattamaan sellaisista positioista aiheutuvat riskit, jotka on rekisteröity kussakin tilissä, joita ylläpidetään 39 artiklan mukaisesti erityisten rahoitusvälineiden osalta. Keskusvastapuoli voi laskea vakuusvaatimukset rahoitusvälinesalkun osalta edellyttäen, että tässä käytetty menetelmä on järkevä ja vahva.

5. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii pankkiviranomaista ja EKPJ:tä kuultuaan luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään 1 kohdassa tarkoitetut asianmukaiset prosenttimäärät ja aikavälit realisointiaikaa ja historiallisen volatiliteetin laskentaa varten eri rahoitusvälinelajien osalta, ottaen huomioon tavoite vähentää myötäsyklisyyttä, ja ehdot, joiden mukaan 4 kohdassa tarkoitettuja salkun vakuusvaatimusten asettamiskäytäntöjä voidaan noudattaa.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼B

42 artikla

Maksukyvyttömyysrahasto

1. Määritysosapuolistaan johtuvien luottoriskiensä rajoittamiseksi edelleen keskusvastapuolen on pidettävä yllä ennalta rahoitettua maksukyvyttömyysrahastoa kattaakseen tappiot, jotka ylittävät ne tappiot, jotka on katettava 41 artiklassa säädetyillä vakuusvaatimuksilla ja jotka johtuvat yhden tai useamman määritysosapuolen maksukyvyttömyydestä, mukaan luettuna maksukyvyttömyysmenettelyn aloittaminen niitä vastaan.

Keskusvastapuolen on määritettävä vähimmäisrahamäärä, jota pienempi maksukyvyttömyysrahasto ei missään tapauksessa saa olla.

2. Keskusvastapuolen on vahvistettava maksukyvyttömyysrahastoon suoritettavien maksujen vähimmäissuuruus sekä yksittäisten määritysosapuolten maksujen laskentaperusteet. Maksut on suhteutettava kunkin määritysosapuolen vastuisiin.

3. Maksukyvyttömyysrahaston on annettava keskusvastapuolelle vähintään mahdollisuus kestää äärimmäisissä mutta mahdollisissa markkinaolosuhteissa sen määritysosapuolen maksukyvyttömyys, johon liittyvät sen kannalta suurimmat vastuut, tai toiseksi ja kolmanneksi suurimman määritysosapuolen maksukyvyttömyys, jos niihin liittyvien vastuiden kokonaismäärä on suurempi. Keskusvastapuolen on kehitettävä ennusteita, jotka pohjautuvat äärimmäisiin mutta mahdollisiin markkinaolosuhteisiin. Ennusteissa on otettava huomioon sellaiset ajanjaksot, jolloin volatiliteetti on ollut kaikkein suurinta niillä markkinoilla, joilla keskusvastapuoli tarjoaa palvelujaan, sekä useita mahdollisia tulevia ennusteita. Niissä on otettava huomioon rahoitusvarojen äkilliset myynnit ja markkinoiden likviditeetin nopea väheneminen.

4. Keskusvastapuoli voi perustaa useampia maksukyvyttömyysrahastoja määrittämiänsä eri rahoitusvälinelajeja varten.

5. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii tiiviissä yhteistyössä EKPJ:n kanssa ja pankkiviranomaista kuultuaan luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään tarkemmin 3 kohdassa tarkoitettujen äärimmäisten mutta mahdollisten markkinaolosuhteiden määrittelyn puitteet, joita olisi käytettävä määriteltäessä maksukyvyttömyysrahaston koko ja 43 artiklassa tarkoitetut muut rahoitusvarat.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼B

43 artikla

Muut rahoitusvarat

1. Keskusvastapuolella on oltava käytettävissään riittävästi ennalta rahoitettuja rahoitusvaroja kattamaan mahdolliset tappiot, jotka ylittävät 41 artiklassa säädetyillä vakuusvaatimuksilla ja 42 artiklassa tarkoitetulla maksukyvyttömyysrahastolla katettavat tappiot. Ennalta rahoitettuihin rahoitusvaroihin on sisällyttävä tähän tarkoitukseen varatut keskusvastapuolen varat, niiden on oltava vapaasti keskusvastapuolen käytettävissä eikä niitä saa käyttää 16 artiklan mukaisesti vaaditun pääoman kattamiseen.

2. Keskusvastapuolen on aina kyettävä kestämään 42 artiklassa tarkoitetun maksukyvyttömyysrahaston ja tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen muiden rahoitusvarojen avulla vähintään niiden kahden määritysosapuolen maksukyvyttömyys, joihin liittyy sen kannalta suurimmat vastuut äärimmäisissä mutta mahdollisissa markkinaolosuhteissa.

3. Keskusvastapuoli voi vaatia määritysosapuolia, jotka eivät ole maksukyvyttömiä, antamaan lisävaroja jonkin toisen määritysosapuolen ollessa maksukyvytön. Keskusvastapuolen määritysosapuolilla on oltava rajalliset vastuut keskusvastapuolta kohtaan.

44 artikla

Likviditeettiriskien valvonta

1. Keskusvastapuolella on aina oltava käytössään riittävä likviditeetti palvelujensa ja toimiensa suorittamiseksi. Tätä varten sen on hankittava tarvittavat luottolimiitit tai sillä on oltava vastaavat järjestelyt kattaakseen likviditeettitarpeensa siinä tapauksessa, että sen käytettävissä olevat rahoitusvarat eivät ole heti saatavilla. Määritysosapuoli, sen emoyritys tai tytäryritys saavat yhdessä tarjota enintään 25 prosenttia keskusvastapuolen tarvitsemista luottolimiiteistä.

Keskusvastapuolen on päivittäin laskettava mahdolliset likviditeettitarpeensa. Sen on otettava huomioon vähintään niiden kahden määritysosapuolen maksukyvyttömyydestä aiheutuva likviditeettiriski, joihin liittyy sen kannalta suurimmat vastuut.

2. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii asianomaisia viranomaisia ja EKPJ:n jäseniä kuultuaan luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään tarkemmin hallinnointia koskevat puitteet sen likviditeettiriskin osalta, joka keskusvastapuolten on kestettävä 1 kohdan mukaisesti.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼B

45 artikla

Maksukyvyttömyysjärjestely

1. Keskusvastapuolen on käytettävä maksukyvyttömän määritysosapuolen asettamat vakuudet ennen kuin tappioiden kattamiseen käytetään muita rahoitusvaroja.

2. Jos maksukyvyttömän määritysosapuolen asettamat vakuudet eivät riitä kattamaan keskusvastapuolelle aiheutuneita tappioita, keskusvastapuolen on käytettävä maksukyvyttömän määritysosapuolen maksukyvyttömyysrahastoon suorittamaa maksua näiden tappioiden kattamiseen.

3. Keskusvastapuoli ei saa käyttää sellaisten määritysosapuolten, jotka eivät ole maksukyvyttömiä, maksukyvyttömyysrahastoon suorittamia maksuja eikä muita 43 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja rahoitusvaroja ennen kuin se on käyttänyt maksukyvyttömän määritysosapuolen maksut.

4. Keskusvastapuolen on käytettävä tähän tarkoitukseen varattuja omia varoja ennen niiden maksujen käyttämistä, joita määritysosapuolet, jotka eivät ole maksukyvyttömiä, ovat suorittaneet maksukyvyttömyysrahastoon. Keskusvastapuoli ei saa käyttää sellaisten määritysosapuolten, jotka eivät ole maksukyvyttömiä, asettamia vakuuksia kattamaan toisen määritysosapuolen maksukyvyttömyydestä johtuvia tappioita.

5. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii asianomaisia toimivaltaisia viranomaisia ja EKPJ:n jäseniä kuultuaan luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään tarkemmin 4 kohdan mukaisesti käytettävien keskusvastapuolen omien varojen määrän laskenta- ja ylläpitomenetelmä.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

46 artikla

Vakuuksille asetettavat vaatimukset

1. Keskusvastapuoli saa hyväksyä erittäin likvidejä vakuuksia, joihin liittyy mahdollisimman vähäinen luotto- ja markkinariski, kattamaan määritysosapuoliinsa liittyvät alkuperäiset ja voimassa olevat vastuut. Finanssialan ulkopuolisten vastapuolten tapauksessa keskusvastapuoli voi hyväksyä pankkitakauksia, kun ne otetaan huomioon laskettaessa määritysosapuolena toimivaan pankkiin liittyvää keskusvastapuolen riskiä. Sen on sovellettava omaisuuserien arvoihin asianmukaisia aliarvostuksia, joissa otetaan huomioon omaisuuserien arvon mahdollinen aleneminen niiden viimeisimmän arvonkorotuksen ja sen ajankohdan välillä, jolloin niiden realisointi kohtuullisen todennäköisesti tapahtuu. Sen on otettava huomioon markkinatoimijan maksukyvyttömyyden jälkeinen likviditeettiriski sekä tiettyihin omaisuuseriin liittyvä keskittymäriski, jotka voivat vaikuttaa riittävien vakuuksien ja asianmukaisten aliarvostusten määrittämiseen.

▼B

2. Keskusvastapuoli voi tarvittaessa, jos se noudattaa riittävää varovaisuutta, hyväksyä johdannaissopimuksen tai rahoitusvälineen kohde-etuuden, josta kyseisen keskusvastapuolen vastuu johtuu, vakuudeksi, jolla sen vakuusvaatimukset katetaan.

3. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii pankkiviranomaista, järjestelmäriskikomiteaa ja EKPJ:tä kuultuaan luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään tarkemmin:

a) ne vakuustyypit, joita voitaisiin pitää erittäin likvideinä, kuten käteinen raha, kulta, valtionlainat ja korkealaatuiset yrityslainat sekä katetut joukkolainat;

b) edellä 1 kohdassa tarkoitetut aliarvostukset; ja

c) ehdot, joiden mukaisesti liikepankkitakaukset voidaan 1 kohdan nojalla hyväksyä vakuuksiksi.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

47 artikla

Sijoituspolitiikka

1. Keskusvastapuoli saa sijoittaa rahoitusvaransa ainoastaan käteisvaroihin tai erittäin likvideihin rahoitusvälineisiin, joihin liittyy mahdollisimman vähäinen markkina- ja luottoriski. Keskusvastapuolen sijoitukset on voitava realisoida nopeasti siten, että kielteiset hintavaikutukset ovat mahdollisimman vähäisiä.

2. Pääoman määrää, mukaan lukien keskusvastapuolen jakamattomat voitot ja rahastot, joita ei ole sijoitettu 1 kohdan mukaisesti, ei oteta huomioon 16 artiklan 2 kohtaa tai 45 artiklan 4 kohtaa sovellettaessa.

3. Vakuuksiksi tai maksukyvyttömyysrahastoon maksuiksi asetetut rahoitusvälineet on mahdollisuuksien mukaan talletettava sellaisten arvopaperien selvitysjärjestelmien ylläpitäjien huostaan, jotka varmistavat täyden suojan kyseisille rahoitusvälineille. Vaihtoehtoisesti voidaan käyttää toimiluvan saaneiden rahoituslaitosten muita erittäin turvallisia järjestelyjä.

4. Keskustavastapuolen käteistalletukset on tehtävä toimiluvan saaneiden rahoituslaitosten erittäin turvallisia järjestelyjä käyttäen tai vaihtoehtoisesti keskuspankkien pysyviä talletusjärjestelmiä tai keskuspankkien tarjoamia muita vastaavia välineitä käyttäen.

▼B

5. Mikäli keskusvastapuoli tallettaa varoja kolmannelle osapuolelle, sen on varmistettava, että määritysosapuolille kuuluvat varat voidaan tunnistaa erillisinä keskusvastapuolelle kuuluvista varoista ja kyseiselle kolmannelle osapuolelle kuuluvista varoista erinimisten tilien avulla kolmannen osapuolen tilinpidossa tai muilla vastaavilla toimenpiteillä, joilla saavutetaan samantasoinen suoja. Rahoitusvälineiden on tarvittaessa oltava nopeasti keskusvastapuolen saatavilla.

6. Keskusvastapuoli ei saa sijoittaa pääomaansa tai 41, 42, 43 tai 44 artiklassa säädettyjen vaatimusten perusteella saatuja rahamääriä omiin arvopapereihinsa tai emoyrityksensä tai tytäryrityksensä arvopapereihin.

7. Keskusvastapuolen on sijoituspäätöksiä tehdessään otettava huomioon yksittäisiin velallisiin liittyvien luottoriskien kokonaismäärä ja varmistettava, että sen mihin tahansa yksittäiseen velalliseen liittyvä kokonaisriski pysyy hyväksyttävien keskittymärajojen sisäpuolella.

8. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii pankkiviranomaista ja EKPJ:tä kuultuaan luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään tarkemmin rahoitusvälineet, joita voidaan pitää erittäin likvideinä ja joissa on 1 kohdassa tarkoitettu mahdollisimman vähäinen luotto- ja markkinariski, 3 ja 4 kohdassa tarkoitetut erittäin turvalliset järjestelyt ja 7 kohdassa tarkoitetut keskittymärajat.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

48 artikla

Maksukyvyttömyyttä koskevat menettelyt

1. Keskusvastapuolella on oltava käytössään yksityiskohtaiset menettelyt, joita noudatetaan, kun määritysosapuoli ei noudata 37 artiklassa säädettyjä keskusvastapuolen osapuolivaatimuksia keskusvastapuolen asettamassa määräajassa eikä sen vahvistamien menettelyjen mukaisesti. Keskusvastapuolen on vahvistettava yksityiskohtaisesti menettelyt, joita noudatetaan silloin, kun keskusvastapuoli ei ole todennut määritysosapuolta maksukyvyttömäksi. Näitä menettelyitä tarkastellaan vuosittain uudelleen.

2. Keskusvastapuolen on toteutettava viipymättä toimia rajoittaakseen maksukyvyttömyydestä johtuvat tappiot ja likviditeettipaineet, ja sen on varmistettava, että määritysosapuolen positioiden sulkeminen ei häiritse sen toimintaa tai altista määritysosapuolia, jotka eivät ole maksukyvyttömiä, tappioille, joita ne eivät voi ennakoida tai hallita.

▼B

3. Jos keskusvastapuoli katsoo, että määritysosapuoli ei kykene täyttämään tulevia velvoitteitaan, sen on viipymättä ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle viranomaiselle ennen kuin maksukyvyttömyyttä koskeva menettely todetaan tai käynnistetään. Kyseisen toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä välitettävä tämä tieto arvopaperimarkkinaviranomaiselle, EKPJ:n asianomaisille jäsenille ja maksukyvyttömän määritysosapuolen valvonnasta vastaavalle viranomaiselle.

4. Keskusvastapuolen on varmennettava, että sen soveltamat maksukyvyttömyyttä koskevat menettelyt ovat täytäntöönpanokelpoisia. Sen on toteutettava kaikki kohtuulliset toimet varmistaakseen, että sillä on oikeudelliset valtuudet realisoida maksukyvyttömän määritysosapuolen positiot ja siirtää tai realisoida maksukyvyttömän määritysosapuolen asiakkaiden positiot.

5. Jos omaisuuserät ja positiot on kirjattu keskusvastapuolen kirjausluetteloissa ja tileissä maksukyvyttömän määritysosapuolen asiakkaan tiliin ylläpidetyiksi 39 artiklan 2 kohdan mukaisesti, keskusvastapuolen on sopimuksella sitouduttava ainakin käynnistämään menettelyt maksukyvyttömän määritysosapuolen asiakkaiden tiliin ylläpitämien omaisuuserien ja positioiden siirtämiseksi kaikkien näiden asiakkaiden nimeämälle toiselle määritysosapuolelle heidän pyynnöstään ja ilman maksukyvyttömän määritysosapuolen suostumusta. Kyseinen toinen määritysosapuoli on velvollinen hyväksymään nämä omaisuuserät ja positiot vain, jos sillä on näiden asiakkaiden kanssa aiempi sopimussuhde, jonka nojalla se on sitoutunut hyväksymään ne. Jos siirtoa kyseiselle toiselle määritysosapuolelle ei ole jostain syystä tapahtunut keskusvastapuolen toimintasäännöissä yksilöidyn ennalta määrätyn siirtokauden kuluessa, keskusvastapuoli voi ryhtyä kaikkiin säännöissään sallittuihin toimenpiteisiin kyseisiin positioihin liittyvien riskiensä hallitsemiseksi aktiivisesti, mukaan lukien maksukyvyttömän määritysosapuolen asiakkaidensa tiliin ylläpitämien omaisuuserien ja positioiden realisointi.

6. Jos omaisuuserät ja positiot on kirjattu keskusvastapuolen kirjausluetteloissa ja tileissä maksukyvyttömän määritysosapuolen asiakkaan tiliin ylläpidetyiksi 39 artiklan 3 kohdan mukaisesti, keskusvastapuolen on sopimuksella sitouduttava ainakin käynnistämään menettelyt maksukyvyttömän määritysosapuolen asiakkaan tiliin ylläpitämien omaisuuserien ja positioiden siirtämiseksi asiakkaan nimeämälle toiselle määritysosapuolelle asiakkaan pyynnöstä ja ilman maksukyvyttömän määritysosapuolen suostumusta. Kyseinen toinen määritysosapuoli on velvollinen hyväksymään nämä omaisuuserät ja positiot vain, jos sillä on tämän asiakkaan kanssa aiempi sopimussuhde, jonka nojalla se on sitoutunut hyväksymään ne. Jos siirtoa kyseiselle toiselle määritysosapuolelle ei ole jostain syystä tapahtunut keskusvastapuolen toimintasäännöissä yksilöidyn ennalta määrätyn siirtokauden kuluessa, keskusvastapuoli voi ryhtyä kaikkiin säännöissään sallittuihin toimenpiteisiin kyseisiin positioihin liittyvien riskiensä hallitsemiseksi aktiivisesti, mukaan lukien maksukyvyttömän määritysosapuolen asiakkaan tiliin ylläpitämien omaisuuserien ja positioiden realisointi.

▼B

7. Asiakkaiden 39 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti tunnistettua vakuutta on käytettävä yksinomaan kattamaan heidän tiliinsä ylläpidetyt positiot. Keskusvastapuolen suorittaman määritysosapuolen maksukyvyttömyyden hallinnointimenettelyn päättämisen jälkeen keskusvastapuolelle mahdollisesti jäävä ylijäämä on palautettava välittömästi näille asiakkaille, jos ne ovat keskusvastapuolen tiedossa, tai muussa tapauksessa määritysosapuolelle sen asiakkaiden tiliin.

49 artikla

Mallien uudelleentarkastelu, stressitestaus ja toteumatestaus

1. Keskusvastapuolen on säännöllisesti tarkasteltava uudelleen malleja ja parametreja, jotka on otettu käyttöön sen vakuusvaatimusten, maksukyvyttömyysrahastoon suoritettavien maksujen, vakuuksille asetettavien vaatimusten ja muiden riskienhallintamekanismien laskemiseksi. Sen on testattava malleja tiukoilla ja usein toistettavilla stressitesteillä arvioidakseen niiden kestävyyttä äärimmäisissä mutta mahdollisissa markkinaolosuhteissa, ja sen on tehtävä toteumatestejä arvioidakseen käytettyjen menetelmien luotettavuutta. Keskusvastapuolen on hankittava itsenäinen validointi, ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselleen ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle testien tuloksista ja annettava niiden validoida mallit ja parametrit ennen kuin se tekee niihin merkittäviä muutoksia.

Kollegio antaa 19 artiklan nojalla lausunnon hyväksytyistä malleista ja parametreista, mukaan lukien niihin tehdyt merkittävät muutokset.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on varmistettava, että Euroopan valvontaviranomaisille välitetään tietoja stressitestien tuloksista, jotta ne voivat arvioida keskusvastapuolten maksukyvyttömyyteen liittyviä rahoituslaitosten riskejä.

2. Keskusvastapuolen on säännöllisesti testattava maksukyvyttömyyttä koskevien menettelyjensä keskeisiä näkökohtia ja toteutettava kaikki kohtuulliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaikki määritysosapuolet ymmärtävät kyseiset menettelyt ja että ne ovat tehneet asianmukaiset järjestelyt voidakseen reagoida maksukyvyttömyystapaukseen.

3. Keskusvastapuolen on julkistettava keskeiset tiedot riskienhallintamallistaan sekä oletukset, jotka on tehty 1 kohdassa tarkoitettujen stressitestien suorittamiseksi.

4. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii pankkiviranomaista, muita asianomaisia toimivaltaisia viranomaisia ja EKPJ:n jäseniä kuultuaan luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään tarkemmin:

a) testityypit, joita käytetään eri rahoitusvälinelajien ja erityyppisten sijoitussalkkujen osalta;

b) määritysosapuolten tai muiden osapuolten osallistuminen testeihin;

▼B

c) testien toistumistiheys;

d) testien aikavälit;

e) 3 kohdassa tarkoitetut keskeiset tiedot.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

50 artikla

Toimitus

1. Keskusvastapuolen on käytettävä keskuspankkirahaa transaktioidensa toimitukseen, jos se on mahdollista ja jos keskuspankkirahaa on saatavilla. Jos keskuspankkirahaa ei käytetä, on toteutettava toimia, joilla käteistoimitusriskejä rajoitetaan voimakkaasti.

2. Keskusvastapuolen on selkeästi ilmoitettava rahoitusvälineiden toimittamiseen liittyvät velvollisuutensa, mukaan lukien se, onko se velvollinen toimittamaan tai vastaanottamaan rahoitusvälineen tai korvaako se osallistujille toimittamisen yhteydessä syntyneet tappiot.

3. Jos keskusvastapuoli on velvollinen toimittamaan tai vastaanottamaan rahoitusvälineitä, sen on eliminoitava pääomariski noudattamalla toimittaminen maksua vastaan -periaatetta mahdollisimman pitkälle.

▼M1

4 LUKU

Asetuksessa (EU) N:o 575/2013 tarkoitetut laskelmat ja raportointi

50 a artikla

K_{CCP}:n laskenta

►C1 1. Sovellettaessa luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ([1]) 308 artiklaa keskusvastapuolen on laskettava ◄ tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti K_{CCP} kaikille sopimuksille ja liiketoimille, joiden osalta se harjoittaa selvitystoimintaa niiden kaikkien määritysosapuoltensa puolesta, jotka kuuluvat tietyn maksukyvyttömyysrahaston piiriin.

([1]) EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1.

▼M1

2. Keskusvastapuolen on laskettava oletettu pääoma (K_{CCP}) seuraavasti:

$$K_{CCP} = \sum_i max\{EBRM_i - IM_i - DF_i;\ \mathbf{0}\} \cdot RW \cdot captial\ ratio$$

jossa

$EBRM_i$ = vastuuarvo ennen riskin vähentämistä eli sama kuin keskusvastapuolella määritysosapuolen i osalta oleva vastuuarvo, joka aiheutuu kaikista kyseisen määritysosapuolen kanssa toteutetuista sopimuksista ja liiketoimista, jotka on laskettu ottamatta huomioon kyseisen määritysosapuolen asettamaa vakuutta;

IM_i = määritysosapuolen i keskusvastapuolelle asettama alkumarginaali;

DF_i = määritysosapuolen i ennakkoon rahastoitu osuus;

▼C1

RW = 20 prosentin riskipaino;

Vakavaraisuussuhde = 8 prosenttia.

Kaikki ensimmäisessä alakohdassa olevan kaavan arvot liittyvät arvostukseen päivän päättyessä ennen päivän viimeisen vakuuspyynnön mukaisen vakuuden vaihtamista.

▼M1

3. Keskusvastapuolen on suoritettava 2 kohdassa edellytetty laskenta vähintään neljännesvuosittain tai useammin, jos toimivaltaiset viranomaiset niin edellyttävät niiltä keskusvastapuolen määritysosapuolilta, jotka ovat laitoksia.

4. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään 3 kohdan mukaisesti seuraavat:

a) 2 kohdassa täsmennetyn laskelman esittämisväli ja päivämäärät;

b) tilanteet, joissa määritysosapuolena toimivan laitoksen toimivaltainen viranomainen voi edellyttää, että laskenta esitetään ja raportointi tehdään useammin kuin a alakohdassa on tarkoitettu.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

▼M1

50 b artikla

K_{CCP}:n laskentaa koskevat yleiset säännöt

Edellä olevan 50 a artiklan 2 kohdassa edellytettyä laskentaa varten sovelletaan seuraavaa:

a) keskusvastapuolen on laskettava niiden vastuiden arvo, jotka sillä on määritysosapuoltensa osalta, seuraavasti:

▼C1

i) vastuut, jotka aiheutuvat asetuksen (EU) N:o 575/2013 301 artiklan 1 kohdan a ja d alakohdassa luetelluista sopimuksista ja liiketoimista, sen on laskettava 274 artiklassa säädetyn käyvän arvon menetelmän mukaisesti;

▼M1

ii) asetuksen (EU) N:o 575/2013 301 artiklan 1 kohdan b, c ja e alakohdassa luetelluista sopimuksista ja liiketoimista aiheutuvien vastuiden osalta sen on laskettava nämä kyseisen asetuksen 223 artiklassa täsmennetyn rahoitusvakuuksien kattavan menetelmän mukaisesti, johon kuuluu 223 ja 224 artiklassa täsmennettyjä valvojan määrittämiä vakioarvon leikkauksia. Kyseisen asetuksen 285 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädettyä poikkeusta ei sovelleta;

iii) liiketoimista, joita ei ole lueteltu asetuksen (EU) N:o 575/2013 301 artiklan 1 kohdassa ja joihin liittyy vain selvitysriski, aiheutuvien vastuiden osalta sen on laskettava nämä kyseisen asetuksen kolmannen osan V osaston mukaisesti;

b) asetuksen (EU) N:o 575/2013 soveltamisalaan kuuluvien laitosten osalta nettoutusryhmät ovat samat kuin mainitun asetuksen kolmannen osan II osastossa;

c) laskiessaan a alakohdassa tarkoitettuja arvoja keskusvastapuolen on vähennettävä vastuistaan määritysosapuoltensa asettamat vakuudet, joita on tarkoituksenmukaisella tavalla vähennetty käyttämällä valvojan määrittämiä vakioarvon leikkauksia asetuksen (EU) N:o 575/2013 224 artiklassa täsmennetyn rahoitusvakuuksien kattavan menetelmän mukaisesti;

▼C1

_____

▼M1

e) jos keskusvastapuolella on yhteen tai useampaan keskusvastapuoleen liittyviä vastuita, sen on käsiteltävä tällaiset vastuut ikään kuin ne olisivat määritysosapuoliin liittyviä vastuita ja sisällytettävä näiltä keskusvastapuolilta saatu mahdollinen vakuus tai saadut ennakkoon rahastoidut osuudet K_{CCP}:n laskentaan;

▼M1

f) jos keskusvastapuolella on käytössä määritysosapuoltensa kanssa sitovat sopimusjärjestelyt, joiden ansiosta se voi käyttää osaa määritysosapuoliltaan saamastaan alkumarginaalista tai koko alkumarginaalin ikään kuin kyseessä olisivat ennakkoon rahastoidut osuudet, keskusvastapuolen on pidettävä kyseistä alkumarginaalia ennakkoon rahastoituna osuutena 1 kohdan mukaista laskentaa varten, eikä alkumarginaalina;

▼C1

_____

▼M1

h) asetuksen (EU) N:o 575/2013 274 artiklassa esitettyä käyvän arvon menetelmää soveltaessaan keskusvastapuolen on korvattava mainitun asetuksen 298 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohdassa esitetty kaava seuraavasti:

$$PCE_{red} = 0.15 \cdot PCE_{gross} + 0.85 \cdot NGR \cdot PCE_{gross}$$

jossa NGR:n osoittaja lasketaan mainitun asetuksen 274 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja juuri ennen vaihtelumarginaalien tosiasiallista vaihtumista erääntymisajanjakson lopussa ja jossa nimittäjänä on bruttojälleenhankinta-arvo;

i) jos keskusvastapuoli ei pysty laskemaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 298 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohdassa esitettyä NGR:n arvoa, sen on:

i) ilmoitettava niille määritysosapuolilleen, jotka ovat laitoksia, ja niiden toimivaltaisille viranomaisille, ettei se pysty laskemaan NGR:ää, ja lisäksi perustelut sille, miksi laskemista ei voida suorittaa;

▼C1

ii) se voi kolmen kuukauden ajan käyttää NGR:n arvona 0,3:a laskeakseen tämän artiklan h alakohdassa täsmennetyn PCE_{red} -arvon;

▼M1

j) jos keskusvastapuoli ei i alakohdan ii alakohdassa täsmennetyn ajanjakson päätyttyä edelleenkään pysty laskemaan NGR:n arvoa, sen on toimittava seuraavasti:

i) lopetettava K_{CCP}:n laskenta;

ii) ilmoitettava niille määritysosapuolilleen, jotka ovat laitoksia, ja niiden toimivaltaisille viranomaisille, että se on lopettanut K_{CCP}:n laskennan;

k) laskeakseen optioiden ja swaptioiden tulevaisuuden potentiaalisen vastapuoliriskin asetuksen (EU) N:o 575/2013 274 artiklassa täsmennetyn käyvän arvon menetelmän mukaisesti keskusvastapuolen on kerrottava sopimuksen nimellismäärä option deltan absoluuttisella arvolla ($(\delta V / \delta p)$, kuten mainitun asetuksen 280 artiklan 1 kohdan a alakohdassa esitetään;

▼M1

l) jos keskusvastapuolella on useampi kuin yksi maksukyvyttömyysrahasto, sen on suoritettava 50 a artiklan 2 kohdassa esitetty laskeminen kunkin maksukyvyttömyysrahaston osalta erikseen.

50 c artikla

Tietojen raportoiminen

1. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 308 artiklan soveltamiseksi keskusvastapuolen on raportoitava seuraavat tiedot niille määritysosapuolilleen, jotka ovat laitoksia, ja niiden toimivaltaisille viranomaisille:

a) oletettu pääoma (K_{CCP});

b) ennakkoon rahastoitujen osuuksien summa (DF_{CM});

c) se ennakkoon rahastoitujen taloudellisten resurssien määrä, jonka sen – lainsäädännön nojalla tai määritysosapuoltensa kanssa tekemiensä sopimusjärjestelyjen perusteella – edellytetään käyttävän kattamaan tappiot, jotka johtuvat sen yhden tai useamman määritysosapuolen maksukyvyttömyydestä, ennen kuin se käyttää muiden määritysosapuolten maksukyvyttömyysrahastoon rahastoimia osuuksia (DF_{CCP});

d) sen määritysosapuolten lukumäärä (N);

▼C1

e) 50 d artiklassa esitetty keskittymäkerroin (β).

▼M1

Kun keskusvastapuolella on useampi kuin yksi maksukyvyttömyysrahasto, sen on raportoitava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot kunkin maksukyvyttömyysrahaston osalta erikseen.

2. Keskusvastapuolen on ilmoitettava tiedot niille määritysosapuolilleen, jotka ovat laitoksia, vähintään neljännesvuosittain tai useammin, jos näiden määritysosapuolten toimivaltaiset viranomaiset niin edellyttävät.

3. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään seuraavat seikat:

a) yhdenmukainen malli 1 kohdassa määritettyä raportointia varten;

b) 2 kohdassa täsmennetyn raportoinnin esittämisväli ja päivämäärät;

c) tilanteet, joissa määritysosapuolena toimivan laitoksen toimivaltainen viranomainen voi edellyttää, että raportointi tehdään useammin kuin b alakohdassa tarkoitetaan.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

▼M1

50 d artikla

Tiettyjen tietojen, jotka keskusvastapuolen on määrä raportoida, laskenta

Sovellettaessa 50 c artiklaa sovelletaan seuraavia:

a) jos keskusvastapuolen säännöissä määrätään, että keskusvastapuolen on käytettävä osa taloudellisista resursseistaan tai ne kokonaisuudessaan samanaikaisesti sen määritysosapuolten ennakkoon rahastoitujen osuuksien kanssa tavalla, joka tekee kyseisistä varoista selvityspuolen ennakkoon rahastoituja osuuksia vastaavia siltä osin, miten ne kattavat tappiot, joita keskusvastapuolelle aiheutuu yhden tai useamman sen määritysosapuolen maksukyvyttömyydestä, keskusvastapuolen on lisättävä vastaavat määrät näitä resursseja kokonaismäärään DF_{CM}:

b) jos keskusvastapuolen säännöissä määrätään, että keskusvastapuolen on käytettävä osa taloudellisista resursseistaan tai ne kokonaisuudessaan kattamaan tappionsa, jotka johtuvat yhden tai useamman sen määritysosapuolen maksukyvyttömyydestä, sen jälkeen kun sen maksukyvyttömyysrahaston varat ovat loppuneet mutta ennen kuin se pyytää määritysosapuoliltaan sopimuksessa sidottuja osuuksia, keskusvastapuolen on lisättävä vastaava näiden taloudellisten lisäresurssien määrä ((DF^{a}_{CCP}) ennakkoon rahastoitujen osuuksien kokonaismäärään (DF):

$$DF = DF_{CCP} + DF_{CM} + DF^{a}_{CCP}.$$

c) Keskusvastapuolen on laskettava keskittymäkerroin (β) seuraavan kaavan mukaisesti:

$$\beta = \frac{PCE_{red,1} + PCE_{red,2}}{\sum_i PCE_{red,i}}$$

jossa

$PCE_{red,i}$ = keskusvastapuolen määritysosapuolen i kanssa tekemien kaikkien sopimusten ja liiketoimien potentiaalisen tulevan luottoriskin alennettu määrä;

$PCE_{red,1}$ = keskusvastapuolen määritysosapuolen, jonka PCE_{red} PCE_{red}-arvo on suurin, kanssa tekemien kaikkien sopimusten ja liiketoimien potentiaalisen tulevan luottoriskin alennettu määrä;

$PCE_{red,2}$ = keskusvastapuolen määritysosapuolen, jonka PCE_{red} -arvo on toiseksi suurin, kanssa tekemien kaikkien sopimusten ja liiketoimien potentiaalisen tulevan luottoriskin alennettu määrä.

▼B

V OSASTO

YHTEENTOIMIVUUSJÄRJESTELYT

51 artikla

Yhteentoimivuusjärjestelyt

1. Keskusvastapuoli voi tehdä yhteentoimivuusjärjestelyn toisen keskusvastapuolen kanssa, jos 52, 53 ja 54 artiklassa säädetyt vaatimukset täyttyvät.

2. Kun keskusvastapuoli tekee yhteentoimivuusjärjestelyn toisen keskusvastapuolen kanssa palvelujen tarjoamiseksi tietylle markkinapaikalle, sillä on oltava syrjimätön pääsy sekä tietoihin, joita se tarvitsee kyseiseltä markkinapaikalta saamiensa tehtävien suorittamiseen, mikäli keskusvastapuoli täyttää markkinapaikan laatimat toiminnalliset ja tekniset vaatimukset, että asianomaiseen selvitysjärjestelmään.

3. Yhteentoimivuusjärjestelyn tekemisen tai 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuun tietovirtaan tai selvitysjärjestelmään pääsyn saa evätä tai niitä saa rajoittaa suoraan tai välillisesti ainoastaan kyseisestä sopimuksesta tai pääsystä johtuvan riskin hallitsemiseksi.

52 artikla

Riskienhallinta

1. Keskusvastapuolten, jotka tekevät yhteentoimivuusjärjestelyn, on

a) otettava käyttöön asianmukaiset toimintatavat, menettelyt ja järjestelmät, joilla voidaan tehokkaasti tunnistaa, valvoa ja hallita kyseisestä järjestelystä aiheutuvia riskejä, jotta ne voivat täyttää velvollisuutensa oikea-aikaisesti;

b) sovittava kunkin keskusvastapuolen oikeuksista ja velvollisuuksista, myös niiden suhteeseen sovellettavasta laista;

c) tunnistettava luotto- ja likviditeettiriskit, valvottava niitä ja hallittava niitä tehokkaasti, jotta yhden keskusvastapuolen määritysosapuolen maksukyvyttömyys ei vaikuta yhteentoimivaan keskusvastapuoleen;

d) tunnistettava yhteentoimivuusjärjestelystä mahdollisesti aiheutuvat keskinäiset sidossuhteet ja riippuvuudet, jotka voivat vaikuttaa määritysosapuolten keskittymiseen liittyviin luotto- ja likviditeettiriskeihin ja yhdistettyihin rahoitusvaroihin, sekä valvottava näitä sidossuhteita ja riippuvuuksia ja puututtava niihin.

Ensimmäisen alakohdan b alakohtaa sovellettaessa keskusvastapuolten on tarvittaessa käytettävä direktiivin 98/26/EY mukaisesti samoja sääntöjä, jotka koskevat ajankohtaa, jolloin siirtomääräykset tulevat niiden omiin järjestelmiin, sekä peruutusajankohtaa.

▼B

Ensimmäisen alakohdan c alakohtaa sovellettaessa sopimuksen ehdoissa on kuvattava menettely, jolla hallitaan maksukyvyttömyyden seurauksia, jos yksi keskusvastapuolista, joiden kanssa on tehty yhteentoimivuusjärjestely, on maksukyvytön.

Ensimmäisen alakohdan d alakohtaa sovellettaessa keskusvastapuolten on valvottava tiukasti määritysosapuolten vakuuksien edelleenkäyttöä sopimuksen puitteissa, jos niiden toimivaltaiset viranomaiset sen sallivat. Sopimuksissa on kuvattava, miten näitä riskejä käsitellään, ottaen huomioon riittävä kattavuus sekä leviämisvaaran rajoittamisen tarve.

2. Jos riskienhallintamallit, joita keskusvastapuolet käyttävät kattamaan määritysosapuoliinsa liittyvät vastuunsa tai keskinäiset vastuunsa, ovat erilaiset, keskusvastapuolten on yksilöitävä kyseiset erot, arvioitava niistä mahdollisesti aiheutuvat riskit ja toteutettava toimenpiteitä, mukaan luettuna ylimääräisten rahoitusvarojen varmistaminen, joilla rajoitetaan niiden vaikutuksia yhteentoimivuusjärjestelyyn sekä niiden mahdollisia seurauksia leviämisriskien osalta ja varmistetaan, että kyseiset erot eivät vaikuta minkään keskusvastapuolen kykyyn hallita määritysosapuolen maksukyvyttömyyden seurauksia.

3. Yhteentoimivuutta tai pääsyä pyytävä keskusvastapuoli vastaa 1 ja 2 kohdasta aiheutuvista liitännäiskuluista, ellei osapuolten välillä ole muuta sovittu.

53 artikla

Vakuuksien antaminen keskusvastapuolten välillä

1. Keskusvastapuolen on erotettava selkeästi omaisuuserät ja positiot niiden keskusvastapuolten lukuun ylläpidetyissä tileissä, joiden kanssa se on tehnyt yhteentoimivuusjärjestelyn.

2. Jos keskusvastapuoli, joka tekee yhteentoimivuusjärjestelyn toisen keskusvastapuolen kanssa, tarjoaa tälle toiselle keskusvastapuolelle ainoastaan alkuvakuudet panttioikeuteen perustuvan rahoitusvakuusjärjestelmän kautta, vakuuden saavalla keskusvastapuolella ei ole oikeutta käyttää puolestaan toisen keskusvastapuolen vakuuksia.

3. Rahoitusvälineinä saatu vakuus talletetaan direktiivin 98/26/EY nojalla ilmoitettujen arvopaperien selvitysjärjestelmien ylläpitäjien haltuun.

4. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut omaisuuserät ovat vakuuden saavan keskusvastapuolen käytettävissä vain, jos se keskusvastapuoli, joka on antanut vakuuden yhteentoimivuusjärjestelyn puitteissa, on maksukyvytön.

5. Mikäli keskusvastapuoli, joka on saanut vakuuden yhteentoimivuusjärjestelyn puitteissa, on maksukyvytön, 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu vakuus palautetaan välittömästi vakuuden antaneelle keskusvastapuolelle.

▼B

54 artikla

Yhteentoimivuusjärjestelyiden hyväksyminen

1. Yhteentoimivuusjärjestelylle on saatava asianomaisten keskusvastapuolten toimivaltaisten viranomaisten ennakkohyväksyntä. Tällöin sovelletaan 17 artiklan mukaista menettelyä.

2. Toimivaltaiset viranomaiset saavat hyväksyä yhteentoimivuusjärjestelyn vain, jos osallistuville keskusvastapuolille on myönnetty määritystä koskeva toimilupa 17 artiklan mukaisesti tai ne on tunnustettu 25 artiklan mukaisesti taikka niille on myönnetty toimilupa aiemman kansallisen lupajärjestelmän mukaisesti vähintään kolmen vuoden ajaksi ja jos 52 artiklassa säädetyt vaatimukset täyttyvät ja tekniset edellytykset, joilla transaktiot määritetään sopimuksen ehtojen mukaisesti, mahdollistavat finanssimarkkinoiden moitteettoman ja asianmukaisen toiminnan eikä sopimus heikennä valvonnan tehokkuutta.

3. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että 2 kohdassa säädetyt vaatimukset eivät täyty, sen on perusteltava riskinarviointinsa kirjallisesti muille toimivaltaisille viranomaisille sekä asianomaisille keskusvastapuolille. Lisäksi sen on ilmoitettava asiasta arvopaperimarkkinaviranomaiselle, jonka on annettava lausunto siitä, ovatko riskinarvioinnit pätevä syy yhteentoimivuusjärjestelyn epäämiselle. Arvopaperimarkkinaviranomaisen lausunto on annettava kaikkien asianomaisten keskusvastapuolten saataville. Jos arvopaperimarkkinaviranomaisen lausunto poikkeaa asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen arvioinnista, kyseisen toimivaltaisen viranomaisen on harkittava kantaansa uudelleen ottaen huomioon arvopaperimarkkinaviranomaisen lausunnon.

4. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on annettava viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012 asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti ohjeet tai suositukset, joiden tavoitteena on yhteentoimivuusjärjestelyiden yhdenmukainen, tehokas ja toimiva arviointi.

Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset kyseisiksi ohjeiksi tai suosituksiksi EKPJ:n jäseniä kuultuaan.

VI OSASTO

KAUPPATIETOREKISTERIEN REKISTERÖINTI JA VALVONTA

1 LUKU

Kauppatietorekisterien rekisteröintiedellytykset ja -menettelyt

55 artikla

Kauppatietorekisterin rekisteröinti

1. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on rekisteröitävä kauppatietorekisteri 9 artiklan soveltamiseksi.

2. Voidakseen tulla rekisteröidyksi tämän artiklan mukaisesti kauppatietorekisterin on oltava unioniin sijoittautunut oikeushenkilö ja täytettävä VII osastossa säädetyt vaatimukset.

▼B

3. Kauppatietorekisterin rekisteröinti on voimassa koko unionin alueella.

4. Rekisteröidyn kauppatietorekisterin on aina täytettävä rekisteröinnin edellytykset. Sen on ilman aiheetonta viivytystä ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle kaikista rekisteröinnin edellytyksiin tehtävistä olennaisista muutoksista.

56 artikla

Rekisteröintihakemus

1. Kauppatietorekisterin on tehtävä arvopaperimarkkinaviranomaiselle rekisteröintihakemus.

2. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on 20 työpäivän kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta arvioitava, onko hakemus täydellinen.

Jos hakemus ei ole täydellinen, arvopaperimarkkinaviranomaisen on asetettava määräaika, johon mennessä kauppatietorekisterin on toimitettava lisätietoja.

Kun arvopaperimarkkinaviranomainen on varmistunut siitä, että hakemus on täydellinen, sen on ilmoitettava tästä kauppatietorekisterille.

3. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään 1 kohdassa tarkoitetun rekisteröintihakemuksen tiedot.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

4. Jotta voidaan varmistaa 1 kohdan yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa yksilöidään arvopaperimarkkinaviranomaiselle tehtävän rekisteröintihakemuksen muoto.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

57 artikla

Toimivaltaisille viranomaisille ilmoittaminen ja niiden kuuleminen ennen rekisteröintiä

1. Jos rekisteröintiä hakeva kauppatietorekisteri on yhteisö, jolle sen sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on myöntänyt toimiluvan tai jonka se on rekisteröinyt, arvopaperimarkkinaviranomaisen on viipymättä ilmoitettava asiasta tälle toimivaltaiselle viranomaiselle ja kuultava sitä ennen kauppatietorekisterin rekisteröintiä.

▼B

2. Arvopaperimarkkinaviranomaisen ja kyseisen toimivaltaisen viranomaisen on vaihdettava kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen kauppatietorekisterin rekisteröimistä varten sekä sen valvomista varten, että yhteisö noudattaa rekisteröintiään tai toimilupansa myöntämistä koskevia edellytyksiä sijoittautumisjäsenvaltiossaan.

58 artikla

Hakemuksen tutkiminen

1. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on 40 työpäivän kuluessa 56 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetusta ilmoituksesta tutkittava rekisteröintihakemus sen perusteella, onko kauppatietorekisteri 78–81 artiklan mukainen, ja annettava kaikilta osin perusteltu rekisteröintipäätös tai päätös rekisteröinnin epäämisestä.

2. Arvopaperimarkkinaviranomaisen 1 kohdan mukaisesti antama päätös tulee voimaan viidentenä työpäivänä sen jälkeen, kun se on annettu.

59 artikla

Rekisteröintiä koskevista arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksistä ilmoittaminen

1. Kun arvopaperimarkkinaviranomainen on antanut rekisteröintipäätöksen tai päätöksen rekisteröinnin epäämisestä tai peruuttamisesta, sen on ilmoitettava asiasta kauppatietorekisterille viiden työpäivän kuluessa ja perusteltava samalla päätöksensä kaikilta osin.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on viipymättä ilmoitettava päätöksestään 57 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle.

2. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on ilmoitettava kaikista 1 kohdan mukaisesti tekemistään päätöksistä komissiolle.

3. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on julkaistava verkkosivustollaan luettelo tämän asetuksen mukaisesti rekisteröidyistä kauppatietorekistereistä. Luettelo on saatettava ajan tasalle viiden työpäivän kuluessa siitä, kun päätös on tehty 1 kohdan nojalla.

60 artikla

61–63 artiklassa tarkoitettujen valtuuksien käyttö

Arvopaperimarkkinaviranomaisen tai arvopaperimarkkinaviranomaisen virkamiehen tai arvopaperimarkkinaviranomaisen valtuuttaman muun henkilön 61–63 artiklan mukaisesti saamia valtuuksia ei saa käyttää lakisääteisen salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvien tietojen tai asiakirjojen julkistamisen vaatimiseen.

61 artikla

Tietojensaantia koskeva pyyntö

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi pyynnön tai päätöksen nojalla vaatia kauppatietorekistereitä ja asianomaisia kolmansia osapuolia, joille kauppatietorekisterit ovat ulkoistaneet operatiivisia toimintoja, antamaan kaikki tiedot, jotka se tarvitsee tämän asetuksen mukaisten tehtäviensä hoitamiseen.

▼B

2. Lähettäessään 1 kohdan mukaisen tietojensaantia koskevan pyynnön arvopaperimarkkinaviranomaisen on

a) viitattava tähän artiklaan pyynnön oikeusperustana;

b) ilmoitettava pyynnön tarkoitus;

c) täsmennettävä, mitä tietoja pyydetään;

d) asetettava määräaika, jonka kuluessa tiedot on toimitettava;

e) ilmoitettava henkilölle, jolta näitä tietoja pyydetään, että se ei ole velvollinen antamaan tietoja mutta jos se vastaa pyyntöön vapaaehtoisesti, annetut tiedot eivät saa olla virheellisiä ja harhaanjohtavia; ja

f) ilmoitettava sakosta, josta 65 artiklassa yhdessä liitteessä I olevan IV jakson a kohdan kanssa säädetään sen varalta, että kysymyksiin annetut vastaukset ovat virheellisiä tai harhaanjohtavia.

3. Vaatiessaan 1 kohdan mukaisesti toimittamaan tietoja päätöksen nojalla arvopaperimarkkinaviranomaisen on

a) viitattava tähän artiklaan pyynnön oikeusperustana;

b) ilmoitettava pyynnön tarkoitus;

c) täsmennettävä, mitä tietoja pyydetään;

d) asetettava määräaika, jonka kuluessa tiedot on toimitettava;

e) ilmoitettava uhkasakoista, joista 66 artiklassa säädetään sen varalta, että pyydettyjä tietoja ei toimiteta täydellisinä;

f) ilmoitettava sakosta, josta 65 artiklassa yhdessä liitteessä I olevan IV jakson a kohdan kanssa säädetään sen varalta, että kysymyksiin annetut vastaukset ovat virheellisiä tai harhaanjohtavia; ja

g) ilmoitettava oikeudesta hakea päätökseen muutosta arvopaperimarkkinaviranomaisen valituslautakunnalta ja oikeudesta saattaa päätös Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1095/2010 60 ja 61 artiklan mukaisesti.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla henkilöillä tai näiden edustajilla sekä oikeushenkilöiden ja oikeushenkilön asemaa vailla olevien yhteenliittymien osalta henkilöillä, joilla lain tai sääntöjen mukaan on kelpoisuus edustaa niitä, on velvollisuus antaa pyydetyt tiedot. Asianmukaisesti valtuutetut lakimiehet voivat antaa tiedot päämiestensä puolesta. Viimeksi mainitut kantavat kuitenkin täyden vastuun, jos annetut tiedot ovat epätäydellisiä, virheellisiä tai harhaanjohtavia.

5. Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa viipymättä pyyntönsä tai päätöksensä jäljennöksen sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa 1 kohdassa tarkoitetuilla henkilöillä, joita tietojensaantipyyntö koskee, on kotipaikka tai johon ne ovat sijoittautuneet.

▼B

62 artikla

Yleiset tutkimukset

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi tämän asetuksen mukaisten tehtäviensä hoitamiseksi suorittaa 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja henkilöitä koskevia tarvittavia tutkimuksia. Tätä varten arvopaperimarkkinaviranomaisen valtuuttamilla virkamiehillä ja muilla henkilöillä on valtuudet

a) tutkia kaikki asiakirjat, tiedot, menettelyt ja muu aineisto, joilla on merkitystä sen tehtävien hoidolle, riippumatta välineestä, jolle ne on tallennettu;

b) ottaa tai hankkia oikeaksi todistettuja jäljennöksiä tai otteita tällaisista asiakirjoista, tiedoista, menettelyistä ja muusta aineistosta;

c) pyytää keneltä tahansa 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulta henkilöltä tai sen edustajilta tai henkilöstöltä suullisia tai kirjallisia selvityksiä tarkastuksen kohteeseen ja tarkoitukseen liittyvistä tosiseikoista tai asiakirjoista ja tallentaa vastaukset;

d) haastatella ketä tahansa muuta haastatteluun suostuvaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä tutkimuksen kohteeseen liittyvien tietojen keräämiseksi;

e) vaatia puhelin- ja tietoliikennetietoja.

2. Arvopaperimarkkinaviranomaisen 1 kohdassa tarkoitettuja tutkimuksia suorittamaan valtuuttamien virkamiesten ja muiden henkilöiden on valtuuksiaan käyttäessään esitettävä kirjallinen valtuutus, jossa yksilöidään tutkimuksen kohde ja tarkoitus. Lisäksi valtuutuksessa on ilmoitettava uhkasakoista, joista 66 artiklassa säädetään sen varalta, että pyydettyjä asiakirjoja, tietoja, menettelyjä ja muuta aineistoa taikka vastauksia 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille henkilöille esitettyihin kysymyksiin ei anneta lainkaan tai niitä ei anneta täydellisinä, ja siinä on ilmoitettava myös sakoista, joista 65 artiklassa yhdessä liitteessä I olevan IV jakson b kohdan kanssa säädetään sen varalta, että 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille henkilöille esitettyihin kysymyksiin annetut vastaukset ovat virheellisiä tai harhaanjohtavia.

3. Edellä 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden on suostuttava arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksen nojalla käynnistettyihin tutkimuksiin. Päätöksessä on yksilöitävä tutkimuksen kohde ja tarkoitus sekä ilmoitettava 66 artiklassa säädetyistä uhkasakoista, asetuksen (EU) N:o 1095/2010 nojalla käytettävissä olevista oikeussuojakeinoista sekä oikeudesta saattaa päätös Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi.

4. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on hyvissä ajoin ennen tutkimusta annettava tieto tutkimuksesta ja sitä suorittamaan valtuutettujen henkilöiden henkilöllisyydestä sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa tutkimus on tarkoitus suorittaa. Asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen virkamiesten on arvopaperimarkkinaviranomaisen pyynnöstä avustettava kyseisiä valtuutettuja henkilöitä näiden tehtävien hoitamisessa. Asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen virkamiehet voivat pyynnöstä myös osallistua tutkimuksiin.

5. Jos 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettu puhelin- tai tietoliikennetietoja koskeva pyyntö edellyttää kansallisten sääntöjen mukaisesti oikeusviranomaisen lupaa, tällaista lupaa on pyydettävä. Lupaa voidaan pyytää myös turvaamistoimenpiteenä.

▼B

6. Jos 5 kohdassa tarkoitettua lupaa pyydetään, kansallisen oikeusviranomainen tarkastaa, että arvopaperimarkkinaviranomaisen päätös on pätevä ja että suunnitellut pakkokeinot eivät ole tutkimusten kohteeseen nähden mielivaltaisia eivätkä liiallisia. Tarkastaessaan pakkokeinojen oikeasuhteisuutta kansallinen oikeusviranomainen voi pyytää arvopaperimarkkinaviranomaiselta yksityiskohtaisia selvityksiä erityisesti perusteista, joilla arvopaperimarkkinaviranomainen epäilee tämän asetuksen rikkomista, sekä epäillyn rikkomisen vakavuudesta ja pakkokeinojen kohteena olevan henkilön osallisuuden luonteesta. Kansallinen oikeusviranomainen ei kuitenkaan saa tarkastella uudelleen tutkimuksen tarpeellisuutta eikä vaatia, että sille toimitetaan arvopaperimarkkinaviranomaisen asiakirja-aineistossa olevia tietoja. Arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksen laillisuutta voi tarkastella uudestaan ainoastaan Euroopan unionin tuomioistuin asetuksessa (EU) N:o 1095/2010 säädetyn menettelyn mukaisesti.

63 artikla

Paikalla tehtävät tarkastukset

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi tämän asetuksen mukaisten tehtäviensä hoitamiseksi suorittaa 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen oikeushenkilöiden liiketiloissa tai maa-alueilla kaikki tarpeelliset paikalla tehtävät tarkastukset. Milloin tarkastuksen moitteeton ja tehokas suorittaminen sitä edellyttää, arvopaperimarkkinaviranomainen voi suorittaa paikalla tehtävän tarkastuksen ilman ennakkoilmoitusta.

2. Virkamiehet ja muut henkilöt, jotka arvopaperimarkkinaviranomainen on valtuuttanut suorittamaan paikalla tehtävän tarkastuksen, voivat tulla arvopaperimarkkinaviranomaisen tekemän tutkimuspäätöksen kohteena olevien oikeushenkilöiden liiketiloihin tai maa-alueille, ja heillä on kaikki 62 artiklan 1 kohdassa säädetyt valtuudet. Heillä on myös valtuudet sinetöidä kaikki liiketilat ja kirjanpito tai asiakirjat tarkastuksen ajaksi ja siinä laajuudessa kuin on tarpeen tarkastuksen suorittamiseksi.

3. Virkamiesten ja muiden henkilöiden, jotka arvopaperimarkkinaviranomainen on valtuuttanut suorittamaan paikalla tehtävän tarkastuksen, on valtuuksiaan käyttäessään esitettävä kirjallinen valtuutus, jossa määritetään tarkastuksen kohde ja tarkoitus sekä ilmoitetaan uhkasakoista, joista 66 artiklassa säädetään sen varalta, että asianomaiset henkilöt eivät suostu tarkastukseen. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on ilmoitettava tarkastuksesta hyvissä ajoin ennen sen suorittamista sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa tarkastus on määrä suorittaa.

4. Edellä 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden on suostuttava arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksen nojalla määrättyihin paikalla tehtäviin tarkastuksiin. Päätöksessä on yksilöitävä tarkastuksen kohde ja tarkoitus sekä päivä, jona tarkastus alkaa, ja ilmoitettava 66 artiklassa säädetyistä uhkasakoista, asetuksen (EU) N:o 1095/2010 nojalla käytettävissä olevista oikeussuojakeinoista sekä oikeudesta saattaa päätös Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi. Arvopaperimarkkinaviranomainen tekee kyseiset päätökset kuultuaan sen jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista, jossa tarkastus on määrä suorittaa.

▼B

5. Sen jäsenvaltion, jossa tarkastus on määrä suorittaa, toimivaltaisen viranomaisen virkamiesten ja kyseisen viranomaisen valtuuttamien tai nimeämien henkilöiden on arvopaperimarkkinaviranomaisen pyynnöstä aktiivisesti avustettava arvopaperimarkkinaviranomaisen valtuuttamia virkamiehiä ja muita henkilöitä. Tätä varten heillä on 2 kohdassa säädetyt valtuudet. Asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen virkamiehet voivat pyynnöstä myös osallistua paikalla tehtäviin tarkastuksiin.

6. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi myös pyytää toimivaltaisia viranomaisia suorittamaan puolestaan tässä artiklassa ja 62 artiklan 1 kohdassa säädettyjä erityisiä tutkimustehtäviä ja paikalla tehtäviä tarkastuksia. Tätä varten toimivaltaisilla viranomaisilla on samat tässä artiklassa ja 62 artiklan 1 kohdassa säädetyt valtuudet kuin arvopaperimarkkinaviranomaisella.

7. Jos arvopaperimarkkinaviranomaisen valtuuttamat virkamiehet ja muut mukana olevat henkilöt toteavat, että henkilö vastustaa tämän artiklan nojalla määrättyä tarkastusta, asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on annettava heille tarvittavaa apua ja pyydettävä tarvittaessa poliisin tai vastaavan lainvalvontaviranomaisen virka-apua, jotta he voivat suorittaa paikalla tehtävän tarkastuksen.

8. Jos 1 kohdassa tarkoitettu paikalla tehtävä tarkastus tai 7 kohdassa tarkoitettu virka-apu edellyttää kansallisen oikeuden mukaan oikeusviranomaisen lupaa, tällaista lupaa on pyydettävä. Lupaa voidaan pyytää myös turvaamistoimenpiteenä.

9. Jos 8 kohdassa tarkoitettua lupaa pyydetään, kansallinen oikeusviranomainen tarkastaa, että arvopaperimarkkinaviranomaisen päätös on pätevä ja että suunnitellut pakkokeinot eivät ole tutkimusten kohteeseen nähden mielivaltaisia eivätkä liiallisia. Tarkastaessaan pakkokeinojen oikeasuhteisuutta kansallinen oikeusviranomainen voi pyytää arvopaperimarkkinaviranomaiselta yksityiskohtaisia selvityksiä. Tällainen yksityiskohtaisia selvityksiä koskeva pyyntö voi erityisesti liittyä niihin perusteisiin, joilla arvopaperimarkkinaviranomainen epäilee tämän asetuksen rikkomista, samoin kuin epäillyn rikkomisen vakavuuteen ja pakkokeinojen kohteena olevan henkilön osallistumisen luonteeseen. Kansallinen oikeusviranomainen ei kuitenkaan saa tarkastella uudelleen tutkimuksen tarpeellisuutta eikä vaatia, että sille toimitetaan arvopaperimarkkinaviranomaisen asiakirja-aineistossa olevia tietoja. Arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksen laillisuutta voi tarkastella uudelleen ainoastaan Euroopan unionin tuomioistuin asetuksessa (EU) N:o 1095/2010 säädetyn menettelyn mukaisesti.

64 artikla

Menettelysäännöt valvontatoimenpiteiden toteuttamiseksi ja sakkojen määräämiseksi

1. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen tämän asetuksen mukaisia tehtäviä hoitaessaan havaitsee vakavia viitteitä sellaisten tosiseikkojen mahdollisesta olemassaolosta, jotka saattavat muodostaa yhden tai useamman liitteessä I luetelluista rikkomisista, arvopaperimarkkinaviranomaisen on nimettävä arvopaperimarkkinaviranomaisen sisältä riippumaton tutkiva virkamies asiaa tutkimaan. Nimetty virkamies ei saa olla tai ole saanut olla suoraan tai välillisesti osallisena kyseisen kauppatietorekisterin valvonnassa tai rekisteröintimenettelyssä, ja hänen on tehtäviään suorittaessaan oltava arvopaperimarkkinaviranomaisesta riippumaton.

▼B

2. Tutkiva virkamies tutkii väitetyt rikkomiset ottaen huomioon tutkimusten kohteena olevien henkilöiden esittämät huomiot ja esittää havainnoistaan täydellisen asiakirja-aineiston arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

Tutkiva virkamies voi tehtäviensä hoitamiseksi käyttää valtuutta pyytää tietoja 61 artiklan mukaisesti sekä valtuutta suorittaa tutkimuksia ja paikalla tehtäviä tarkastuksia 62 ja 63 artiklan mukaisesti. Näitä valtuuksia käyttäessään tutkivan virkamiehen on noudatettava 60 artiklaa.

Tutkivalla virkamiehellä on tehtäviään hoitaessaan oikeus tutustua kaikkiin arvopaperimarkkinaviranomaisen valvontatoimiensa puitteissa keräämiin asiakirjoihin ja tietoihin.

3. Saatettuaan tutkimuksensa päätökseen ja ennen havainnot sisältävän asiakirja-aineiston toimittamista arvopaperimarkkinaviranomaiselle tutkiva virkamies antaa tutkimusten kohteena olleille henkilöille tilaisuuden tulla kuulluiksi tutkimuksen kohteena olevista asioista. Tutkiva virkamies perustaa havaintonsa yksinomaan tosiseikkoihin, joista asianomaiset henkilöt ovat voineet esittää huomautuksensa.

Tämän artiklan mukaisten tutkimusten aikana on täysimääräisesti kunnioitettava asianomaisten henkilöiden puolustautumisoikeuksia.

4. Toimittaessaan havainnot sisältävän asiakirja-aineiston arvopaperimarkkinaviranomaiselle tutkiva virkamies ilmoittaa tästä tutkimusten kohteena oleville henkilöille. Tutkimusten kohteena olevilla henkilöillä on oikeus tutustua asiakirja-aineistoon, jollei muiden henkilöiden liikesalaisuuksien suojelemiseen liittyvistä oikeutetuista eduista muuta johdu. Oikeus tutustua asiakirja-aineistoon ei ulotu kolmansia osapuolia koskeviin luottamuksellisiin tietoihin.

5. Tutkivan virkamiehen havainnot sisältävän asiakirja-aineiston perusteella ja kuultuaan 67 artiklan mukaisesti tutkimusten kohteena olevia henkilöitä, jos nämä ovat sitä pyytäneet, arvopaperimarkkinaviranomainen päättää, ovatko tutkimusten kohteena olevat henkilöt syyllistyneet yhteen tai useampaan liitteessä I lueteltuun rikkomiseen, ja jos ovat, toteuttaa valvontatoimenpiteen 73 artiklan mukaisesti ja määrää sakon 65 artiklan mukaisesti.

6. Tutkiva virkamies ei osallistu asian käsittelyyn arvopaperimarkkinaviranomaisessa eikä puutu muullakaan tavalla arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksentekoprosessiin.

7. Komissio antaa lisää menettelysääntöjä sakkojen tai uhkasakkojen määräämistä koskevan oikeuden käytöstä, mukaan luettuina puolustautumisoikeuksia koskevat säännökset, ajalliset säännökset ja sakkojen tai uhkasakkojen perimistä koskevat säännökset, sekä antaa yksityiskohtaiset säännöt seuraamusten määräämisen ja täytäntöönpanon vanhentumisajoista.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut säännöt hyväksytään delegoiduilla säädöksillä 82 artiklan mukaisesti.

▼B

8. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa asian asianomaisten kansallisten viranomaisten käsiteltäväksi syytetoimia varten, jos se tämän asetuksen mukaisia tehtäviä hoitaessaan havaitsee vakavia viitteitä sellaisten tosiseikkojen mahdollisesta olemassaolosta, jotka saattavat täyttää rikoksen tunnusmerkistön. Lisäksi arvopaperimarkkinaviranomainen pidättäytyy määräämästä sakkoja tai uhkasakkoja tapauksissa, joissa aiempi samanlaisen tosiseikan tai olennaisilta osiltaan samanlaisten tosiseikkojen perusteella annettu vapauttava tai langettava päätös on tullut lainvoimaiseksi kansallisen oikeuden mukaisen rikosoikeudellisen menettelyn seurauksena.

65 artikla

Sakot

1. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen toteaa 64 artiklan 5 kohdan mukaisesti, että kauppatietorekisteri on tahallisesti tai tuottamuksellisesti syyllistynyt johonkin liitteessä I lueteltuun rikkomiseen, se tekee päätöksen tämän artiklan 2 kohdan mukaisen sakon määräämisestä.

Kauppatietorekisterin suorittama rikkominen katsotaan tahallisesti tehdyksi, jos arvopaperimarkkinaviranomainen havaitsee objektiivisia tekijöitä, jotka osoittavat, että kauppatietorekisteri tai sen ylin johto toimi tarkoituksellisesti rikkomisen tehdessään.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen sakkojen perusmäärät määritetään seuraavasti:

a) liitteessä I olevan I jakson c alakohdassa, liitteessä I olevan II jakson c–g alakohdassa sekä liitteessä I olevan III jakson a ja b alakohdassa tarkoitettujen rikkomisten osalta sakkojen määrät ovat vähintään 10 000 euroa ja enintään 20 000 euroa;

b) liitteessä I olevan I jakson a, b ja d–h alakohdassa ja liitteessä I olevan II jakson a, b ja h alakohdassa tarkoitettujen rikkomisten osalta sakkojen määrät ovat vähintään 5 000 euroa ja enintään 10 000 euroa.

Päättäessään, onko sakkojen perusmäärän oltava ensimmäisessä alakohdassa vahvistettujen rajojen ala-, keski- vai yläkohdassa, arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa huomioon kyseisen kauppatietorekisterin edellisen tilikauden liikevaihdon. Perusmäärän on oltava rajan alakohdassa niiden kauppatietorekisterien osalta, joiden vuotuinen liikevaihto on alle miljoona euroa, rajan keskikohdassa niiden kauppatietorekisterien osalta, joiden liikevaihto on 1–5 miljoonaa euroa, ja rajan yläkohdassa niiden kauppatietorekisterien osalta, joiden vuotuinen liikevaihto on yli 5 miljoonaa euroa.

3. Edellä 2 kohdassa vahvistettuja perusmääriä mukautetaan tarvittaessa ottamalla huomioon raskauttavat tai lieventävät tekijät liitteessä II vahvistettujen asianmukaisten kertoimien mukaisesti.

Asianmukaisia raskauttavia kertoimia sovelletaan perusmäärään yksi kerrallaan. Jos sovelletaan useampaa kuin yhtä raskauttavaa kerrointa, perusmäärän ja kunkin yksittäisen raskauttavan kertoimen soveltamisesta saadun määrän välinen erotus lisätään perusmäärään.

▼B

Asianmukaisia lieventäviä kertoimia sovelletaan perusmäärään yksi kerrallaan. Jos sovelletaan useampaa kuin yhtä lieventävää kerrointa, perusmäärän ja kunkin yksittäisen lieventävän kertoimen soveltamisesta saadun määrän välinen erotus vähennetään perusmäärästä.

4. Sen estämättä, mitä 2 ja 3 kohdassa säädetään, sakon määrä saa olla enintään 20 prosenttia kyseisen kauppatietorekisterin edellisen tilikauden liikevaihdosta, mutta jos kauppatietorekisteri on suoraan tai välillisesti hyötynyt rikkomisesta taloudellisesti, sakon määrän on oltava vähintään yhtä suuri kuin kyseinen hyöty.

Jos kauppatietorekisterin teko tai laiminlyönti muodostaa useamman kuin yhden liitteessä I luetelluista rikkomisista, sovelletaan ainoastaan 2 ja 3 kohdan mukaisesti laskettua korkeampaa ja yhteen näistä rikkomisista liittyvää sakkoa.

66 artikla

Uhkasakot

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen määrää päätöksellä uhkasakkoja pakottaakseen

a) kauppatietorekisterin lopettamaan rikkomisen 73 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla tehdyn päätöksen mukaisesti; tai

b) 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun henkilön

i) antamaan täydellisinä tiedot, joita on pyydetty 61 artiklan nojalla tehdyllä päätöksellä;

ii) suostumaan tutkimukseen ja erityisesti toimittamaan täydelliset asiakirjat, tiedot, menettelyt tai muun pyydetyn aineiston ja täydentämään ja oikaisemaan muita tietoja, jotka on toimitettu 62 artiklan nojalla tehdyllä päätöksellä käynnistetyssä tutkimuksessa; tai

iii) suostumaan 63 artiklan nojalla tehdyllä päätöksellä määrättyyn paikalla tehtävään tarkastukseen.

2. Uhkasakkojen on oltava tehokkaita ja oikeasuhteisia. Uhkasakkojen määrä määrätään kutakin viivästyspäivää kohden.

3. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, uhkasakkojen määrä on 3 prosenttia edeltävän tilikauden keskimääräisestä päivävaihdosta tai, luonnollisten henkilöiden ollessa kyseessä, 2 prosenttia edellisen kalenterivuoden keskimääräisestä päivätulosta. Se on laskettava uhkasakon määräämisestä tehdyssä päätöksessä määrätystä päivästä alkaen.

4. Uhkasakko määrätään enintään kuuden kuukauden ajaksi arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksen tiedoksi antamisesta. Tämän ajanjakson päätyttyä arvopaperimarkkinaviranomainen tarkastelee toimenpidettä uudelleen.

▼B

67 artikla

Asianosaisten kuuleminen

1. Ennen 65 ja 66 artiklan mukaisen sakkoa tai uhkasakkoa koskevan päätöksen antamista arvopaperimarkkinaviranomainen antaa henkilöille, joita menettely koskee, tilaisuuden esittää huomautuksensa arvopaperimarkkinaviranomaisen toteamista seikoista. Arvopaperimarkkinaviranomainen perustaa päätöksensä ainoastaan niihin todettuihin seikkoihin, joista ne henkilöt, joita menettely koskee, ovat voineet esittää huomautuksensa.

2. Menettelyissä on kunnioitettava täysin niiden henkilöiden puolustautumisoikeuksia, joita menettely koskee. Heillä on oikeus tutustua arvopaperimarkkinaviranomaisen asiakirja-aineistoon, jollei muiden henkilöiden liikesalaisuuksien suojelemiseen liittyvistä oikeutetuista eduista muuta johdu. Oikeus tutustua asiakirja-aineistoon ei ulotu luottamuksellisiin tietoihin eikä arvopaperimarkkinaviranomaisen sisäisiin valmisteleviin asiakirjoihin.

68 artikla

Sakkojen ja uhkasakkojen julkistaminen, luonne, täytäntöönpano ja kohdentaminen

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkistaa jokaisen sakon ja uhkasakon, joka on määrätty 65 ja 66 artiklan mukaisesti, paitsi jos julkistaminen vaarantaisi vakavasti finanssimarkkinat tai aiheuttaisi kohtuutonta haittaa asianosaisille. Tällainen julkistaminen ei saa sisältää asetuksessa (EY) N:o 45/2001 tarkoitettuja henkilötietoja.

2. Edellä olevan 65 ja 66 artiklan mukaisesti määrätyt sakot ja uhkasakot ovat luonteeltaan hallinnollisia.

3. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen päättää olla määräämättä sakkoja tai uhkasakkoja, se ilmoittaa asiasta Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille sekä esittää päätöksensä syyt.

4. Edellä olevan 65 ja 66 artiklan mukaisesti määrätyt sakot ja uhkasakot ovat täytäntöönpanokelpoisia.

Täytäntöönpanoon sovelletaan sen valtion säännöksiä lainkäytöstä riita-asioissa, jonka alueella täytäntöönpano tapahtuu. Täytäntöönpanomääräyksen antaa, tutkimatta muuta kuin täytäntöönpanoasiakirjan oikeaperäisyyden, viranomainen, jonka kunkin jäsenvaltion hallitus määrää tähän tehtävään ja josta se ilmoittaa arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja Euroopan unionin tuomioistuimelle.

Kun nämä muodollisuudet on hakijan vaatimuksesta täytetty, tämä voi hakea täytäntöönpanoa kansallisen oikeuden mukaisesti saattamalla asian suoraan toimivaltaisen elimen käsiteltäväksi.

Täytäntöönpanoa voidaan lykätä vain Euroopan unionin tuomioistuimen päätöksellä. Asianomaisen jäsenvaltion tuomioistuinten toimivaltaan kuuluu kuitenkin tutkia, onko päätös pantu täytäntöön virheellisesti.

5. Sakkojen ja uhkasakkojen määrät kohdennetaan Euroopan unionin yleiseen talousarvioon.

▼B

69 artikla

Muutoksen hakeminen Euroopan unionin tuomioistuimelta

Euroopan unionin tuomioistuimella on täysi harkintavalta tutkiessaan valitukset päätöksistä, joilla arvopaperimarkkinaviranomainen on määrännyt sakon tai uhkasakon. Se voi kumota sakon tai uhkasakon tai alentaa tai korottaa sitä.

70 artikla

Liitteen II muuttaminen

Finanssimarkkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 82 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat toimenpiteitä liitteen II muuttamiseksi.

71 artikla

Rekisteröinnin peruuttaminen

1. Rajoittamatta 73 artiklan soveltamista arvopaperimarkkinaviranomaisen on peruutettava kauppatietorekisterin rekisteröinti, jos kauppatietorekisteri

a) nimenomaisesti luopuu rekisteröinnistä tai ei ole tarjonnut palveluja kuuden edellisen kuukauden aikana;

b) on saanut rekisteröinnin virheellisten tietojen perusteella tai millä tahansa muilla epärehellisillä keinoilla;

c) ei enää täytä rekisteröintinsä edellytyksiä.

2. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on viipymättä ilmoitettava asianomaiselle 57 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle toimivaltaiselle viranomaiselle päätöksestään peruuttaa kauppatietorekisterin rekisteröinti.

3. Jos sellaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jossa kauppatietorekisteri tarjoaa palvelujaan ja harjoittaa toimintaansa, katsoo, että jokin 1 kohdassa tarkoitetuista edellytyksistä on täyttynyt, se voi pyytää arvopaperimarkkinaviranomaista tutkimaan, täyttyvätkö kyseisen kauppatietorekisterin rekisteröinnin peruuttamista koskevat edellytykset. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen päättää olla peruuttamatta kyseisen kauppatietorekisterin rekisteröintiä, sen on perusteltava päätöksensä kaikilta osin.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen on 22 artiklan mukaisesti nimetty viranomainen.

72 artikla

Valvontamaksut

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen veloittaa kauppatietorekistereiltä maksut tämän asetuksen mukaisesti ja 3 kohdan nojalla annettujen delegoitujen säädösten mukaisesti. Maksuilla on katettava kokonaan kauppatietorekisterien rekisteröinnistä ja valvonnasta arvopaperimarkkinaviranomaiselle aiheutuvat menot sekä korvattava mahdolliset kustannukset, joita toimivaltaisille viranomaisille voi aiheutua tämän asetuksen mukaisten tehtävien hoitamisesta, erityisesti 74 artiklan mukaisesta tehtävien siirtämisestä.

▼B

2. Kauppatietorekisteriltä veloitettavan maksun määrän on katettava kaikki hallinnolliset kustannukset, joita arvopaperimarkkinaviranomaiselle aiheutuu sen rekisteröinti- ja valvontatoimista, ja sen on oltava oikeassa suhteessa kyseisen kauppatietorekisterin liikevaihtoon.

3. Komissio antaa 82 artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, jolla se määrittelee tarkemmin maksujen lajin, maksujen kohteet, maksujen määrän ja maksutavan.

73 artikla

Arvopaperimarkkinaviranomaisen valvontatoimenpiteet

1. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen toteaa 64 artiklan 5 kohdan mukaisesti, että kauppatietorekisteri on syyllistynyt johonkin liitteessä I lueteltuun rikkomiseen, se tekee yhden tai useamman seuraavista päätöksistä:

a) vaatii kauppatietorekisteriä lopettamaan rikkomisen;

b) määrää sakkoja 65 artiklan mukaisesti;

c) antaa julkisia ilmoituksia;

d) viimeisenä keinona peruuttaa kauppatietorekisterin rekisteröinnin.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa 1 kohdassa tarkoitettuja päätöksiä tehdessään huomioon rikkomisen luonteen ja vakavuuden seuraavien perusteiden osalta:

a) rikkomisen kesto ja toistuvuus;

b) onko rikkominen paljastanut vakavia tai järjestelmään liittyviä heikkouksia yrityksen menettelyissä tai hallintojärjestelmissä tai sisäisessä valvonnassa;

c) onko rikkominen aiheuttanut rahoitusrikoksen tai helpottanut sitä tai muuten vaikuttanut siihen;

d) onko rikkominen tapahtunut tahallisesti vai tuottamuksellisesti.

3. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on annettava kaikki 1 kohdan mukaisesti tehdyt päätökset viipymättä tiedoksi asianomaiselle kauppatietorekisterille sekä ilmoitettava niistä jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle. Sen on julkaistava kaikki tällaiset päätökset verkkosivustollaan kymmenen työpäivän kuluessa päätöksen tekopäivästä.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen julkistaessa päätöksensä ensimmäisen alakohdan mukaisesti sen on myös julkisesti ilmoitettava asianomaisen kauppatietorekisterin oikeudesta valittaa päätöksestä ja tapauksen mukaan siitä, että tuollainen valitus on tehty, mainiten samalla, että kyseisellä valituksella ei ole lykkäävää vaikutusta, sekä arvopaperimarkkinaviranomaisen valituslautakunnan mahdollisuudesta keskeyttää riitautetun päätöksen soveltaminen asetuksen (EU) N:o 1095/2010 60 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

▼B

74 artikla

Tehtävien siirtäminen arvopaperimarkkinaviranomaiselta toimivaltaisille viranomaisille

1. Jos valvontatehtävän asianmukainen suorittaminen sitä edellyttää, arvopaperimarkkinaviranomainen voi siirtää määrättyjä valvontatehtäviä jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan nojalla antamiensa ohjeiden mukaisesti. Kyseisiin määrättyihin valvontatehtäviin voi erityisesti kuulua valtuus esittää 61 artiklan mukaisia tietojensaantipyyntöjä sekä suorittaa 62 artiklan ja 63 artiklan 6 kohdan mukaisia tutkimuksia ja paikalla tehtäviä tarkastuksia.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen kuulee asianomaista toimivaltaista viranomaista ennen tehtävän siirtämistä. Tällainen kuuleminen koskee

a) siirrettävän tehtävän laajuutta;

b) tehtävän suorittamisen aikataulua; ja

c) tarvittavien tietojen toimittamista arvopaperimarkkinaviranomaisen toimesta ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

3. Komission 72 artiklan 3 kohdan nojalla antaman maksuja koskevan asetuksen mukaisesti arvopaperimarkkinaviranomainen korvaa siirrettyjen tehtävien hoitamisesta toimivaltaiselle viranomaiselle aiheutuneet kustannukset.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen tarkastelee 1 kohdassa tarkoitettua päätöstä uudelleen asianmukaisin väliajoin. Tehtävien siirtäminen voidaan peruuttaa milloin tahansa.

5. Tehtävien siirtäminen ei vaikuta arvopaperimarkkinaviranomaisen vastuuseen eikä rajoita arvopaperimarkkinaviranomaisen mahdollisuutta johtaa ja valvoa siirrettyä tehtävää. Tämän asetuksen mukaisia valvontatehtäviä, rekisteröintipäätökset, lopulliset arvioinnit ja rikkomisten seurantaa koskevat päätökset mukaan luettuina, ei saa siirtää.

2 LUKU

Suhteet kolmansiin maihin

75 artikla

Vastaavuus ja kansainväliset sopimukset

1. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksen, jossa todetaan, että kolmannen maan oikeudellisilla järjestelyillä ja valvontajärjestelyillä on varmistettu, että

a) kyseisessä kolmannessa maassa toimiluvan saaneet kauppatietorekisterit noudattavat oikeudellisesti sitovia vaatimuksia, jotka vastaavat tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia;

b) kauppatietorekisterit ovat jatkuvasti tehokkaan valvonnan ja täytäntöönpanotoimien alaisia kyseisessä kolmannessa maassa; ja

▼B

c) salassapitovelvollisuutta koskevat takeet ovat olemassa, mikä koskee myös niiden liikesalaisuuksien suojaa, jotka viranomaiset jakavat kolmansien osapuolten kanssa, ja nämä takeet vastaavat vähintään tässä asetuksessa vaadittua tasoa.

Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 86 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Komissio antaa tarvittaessa ja joka tapauksessa hyväksyttyään 1 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen neuvostolle suosituksia sellaisten kansainvälisten sopimusten neuvottelemisesta asiaankuuluvan kolmannen maan kanssa, jotka koskevat molemminpuolista oikeutta tutustua kyseiseen kolmanteen maahan sijoittautuneissa kauppatietorekistereissä oleviin johdannaissopimuksia koskeviin tietoihin ja näiden tietojen vaihtoa siten, että varmistetaan, että kaikki unionin viranomaisten, myös arvopaperimarkkinaviranomaisen, tehtäviensä hoitamiseen tarvitsemat tiedot ovat välittömästi ja jatkuvasti niiden saatavilla.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen sopimusten tekemisen jälkeen ja niiden mukaisesti arvopaperimarkkinaviranomaisen on vahvistettava järjestelyt, joita sovelletaan yhteistyöhön asianomaisten kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Järjestelyissä on määritettävä tarkemmin ainakin

a) mekanismi, jolla tietoja vaihdetaan yhtäältä arvopaperimarkkinaviranomaisen ja tämän asetuksen mukaisia tehtäviä hoitavien unionin muiden viranomaisten sekä toisaalta asianomaisten kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten välillä; ja

b) valvontatoiminnan koordinointia koskevat menettelyt.

4. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on sovellettava asetusta (EY) N:o 45/2001, kun on kyse henkilötietojen luovuttamisesta kolmanteen maahan.

76 artikla

Yhteistyöjärjestelyt

Sellaisten kolmansien maiden asianomaiset viranomaiset, joiden lainkäyttöalueelle ei ole sijoittautunut kauppatietorekisteriä, voivat ottaa yhteyden arvopaperimarkkinaviranomaiseen vahvistaakseen yhteistyöjärjestelyt tietojen saamiseksi unionin kauppatietorekistereissä olevista johdannaissopimuksista.

Arvopaperimarkkinaviranomainen voi vahvistaa näiden asianomaisten viranomaisten kanssa yhteistyöjärjestelyt, jotka koskevat sellaisten tietojen saamista unionin kauppatietorekistereissä olevista johdannaissopimuksista, joita nämä viranomaiset tarvitsevat täyttääkseen velvollisuutensa ja toimeksiantonsa, edellyttäen, että salassapitovelvollisuutta koskevat takeet ovat olemassa, mihin kuuluu myös se, että viranomaiset suojaavat liikesalaisuudet, jotka ne jakavat kolmansien osapuolten kanssa.

77 artikla

Kauppatietorekisterien tunnustaminen

1. Kolmanteen maahan sijoittautunut kauppatietorekisteri voi tarjota palveluja ja suorittaa toimintoja unioniin sijoittautuneille yhteisöille 9 artiklan soveltamiseksi vasta sen jälkeen, kun arvopaperimarkkinaviranomainen on tunnustanut sen 2 kohdan mukaisesti.

▼B

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun kauppatietorekisterin on toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle tunnustamista koskeva hakemus kaikkine tarvittavine tietoineen, mukaan lukien vähintään tiedot, joita tarvitaan sen tarkistamiseen, että kauppatietorekisteri on saanut toimiluvan ja että sitä valvotaan tehokkaasti sellaisessa kolmannessa maassa,

a) jonka osalta komissio on tunnustanut 75 artiklan 1 kohdan mukaisella täytäntöönpanosäädöksellä, että maalla on vastaava ja täytäntöönpanokelpoinen sääntely- ja valvontakehys;

b) joka on tehnyt unionin kanssa 75 artiklan 2 kohdan mukaisen kansainvälisen sopimuksen; ja

c) joka on toteuttanut 75 artiklan 3 kohdan mukaiset yhteistyöjärjestelyt, joilla varmistetaan, että kaikki tarvittavat tiedot ovat välittömästi ja jatkuvasti unionin viranomaisten, myös arvopaperimarkkinaviranomaisen, saatavilla.

Arvopaperimarkkinaviranomainen arvioi 30 työpäivän kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta, sisältääkö se kaikki tarvittavat tiedot. Jos hakemus ei ole täydellinen, arvopaperimarkkinaviranomaisen on asetettava määräaika, johon mennessä tunnustamista hakevan kauppatietorekisterin on toimitettava lisätietoja.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on annettava tunnustamista hakevalle kauppatietorekisterille 180 työpäivän kuluessa täydellisen hakemuksen jättämisestä perusteltu kirjallinen ilmoitus siitä, onko tunnustaminen myönnetty vai evätty.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on julkaistava verkkosivustollaan luettelo tämän asetuksen mukaisesti tunnustetuista kauppatietorekistereistä.

VII OSASTO

KAUPPATIETOREKISTEREITÄ KOSKEVAT VAATIMUKSET

78 artikla

Yleiset vaatimukset

1. Kauppatietorekisterillä on oltava vahvat päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyt, joihin sisältyvät selkeä organisaatiorakenne, jossa vastuualueet on määritelty yksityiskohtaisesti, avoimesti ja kattavasti, sekä riittävät sisäisen valvonnan menetelmät, mukaan luettuina luotettavat hallinto- ja laskentamenetelmät, joilla estetään kaikenlainen luottamuksellisten tietojen ilmaiseminen.

2. Kauppatietorekisterin on pidettävä yllä ja käytettävä tehokkaita kirjallisia organisaatio- ja hallintojärjestelyjä havaitakseen ja käsitelläkseen mahdollisia eturistiriitoja, jotka koskevat sen johtoa, työntekijöitä tai muita heihin merkittävän sidonnaisuuden vuoksi suoraan tai välillisesti yhteydessä olevia henkilöitä.

3. Kauppatietorekisterin on omaksuttava asianmukaiset toimintatavat ja menettelyt, jotka riittävät varmistamaan, että kyseinen kauppatietorekisteri, mukaan lukien sen johto ja työntekijät, noudattavat kaikkia tämän asetuksen säännöksiä.

▼B

4. Kauppatietorekisterin on pidettävä yllä ja käytettävä asianmukaista organisaatiorakennetta, jolla varmistetaan sen palvelujen tarjoamisen ja toiminnan harjoittamisen jatkuvuus ja säännönmukaisuus. Sen on käytettävä tarkoituksenmukaisia ja oikeasuhteisia järjestelmiä, voimavaroja ja menettelyjä.

5. Jos kauppatietorekisteri tarjoaa oheispalveluja, esimerkiksi kauppojen vahvistamista, kauppojen täsmäytystä, luottovastuutapahtumapalvelua taikka salkkujen täsmäytys- tai tiivistämispalveluja, kauppatietorekisterin on säilytettävä kyseiset oheispalvelut operatiivisesti erillään kauppatietorekisterin keskitetystä, johdannaisia koskevien tietojen keruu- ja ylläpitotehtävästä.

6. Kauppatietorekisterin ylimmän johdon ja sen hallituksen jäsenten on oltava riittävän hyvämaineisia ja kokeneita kyseisen kauppatietorekisterin järkevän ja vakaan hoidon varmistamiseksi.

7. Kauppatietorekisterin vaatimusten, jotka koskevat 9 artiklassa vahvistetun ilmoitusvelvollisuuden piiriin kuuluvien yritysten pääsyä kyseiseen rekisteriin, on oltava objektiiviset, syrjimättömät ja julkiset. Kauppatietorekisterin on annettava palveluntarjoajille syrjimätön pääsy kauppatietorekisterissä oleviin tietoihin sillä edellytyksellä, että asianomaiset vastapuolet ovat antaneet suostumuksensa. Pääsyä rajoittavat vaatimukset sallitaan ainoastaan, jos niillä pyritään hallitsemaan kauppatietorekisterin ylläpitämiin tietoihin kohdistuvaa riskiä.

8. Kauppatietorekisterin on julkistettava tämän asetuksen mukaisesti tarjottaviin palveluihin liittyvät hinnat ja maksut. Sen on julkistettava jokaisen erikseen suoritettavan palvelun hinnat ja maksut, mukaan luettuina alennukset ja hyvitykset sekä perusteet näiden vähennysten saamiseksi. Sen on annettava raportoivien yhteisöjen päästä käyttämään erityispalveluja erikseen. Kauppatietorekisterin veloittamien hintojen ja maksujen on oltava sidoksissa kustannuksiin.

79 artikla

Toimintavarmuus

1. Kauppatietorekisterin on yksilöitävä toiminnallisen riskin lähteet ja saatettava ne mahdollisimman vähäisiksi kehittämällä asianmukaisia järjestelmiä, tarkastuksia ja menettelyjä. Järjestelmien on oltava luotettavia ja turvallisia, ja niissä on oltava riittävästi kapasiteettia vastanotettujen tietojen käsittelemiseen.

2. Kauppatietorekisterin on otettava käyttöön ja pantava täytäntöön asianmukaiset liiketoiminnan jatkuvuutta koskevat toimintapolitiikka ja palautumissuunnitelma, joiden tavoitteena on varmistaa kauppatietorekisterin toimintojen säilyminen, toiminnan nopea palautuminen ja kauppatietorekisterin velvollisuuksien täyttäminen, sekä ylläpidettävä niitä. Suunnitelmaan on sisällyttävä ainakin varmuuskopiointijärjestelyjen käyttöönotto.

3. Kauppatietorekisterin, jonka rekisteröinti on peruutettu, on varmistettava asianmukainen korvattavuus, mukaan luettuna tietojen siirto muille kauppatietorekistereille ja raportoinnin suuntaaminen uudelleen muille kauppatietorekistereille.

▼B

80 artikla

Tietojen turvaaminen ja rekisteröinti

1. Kauppatietorekisterin on varmistettava 9 artiklan mukaisesti vastaanotettujen tietojen luottamuksellisuus, eheys ja suojaaminen.

2. Kauppatietorekisteri voi käyttää tämän asetuksen nojalla saamiaan tietoja kaupallisiin tarkoituksiin vain, jos asianomaiset vastapuolet ovat antaneet suostumuksensa.

3. Kauppatietorekisterin on viipymättä rekisteröitävä 9 artiklan mukaisesti vastaanotetut tiedot ja säilytettävä niitä vähintään kymmenen vuoden ajan asianomaisten sopimusten päättymisen jälkeen. Sen on käytettävä nopeita ja tehokkaita rekisterinpitomenettelyjä rekisteröityjä tietoja koskevien muutosten dokumentoimiseksi.

4. Kauppatietorekisterin on laskettava positiot 9 artiklan mukaisesti ilmoitettujen johdannaissopimusten tietojen perusteella johdannaislajin ja raportoivan yhteisön mukaan.

5. Kauppatietorekisterin on sallittava se, että sopimuspuolet pääsevät kyseistä sopimusta koskeviin tietoihin ja voivat oikaista niitä viipymättä.

6. Kauppatietorekisterin on toteutettava kaikki kohtuulliset toimet estääkseen järjestelmiinsä sisältyvien tietojen väärinkäytön.

Luonnollinen henkilö, jolla on merkittävä sidonnaisuus kauppatietorekisteriin, tai oikeushenkilö, jolla on emo- tai tytäryrityssuhde kauppatietorekisterin kanssa, ei saa käyttää kauppatietorekisterin rekisteröimiä luottamuksellisia tietoja kaupalliseen tarkoitukseen.

81 artikla

Avoimuus ja tietojen saatavuus

1. Kauppatietorekisterin on säännöllisesti ja helposti saavutettavissa olevalla tavalla julkaistava sille ilmoitettujen sopimusten kokonaispositiot johdannaislajeittain.

2. Kauppatietorekisterin on kerättävä ja ylläpidettävä tietoja ja varmistettava, että 3 kohdassa tarkoitetuilla tahoilla on suora ja välitön pääsy kaikkiin niihin johdannaissopimusten tietoihin, joita ne tarvitsevat täyttääkseen velvollisuutensa ja toimeksiantonsa.

▼M7

3. Kauppatietorekisterin on annettava tarpeelliset tiedot seuraavien tahojen saataville, jotta ne voivat toteuttaa tehtävänsä ja toimeksiantonsa:

a) arvopaperimarkkinaviranomainen;

b) pankkiviranomainen;

c) vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen;

▼M7

d) järjestelmäriskikomitea;

e) niitä keskusvastapuolia valvova toimivaltainen viranomainen, joilla on pääsy kauppatietorekistereihin;

f) ilmoitettavien sopimusten markkinapaikkoja valvova toimivaltainen viranomainen;

g) EKPJ:n asiaankuuluvat jäsenet, mukaan lukien EKP sen hoitaessa tehtäviään yhteisen valvontamekanismin puitteissa neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 ([1]) mukaisesti;

h) sellaisen kolmannen maan asianomaiset viranomaiset, joka on tehnyt unionin kanssa 75 artiklassa tarkoitetun kansainvälisen sopimuksen;

i) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/25/EY ([2]) 4 artiklan nojalla nimitetyt valvontaviranomaiset;

j) asiaankuuluvat unionin arvopaperi- ja markkinaviranomaiset, joiden valvontavastuut ja -tehtävät kattavat tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat sopimukset, markkinat, osallistujat ja kohde-etuudet;

k) kolmannen maan asianomaiset viranomaiset, jotka ovat tehneet arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa 76 artiklassa tarkoitetun yhteistyöjärjestelyn;

l) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 713/2009 ([3]) perustettu energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirasto;

m) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU ([4]) 3 artiklan mukaisesti nimetyt kriisinratkaisuviranomaiset;

n) asetuksella (EU) N:o 806/2014 perustettu kriisinratkaisuneuvosto;

o) asetusten (EU) N:o 1024/2013 ja (EU) N:o 909/2014 sekä direktiivien 2003/41/EY, 2009/65/EY, 2011/61/EU, 2013/36/EU ja 2014/65/EU mukaiset toimivaltaiset viranomaiset tai kansalliset toimivaltaiset viranomaiset ja direktiivin 2009/138/EY mukaiset valvontaviranomaiset;

p) tämän asetuksen 10 artiklan 5 kohdan mukaisesti nimetyt toimivaltaiset viranomaiset.

([1]) Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/25/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, julkisista ostotarjouksista (EUVL L 142, 30.4.2004, s. 12).

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 713/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston perustamisesta (EUVL L 211, 14.8.2009, s. 1).

([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

▼M4

Kauppatietorekisterin on toimitettava tiedot toimivaltaisille viranomaisille asetuksen (EU) No 600/2014 ([1]) 26 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti.

▼B

4. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on jaettava tiedot muiden asianomaisten unionin viranomaisten kanssa, jotka tarvitsevat niitä tehtäviensä hoitamiseen.

5. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii EKPJ:n jäseniä kuultuaan luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään tarkemmin 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen antamistiheys ja yksityiskohdat sekä toimintaa koskevat standardit, joita tarvitaan rekisterien tietojen kokoamiseksi ja vertailemiseksi ja joiden avulla 3 kohdassa tarkoitetuilla tahoilla on pääsy tarvittaviin tietoihin. Näillä teknisten sääntelystandardien luonnoksilla pyritään varmistamaan, että 1 kohdan mukaisesti julkaistujen tietojen nojalla ei ole mahdollista tunnistaa minkään sopimuksen mitään osapuolta.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

82 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. Siirretään 1 artiklan 6 kohdassa, 64 artiklan 7 kohdassa, 70 artiklassa, 72 artiklan 3 kohdassa ja 85 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle määräämättömäksi ajaksi.

3. Komissio pyrkii kuulemaan arvopaperimarkkinaviranomaista ennen delegoidun säädöksen hyväksymistä.

4. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 1 artiklan 6 kohdassa, 64 artiklan 7 kohdassa, 70 artiklassa, 72 artiklan 3 kohdassa ja 85 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 600/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 84).

▼B

6. Edellä olevien 1 artiklan 6 kohdan, 64 artiklan 7 kohdan, 70 artiklan, 72 artiklan 3 kohdan ja 85 artiklan 2 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kolmella kuukaudella.

VIII OSASTO

YHTEISET SÄÄNNÖKSET

83 artikla

Salassapitovelvollisuus

1. Salassapitovelvollisuus koskee kaikkia henkilöitä, jotka ovat tai ovat olleet 22 artiklan mukaisesti nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten ja 81 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten tai arvopaperimarkkinaviranomaisen palveluksessa taikka toimivaltaisten viranomaisten tai arvopaperimarkkinaviranomaisen valtuutuksella toimivien tilintarkastajien ja asiantuntijoiden palveluksessa. Näiden henkilöiden näissä tehtävissä saamia luottamuksellisia tietoja ei saa ilmaista toiselle henkilölle tai viranomaiselle muutoin kuin tiivistetysti tai kootusti niin, ettei niistä voida tunnistaa yksittäistä keskusvastapuolta, kauppatietorekisteriä tai muuta henkilöä, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta tapauksiin, jotka kuuluvat rikos- tai vero-oikeuden tai tämän asetuksen soveltamisalaan.

2. Kun keskusvastapuoli on asetettu konkurssiin tai pakolliseen selvitystilaan, luottamuksellisia tietoja, jotka eivät koske kolmansia osapuolia, voidaan ilmaista siviili- tai kauppaoikeudellisessa menettelyssä, jos se on tarpeen menettelyn toteuttamiseksi.

3. Tämän asetuksen nojalla luottamuksellisia tietoja saavilla toimivaltaisilla viranomaisilla, arvopaperimarkkinaviranomaisella, elimillä sekä muilla luonnollisilla henkilöillä tai oikeushenkilöillä kuin toimivaltaisilla viranomaisilla on oikeus käyttää saamiaan tietoja ainoastaan velvollisuuksiensa hoitamiseen, kun kyseessä ovat toimivaltaiset viranomaiset, ja tässä asetuksessa tarkoitettujen tehtäviensä hoitamiseen tai, kun kyseessä ovat muut viranomaiset, elimet taikka luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, sitä tarkoitusta varten, johon kyseisiä tietoja niille toimitettiin ja/tai kyseisten tehtävien hoitoon nimenomaan liittyvän hallinnollisen tai oikeudellisen menettelyn yhteydessä, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta tapauksiin, jotka kuuluvat rikos- tai vero-oikeuden soveltamisalaan. Tiedot vastaanottava viranomainen saa kuitenkin käyttää niitä muihinkin ei-kaupallisiin tarkoituksiin arvopaperimarkkinaviranomaisen, toimivaltaisen viranomaisen tai tiedot antavan muun viranomaisen, elimen tai henkilön suostumuksella.

4. Tämän asetuksen nojalla saatuja, vaihdettuja tai toimitettuja luottamuksellisia tietoja koskee 1, 2 ja 3 kohdassa säädetty salassapitovelvollisuus. Nämä ehdot eivät kuitenkaan estä arvopaperimarkkinaviranomaista, toimivaltaisia viranomaisia tai asianomaisia keskuspankkeja vaihtamasta tai toimittamasta tämän asetuksen ja muun sijoituspalveluyrityksiin, luottolaitoksiin, eläkerahastoihin, yhteissijoitusyrityksiin, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajiin, vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajiin, vakuutusyrityksiin, säänneltyihin markkinoihin tai markkinoiden ylläpitäjiin sovellettavan lainsäädännön mukaisia tai muuten tiedot

▼B

välittäneen toimivaltaisen viranomaisen tai muun viranomaisen tai elimen tai luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön suostumuksella annettuja luottamuksellisia tietoja.

5. Edellä oleva 1, 2 ja 3 kohta ei estä toimivaltaisia viranomaisia vaihtamasta tai toimittamasta kansallisen oikeuden mukaisesti luottamuksellisia tietoja, joita ei ole saatu toisen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta.

84 artikla

Tietojenvaihto

1. Toimivaltaisten viranomaisten, arvopaperimarkkinaviranomaisen ja muiden asianomaisten viranomaisten on viipymättä toimitettava toisilleen tiedot, jotka ovat tarpeen niiden tehtävien hoitamiseksi.

2. Toimivaltaiset viranomaiset, arvopaperimarkkinaviranomainen, muut asianomaiset viranomaiset ja muut elimet taikka luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, jotka vastaanottavat luottamuksellisia tietoja hoitaessaan tämän asetuksen mukaisia tehtäviään, saavat käyttää niitä ainoastaan tehtäviensä hoidon yhteydessä.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava tiedot asianomaisille EKPJ:n jäsenille, jos ne ovat näiden tehtävien hoitamisen kannalta olennaisia.

IX OSASTO

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

85 artikla

Kertomukset ja uudelleentarkastelu

1. Komissio tarkastelee uudelleen tätä asetusta ja laatii siitä yleiskertomuksen viimeistään 17 päivänä elokuuta 2015. Komissio antaa kertomuksen ja mahdolliset ehdotuksensa Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Komission on erityisesti

a) arvioitava yhteistyössä EKPJ:n jäsenten kanssa, tarvitaanko toimenpiteitä, joilla helpotetaan keskusvastapuolten pääsyä keskuspankkien maksuvalmiusjärjestelmiin;

b) arvioitava koordinoidusti arvopaperimarkkinaviranomaisen ja asianomaisten alojen viranomaisten kanssa finanssialan ulkopuolisten yritysten tekemien OTC-johdannaistransaktioiden merkitystä koko järjestelmän kannalta ja erityisesti tämän asetuksen vaikutuksia OTC-johdannaisten käyttöön finanssialan ulkopuolisissa yrityksissä;

c) arvioitava kokemusten valossa keskusvastapuolten valvontakehyksen toimintaa, valvontakollegioiden tehokkuus mukaan luettuna, 19 artiklan 3 kohdassa säädettyjä äänestysmenettelyjä ja arvopaperimarkkinaviranomaisen asemaa erityisesti keskusvastapuolten toimilupamenettelyn aikana;

▼B

d) arvioitava yhteistyössä arvopaperimarkkinaviranomaisen ja järjestelmäriskikomitean kanssa vakuusvaatimusten tehokkuutta myötäsyklisyyden vähentämiseksi ja tarvetta määritellä lisää toimintavalmiuksia tällä alalla;

e) arvioitava yhteistyössä arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa keskusvastapuolten vakuusvaatimuksia ja vakuuksien turvaamista koskevien politiikkojen kehitystä ja niiden mukauttamista käyttäjien erityistoimintoihin ja riskiprofiileihin.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetussa arvioinnissa on otettava huomioon unionin ja kansainvälisellä tasolla keskuspankkien välillä käynnissä olevan työn tulokset. Arvioinnissa on myös otettava huomioon keskuspankkien riippumattomuus ja niiden oikeus myöntää oman harkintansa mukaan pääsy maksuvalmiusjärjestelmiin, sekä mahdollinen tahaton vaikutus keskusvastapuolten käyttäytymiseen tai sisämarkkinoihin. Siihen mahdollisesti liittyvissä ehdotuksissa ei saa suoraan eikä välillisesti syrjiä mitään jäsenvaltiota tai jäsenvaltioiden ryhmää määrityspalvelujen paikkana.

2. Komissio laatii arvopaperimarkkinaviranomaista ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista kuultuaan viimeistään 17 päivänä elokuuta 2014 kertomuksen, jossa arvioidaan keskusvastapuolten saavuttamaa edistymistä ja toimia teknisten ratkaisujen kehittämisessä muina kuin käteisvaroina olevien vakuuksien siirtoon vaihtuvina vakuuksina keskusvastapuolille eläkejärjestelmien toimesta sekä mahdollisten toimenpiteiden tarvetta tällaisen ratkaisun löytämiseksi. Jos komissio katsoo, että ei ole ryhdytty tarvittaviin toimiin soveltuvien teknisten ratkaisujen kehittämiseksi ja että johdannaissopimuksille tehtävän keskitetyn määrityksen haitalliset vaikutukset tulevien eläkeläisten eläke-etuuksiin pysyvät muuttumattomina, sillä on valtuudet antaa 82 artiklan mukaisia delegoituja säädöksiä 89 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun määräajan jatkamiseksi kerran kahdella vuodella ja kerran yhdellä vuodella.

3. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava komissiolle kertomukset:

a) II osaston mukaisen määritysvelvollisuuden soveltamisesta ja erityisesti siitä, että määritysvelvollisuutta ei ole ennen tämän asetuksen voimaantulopäivää tehtyjen OTC-johdannaissopimusten osalta;

b) 5 artiklan 3 kohdan mukaisen yksilöimismenettelyn soveltamisesta;

c) 39 artiklassa säädettyjen erotteluvaatimusten soveltamisesta;

d) V osaston mukaisten yhteentoimivuusjärjestelyiden soveltamisalan laajentamisesta muiden rahoitusvälinelajien kuin siirtokelpoisten arvopapereiden ja rahamarkkinavälineiden transaktioihin;

e) keskusvastapuolten pääsystä markkinapaikoille, tiettyjen käytäntöjen vaikutuksista kilpailukykyyn ja vaikutuksesta likviditeetin pirstoutumiseen;

f) arvopaperimarkkinaviranomaisen henkilöstö- ja resurssitarpeista, jotka johtuvat sen tämän asetuksen mukaisten valtuuksien ja tehtävien hoitamisesta;

▼B

g) jäsenvaltioiden 14 artiklan 5 kohdan nojalla soveltamien lisävaatimusten vaikutuksesta.

Kertomukset on toimitettava komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2014 1 kohdan tarkoituksia varten. Ne on annettava myös Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

4. Pyydettyään järjestelmäriskikomitealta arviointia komissio laatii yhteistyössä jäsenvaltioiden ja arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa vuosikertomuksen, jossa arvioidaan mahdollisia järjestelmäriskejä ja yhteentoimivuusjärjestelyiden kustannusvaikutuksia.

Kertomuksen painopisteinä ovat ainakin tällaisten järjestelyiden määrä ja monimutkaisuus sekä riskienhallintajärjestelmien ja -mallien asianmukaisuus. Komissio antaa kertomuksen ja mahdolliset ehdotuksensa Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Järjestelmäriskikomitean on annettava komissiolle arviointinsa yhteentoimivuusjärjestelyiden mahdollisista järjestelmäriskivaikutuksista.

5. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on esitettävä vuosittain Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle kertomus toimivaltaisten viranomaisten määräämistä seuraamuksista, mukaan lukien valvontatoimet, sakot ja uhkasakot.

86 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komission päätöksellä 2001/528/EY ([1]) perustettu Euroopan arvopaperikomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

87 artikla

Direktiivin 98/26/EY muuttaminen

1. Lisätään direktiivin 98/26/EY 9 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jos järjestelmän ylläpitäjä on antanut vakuuden toiselle järjestelmän ylläpitäjälle yhteentoimivan järjestelmän puitteissa, vakuuden vastaanottanutta järjestelmän ylläpitäjää koskeva maksukyvyttömyysmenettely ei vaikuta vakuuden antaneen järjestelmän ylläpitäjän oikeuksiin kyseiseen vakuuteen.”

2. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava 1 kohdan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 17 päivänä elokuuta 2014. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava direktiiviin 98/26/EY tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

([1]) EYVL L 191, 13.7.2001, s. 45.

▼B

88 artikla

Verkkosivustot

1. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on ylläpidettävä verkkosivustoa, jossa annetaan tiedot seuraavista:

a) 5 artiklan mukaisen määritysvelvollisuuden piiriin kuuluvat sopimukset;

b) 4, 5 ja 7–11 artiklan rikkomisesta määrätyt seuraamukset;

c) unioniin sijoittautuneet keskusvastapuolet, joilla on toimilupa tarjota palveluja tai harjoittaa toimintaa unionissa, sekä palvelut tai toiminta, joita niillä on lupa tarjota tai harjoittaa, mukaan luettuina ne rahoitusvälinelajit, joita toimilupa koskee;

d) IV ja V osaston säännösten rikkomisesta määrätyt seuraamukset;

e) keskusvastapuolet, joilla on toimilupa tarjota palveluja tai harjoittaa toimintaa unionissa ja jotka ovat sijoittautuneet kolmanteen maahan, sekä palvelut tai toiminta, joita niillä on lupa tarjota tai harjoittaa, mukaan luettuina ne rahoitusvälinelajit, joita toimilupa koskee;

f) kauppatietorekisterit, joilla on toimilupa tarjota palveluja tai harjoittaa toimintaa unionissa;

g) 65 ja 66 artiklan mukaisesti määrätyt seuraamukset ja sakot;

h) 6 kohdassa tarkoitettu julkinen rekisteri.

2. Edellä olevan 1 kohdan b, c ja d alakohdan soveltamiseksi toimivaltaisten viranomaisten on ylläpidettävä verkkosivustoja, joilla on oltava linkki arvopaperimarkkinaviranomaisen verkkosivustolle.

3. Kaikkien tässä artiklassa tarkoitettujen verkkosivustojen on oltava yleisesti saatavilla ja ne on päivitettävä säännöllisesti, ja niillä on annettava tietoa selkeässä muodossa.

89 artikla

Siirtymäsäännökset

1. ►M8 Edellä 4 artiklassa säädettyä määritysvelvollisuutta ei sovelleta 16 päivään elokuuta 2018 saakka OTC-johdannaissopimuksiin, jotka objektiivisesti mitattavalla tavalla vähentävät 2 artiklan 10 kohdassa määriteltyjen eläkejärjestelmien vakavaraisuuteen suoraan liittyviä sijoitusriskejä. Siirtymäaikaa sovelletaan myös yhteisöihin, jotka on perustettu korvauksien maksamiseksi eläkejärjestelmien jäsenille maksukyvyttömyystapauksessa. ◄

Näiden yhteisöjen tänä aikana tekemiin OTC-johdannaissopimuksiin, jotka muuten kuuluisivat 4 artiklassa säädetyn määritysvelvollisuuden piiriin, sovelletaan 11 artiklassa säädettyjä vaatimuksia.

2. Edellä 2 artiklan 10 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen eläkejärjestelmien osalta tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun vapautuksen myöntää asianomainen toimivaltainen viranomainen tietyntyyppisille yhteisöille tai tietyntyyppisille järjestelmille. Toimivaltaisen viranomaisen on pyynnön vastaanotettuaan ilmoitettava siitä arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista kuultuaan annettava

▼B

30 kalenteripäivän kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta lausunto, jossa arvioidaan sitä, onko tietyntyyppinen yhteisö tai tietyntyyppinen järjestelmä 2 artiklan 10 kohdan c tai d alakohdan mukainen, ja niitä syitä, joiden takia vapautusta voidaan pitää perusteltuna sen vuoksi, että on vaikeuksia täyttää vaihtuvia vakuuksia koskevat vaatimukset. Toimivaltainen viranomainen myöntää vapautuksen vain siinä tapauksessa, että se on täysin vakuuttunut siitä, että tietyntyyppinen yhteisö tai tietyntyyppinen järjestelmä on 2 artiklan 10 kohdan c tai d alakohdan mukainen ja että niillä on vaikeuksia täyttää vaihtuvia vakuuksia koskevat vaatimukset. Toimivaltainen viranomainen antaa asiassa päätöksen kymmenen työpäivän kuluessa arvopaperimarkkinaviranomaisen lausunnon vastaanottamisesta ottaen lausunnon asianmukaisesti huomioon. Jos toimivaltainen viranomainen ei voi yhtyä arvopaperimarkkinaviranomaisen lausuntoon, sen on perusteltava päätöksensä kaikilta osin ja annettava selitys, jos lausunnosta poiketaan merkittävästi.

Arvopaperimarkkinaviranomainen julkaisee verkkosivustollaan luettelon niistä 2 artiklan 10 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitetuista tietyntyyppisistä yhteisöistä ja tietyntyyppisistä järjestelmistä, joille on myönnetty vapautus ensimmäisen alakohdan mukaisesti. Valvonnan johdonmukaisuuden parantamiseksi arvopaperimarkkinaviranomainen suorittaa joka vuosi vertaisarvioinnin luetteloon merkityistä yhteisöistä asetuksen (EU) N:o 1095/2010 30 artiklan mukaisesti.

3. Keskusvastapuolen, joka on saanut sijoittautumisjäsenvaltiossaan määrityspalvelujen tarjoamista koskevan toimiluvan tämän jäsenvaltion kansallisen oikeuden mukaisesti ennen kuin komissio on hyväksynyt kaikki 4, 5, 8–11, 16, 18, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 46, 47, 49, 56 ja 81 artiklan mukaiset tekniset sääntelystandardit, on haettava 14 artiklan mukaista toimilupaa tämän asetuksen tarkoituksia varten kuuden kuukauden kuluessa päivästä, jona kaikki 16, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 ja 49 artiklan mukaiset tekniset sääntelystandardit tulevat voimaan.

Kolmanteen maahan sijoittautunut keskusvastapuoli, joka on tunnustettu määrityspalvelujen tarjoajaksi jäsenvaltiossa tämän jäsenvaltion kansallisen oikeuden mukaisesti ennen kuin komissio on hyväksynyt kaikki 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 ja 49 artiklan mukaiset tekniset sääntelystandardit, on haettava 25 artiklan mukaista tunnustamista tämän asetuksen tarkoituksia varten kuuden kuukauden kuluessa päivästä, jona kaikki 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 ja 49 artiklan mukaiset tekniset sääntelystandardit tulevat voimaan.

4. Kunnes tämän asetuksen mukainen keskusvastapuolen toimilupaa tai tunnustamista koskeva päätös on tehty, keskusvastapuolen toimiluvan myöntämistä ja tunnustamista koskevia vastaavia kansallisia sääntöjä sovelletaan edelleen ja keskusvastapuolen sijoittautumisjäsenvaltion tai sen tunnustaneen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on edelleen keskusvastapuolen valvoja.

5. Jos toimivaltainen viranomainen on antanut keskusvastapuolelle tietyn johdannaislajin määritystä koskevan toimiluvan jäsenvaltionsa kansallisen oikeuden mukaisesti ennen kuin komissio on hyväksynyt kaikki 16, 26, 29, 34, 41, 42, 45, 47 ja 49 artiklan mukaiset tekniset sääntelystandardit, tämän jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle toimiluvan myöntämisestä kuukauden kuluessa 5 artiklan 1 kohdan mukaisten teknisten sääntelystandardien voimaantulopäivästä.

Jos toimivaltainen viranomainen on tunnustanut kolmanteen maahan sijoittautuneen keskusvastapuolen määrityspalvelujen tarjoajaksi jäsenvaltionsa kansallisen oikeuden mukaisesti ennen kuin komissio on hyväksynyt kaikki 16, 26, 29, 34, 41, 42, 45, 47 ja 49 artiklan mukaiset

▼B

tekniset sääntelystandardit, tämän jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle tunnustamisesta kuukauden kuluessa 5 artiklan 1 kohdan mukaisten teknisten sääntelystandardien voimaantulopäivästä.

▼M1
▼C1

5 a. Siihen asti, kun on kulunut 15 kuukautta siitä, kun viimeisin 16, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 ja 49 artiklassa tarkoitetuista teknisistä sääntelystandardeista tulee voimaan, tai kun tehdään 14 artiklan mukainen päätös toimiluvan myöntämisestä keskusvastapuolelle, sen mukaan kumpi ajankohta on aikaisempi, kyseisen keskusvastapuolen on sovellettava tämän kohdan kolmannessa alakohdassa yksilöityä käsittelyä.

Siihen asti, kun on kulunut 15 kuukautta siitä, kun viimeisin 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 ja 49 artiklassa tarkoitetuista teknisistä sääntelystandardeista tulee voimaan, tai kun tehdään 25 artiklan mukainen päätös keskusvastapuolen tunnustamisesta, sen mukaan kumpi ajankohta on aikaisempi, kyseisen keskusvastapuolen on sovellettava tämän kohdan kolmannessa alakohdassa yksilöityä käsittelyä.

Tämän kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa määriteltyjen määräaikojen päättymiseen asti, ja jollei tämän kohdan neljännestä alakohdasta muuta johdu; jos keskusvastapuolella ei ole maksukyvyttömyysrahastoa eikä sellaista sitovaa järjestelyä määritysosapuoltensa kanssa, jonka ansiosta se voi käyttää määritysosapuoliltaan saamansa alkumarginaalin tai osan siitä ennakkoon rahastoitujen osuuksien tapaan, keskusvastapuolen on sisällytettävä 50 c artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoittamiinsa tietoihin määritysosapuoliltaan saamiensa alkumarginaalien kokonaismäärä.

Tämän kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettuja määräaikoja voidaan pidentää kuudella kuukaudella asetuksen (EU) N:o 575/2013 497 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksytyn komission täytäntöönpanosäädöksen mukaisesti.

▼B

6. Kauppatietorekisterin, joka on sijoittautumisjäsenvaltiossaan saanut toimiluvan tai rekisteröity johdannaisia koskevien tietojen keräämistä ja ylläpitoa varten tämän jäsenvaltion kansallisen oikeuden mukaisesti ennen kuin komissio on hyväksynyt kaikki 9, 56 ja 81 artiklan mukaiset tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit, on haettava 55 artiklan mukaista rekisteröintiä kuuden kuukauden kuluessa päivästä, jona nämä tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit tulevat voimaan.

Kolmanteen maahan sijoittautunut kauppatietorekisteri, jonka sallitaan keräävän ja ylläpitävän johdannaisia koskevia tietoja jäsenvaltiossa tämän jäsenvaltion kansallisen oikeuden mukaisesti ennen kuin komissio on hyväksynyt kaikki 9, 56 ja 81 artiklan mukaiset tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit, on haettava 77 artiklan mukaista tunnustamista kuuden kuukauden kuluessa päivästä, jona nämä tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit tulevat voimaan.

7. Kunnes tämän asetuksen mukainen kauppatietorekisterin rekisteröintiä tai tunnustamista koskeva päätös on tehty, kauppatietorekisterien toimiluvan myöntämistä, rekisteröintiä ja tunnustamista koskevia kansallisia sääntöjä sovelletaan edelleen ja kauppatietorekisterin sijoittautumisjäsenvaltion tai sen tunnustaneen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on edelleen kauppatietorekisterin valvoja.

▼B

8. Kauppatietorekisteri, joka on sijoittautumisjäsenvaltiossaan saanut toimiluvan tai rekisteröity johdannaisia koskevien tietojen keräämistä ja ylläpitoa varten tämän jäsenvaltion kansallisen oikeuden mukaisesti ennen kuin komissio on hyväksynyt 56 ja 81 artiklan mukaiset tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit, voi huolehtia 9 artiklan mukaisen ilmoitusvelvollisuuden täyttämisestä, kunnes tämän asetuksen mukainen kauppatietorekisterin rekisteröintiä koskeva päätös on tehty.

Kolmanteen maahan sijoittautunut kauppatietorekisteri, jonka sallitaan keräävän ja ylläpitävän johdannaisia koskevia tietoja jäsenvaltion kansallisen oikeuden mukaisesti ennen kuin komissio on hyväksynyt kaikki 56 ja 81 artiklan mukaiset tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit, voi huolehtia 9 artiklan mukaisen ilmoitusvelvollisuuden täyttämisestä, kunnes tämän asetuksen mukainen kauppatietorekisterin rekisteröintiä koskeva päätös on tehty.

9. Sen estämättä, mitä 81 artiklan 3 kohdan f alakohdassa säädetään, silloin kun ei ole olemassa 75 artiklassa tarkoitettua kolmannen maan ja unionin välistä kansainvälistä sopimusta, kauppatietorekisteri voi antaa tarpeelliset tiedot tämän kolmannen maan asianomaisten viranomaisten saataville 17 päivään elokuuta 2013 saakka edellyttäen, että se ilmoittaa asiasta arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

90 artikla

Arvopaperimarkkinaviranomaisen henkilöstö ja resurssit

Arvopaperimarkkinaviranomainen arvioi 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä tämän asetuksen mukaisten valtuuksiensa käyttämisestä ja sen mukaisten tehtäviensä hoitamisesta aiheutuvat henkilöstö- ja resurssitarpeet ja toimittaa kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

91 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE I

Luettelo 65 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista rikkomisista

I Toiminnan järjestämistä koskeviin vaatimuksiin tai eturistiriitoihin liittyvät rikkomiset:

a) kauppatietorekisteri rikkoo 78 artiklan 1 kohtaa, koska se ei ole ottanut käyttöön vahvoja päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyjä, joihin sisältyy selkeä organisaatiorakenne, jossa vastuualueet on määritelty yksityiskohtaisesti, avoimesti ja johdonmukaisesti, sekä riittävät sisäisen valvonnan menetelmät, mukaan luettuina luotettavat hallinto- ja tilinpitomenetelmät, joilla estetään luottamuksellisten tietojen ilmaiseminen;

b) kauppatietorekisteri rikkoo 78 artiklan 2 kohtaa, koska se ei ole ylläpitänyt tai käyttänyt tehokkaita kirjallisia organisaatio- ja hallintojärjestelyjä havaitakseen ja käsitelläkseen sen johtoon, työntekijöihin ja heihin merkittävän sidonnaisuuden vuoksi suoraan tai välillisesti yhteydessä oleviin muihin henkilöihin liittyviä mahdollisia eturistiriitoja;

c) kauppatietorekisteri rikkoo 78 artiklan 3 kohtaa, koska se ei ole ottanut käyttöön sellaisia asianmukaisia toimintatapoja ja menettelyjä, joilla riittävästi varmistetaan, että kyseinen kauppatietorekisteri, myös sen johto ja työntekijät, noudattavat kaikkia tämän asetuksen säännöksiä;

d) kauppatietorekisteri rikkoo 78 artiklan 4 kohtaa, koska se ei ole ylläpitänyt tai käyttänyt asianmukaista organisaatiorakennetta, jolla varmistetaan sen palvelujen tarjoamisen ja toiminnan harjoittamisen jatkuvuus ja säännönmukaisuus;

e) kauppatietorekisteri rikkoo 78 artiklan 5 kohtaa, koska se ei pidä oheispalveluja operatiivisesti erillään keskitetystä, johdannaisia koskevien tietojen keruu- ja ylläpitotehtävästään;

f) kauppatietorekisteri rikkoo 78 artiklan 6 kohtaa, koska se ei ole varmistanut, että sen ylin johto ja hallituksen jäsenet ovat riittävän hyvämaineisia ja kokeneita kyseisen kauppatietorekisterin järkevän ja vakaan hoidon varmistamiseksi;

g) kauppatietorekisteri rikkoo 78 artiklan 7 kohtaa, koska se ei ole asettanut objektiivisia, syrjimättömiä ja julkisia vaatimuksia, jotka koskevat 9 artiklassa vahvistetun ilmoitusvelvollisuuden piiriin kuuluvien palveluntarjoajien ja yritysten pääsyä kyseiseen rekisteriin;

h) kauppatietorekisteri rikkoo 78 artiklan 8 kohtaa, koska se ei ole julkistanut tämän asetuksen mukaisesti tarjottaviin palveluihin liittyviä hintoja ja maksuja, se ei ole päästänyt raportoivia yhteisöjä käyttämään erikseen erityispalveluja tai koska sen veloittamat hinnat ja maksut eivät ole sidoksissa kustannuksiin.

II Toimintaa koskeviin vaatimuksiin liittyvät rikkomiset:

a) kauppatietorekisteri rikkoo 79 artiklan 1 kohtaa, koska se ei ole yksilöinyt toiminnallisen riskin lähteitä tai saattanut näitä riskejä mahdollisimman vähäisiksi kehittämällä asianmukaisia järjestelmiä, tarkastuksia ja menettelyjä;

b) kauppatietorekisteri rikkoo 79 artiklan 2 kohtaa, koska se ei ole ottanut käyttöön tai pannut täytäntöön asianmukaista liiketoiminnan jatkuvuutta koskevaa toimintapolitiikkaa ja palautumissuunnitelmaa, joiden tavoitteena on varmistaa kauppatietorekisterin toimintojen säilyminen, toiminnan nopea palautuminen ja kauppatietorekisterin velvollisuuksien täyttäminen, tai ylläpitänyt niitä;

▼B

c) kauppatietorekisteri rikkoo 80 artiklan 1 kohtaa, koska se ei ole varmistanut 9 artiklan mukaisesti vastaanotettujen tietojen luottamuksellisuutta, eheyttä tai suojaamista;

d) kauppatietorekisteri rikkoo 80 artiklan 2 kohtaa, koska se on käyttänyt tämän asetuksen nojalla saamiaan tietoja kaupallisiin tarkoituksiin ilman, että asianomaiset vastapuolet ovat antaneet suostumuksensa;

e) kauppatietorekisteri rikkoo 80 artiklan 3 kohtaa, koska se ei ole rekisteröinyt viipymättä 9 artiklan mukaisesti vastaanotettuja tietoja tai säilyttänyt niitä vähintään kymmenen vuoden ajan asianomaisten sopimusten päättymisen jälkeen, tai koska se ei ole käyttänyt nopeita ja tehokkaita rekisteröintimenettelyjä rekisteritietoja koskevien muutosten dokumentoimiseksi;

f) kauppatietorekisteri rikkoo 80 artiklan 4 kohtaa, koska se ei ole laskenut positioita johdannaislajin ja raportoivan yhteisön mukaan 9 artiklan mukaisesti ilmoitettujen johdannaissopimusten tietojen perusteella;

g) kauppatietorekisteri rikkoo 80 artiklan 5 kohtaa, koska se ei ole tarjonnut sopimuspuolille pääsyä kyseistä sopimusta koskeviin tietoihin ja mahdollisuutta oikaista niitä viipymättä;

h) kauppatietorekisteri rikkoo 80 artiklan 6 kohtaa, koska se ei ole toteuttanut kaikkia kohtuullisia toimia estääkseen järjestelmiinsä sisältyvien tietojen väärinkäytön.

III Avoimuuteen ja tietojen saatavuuteen liittyvät rikkomiset:

a) kauppatietorekisteri rikkoo 81 artiklan 1 kohtaa, koska se ei ole julkaissut säännöllisesti ja helposti saavutettavissa olevalla tavalla sille ilmoitettujen sopimusten kokonaispositioita johdannaislajeittain;

b) kauppatietorekisteri rikkoo 81 artiklan 2 kohtaa, koska se ei ole tarjonnut 81 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuille tahoille suoraa ja välitöntä pääsyä kaikkiin niihin johdannaissopimusten tietoihin, joita ne tarvitsevat täyttääkseen velvollisuutensa ja toimeksiantonsa.

IV Valvontatoiminnan esteisiin liittyvät rikkomiset:

a) kauppatietorekisteri rikkoo 61 artiklan 1 kohtaa, koska se toimittaa virheellisiä tai harhaanjohtavia tietoja vastauksena arvopaperimarkkinaviranomaisen 61 artiklan 2 kohdan mukaiseen tiedonsaantipyyntöön tai vastauksena arvopaperimarkkinaviranomaisen 61 artiklan 3 kohdan mukaiseen tietojen pyytämistä koskevaan päätökseen;

b) kauppatietorekisteri antaa virheellisiä tai harhaanjohtavia vastauksia 62 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla esitettyihin kysymyksiin;

c) kauppatietorekisteri ei toimi määräajassa arvopaperimarkkinaviranomaisen 73 artiklan nojalla päättämän valvontatoimenpiteen mukaisesti.

▼B

LIITE II

Luettelo raskauttaviin ja lieventäviin tekijöihin liittyvistä kertoimista 65 artiklan 3 kohdan soveltamista varten

Seuraavia kertoimia sovelletaan kumulatiivisesti tämän asetuksen 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin perusmääriin:

I Raskauttaviin tekijöihin liittyvät mukautuskertoimet:

a) jos rikkominen on ollut toistuvaa, kultakin toistolta sovelletaan lisäkerrointa 1,1;

b) jos rikkominen on kestänyt yli kuusi kuukautta, sovelletaan kerrointa 1,5;

c) jos rikkominen on paljastanut kauppatietorekisterin organisaatiossa järjestelmään liittyviä heikkouksia, erityisesti sen menettelyissä, hallintojärjestelmissä tai sisäisessä valvonnassa, sovelletaan kerrointa 2,2;

d) jos rikkomisella on haitallinen vaikutus sen ylläpitämien tietojen laatuun, sovelletaan kerrointa 1,5;

e) jos rikkominen on tapahtunut tahallisesti, sovelletaan kerrointa 2;

f) jos rikkomisen havaitsemisen jälkeen ei ole toteutettu korjaavia toimia, sovelletaan kerrointa 1,7;

g) jos kauppatietorekisterin ylin johto ei ole tehnyt yhteistyötä arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa tämän tehdessä tutkimuksiaan, sovelletaan kerrointa 1,5.

II Lieventäviin tekijöihin liittyvät mukautuskertoimet:

a) jos rikkominen on kestänyt alle kymmenen työpäivää, sovelletaan kerrointa 0,9;

b) jos kauppatietorekisterin ylin johto voi osoittaa toteuttaneensa kaikki tarvittavat toimenpiteet rikkomisen estämiseksi, sovelletaan kerrointa 0,7;

c) jos kauppatietorekisteri on ilmoittanut rikkomisesta arvopaperimarkkinaviranomaiselle ripeästi, tehokkaasti ja täydellisesti, sovelletaan kerrointa 0,4;

d) jos kauppatietorekisteri on toteuttanut vapaaehtoisesti toimenpiteitä varmistaakseen, ettei vastaavaa rikkomista voi enää tapahtua, sovelletaan kerrointa 0,6.